ဂလိုဘယ်လိုက်ဖေးရှင်း မြန်မာ

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	ခေါင်းစဉ် အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
(၁)	PDF ဖိုင်အဖြစ် ဖန်တီးပေးသူ - ကိုဇော် (အမှာစာ)......................	4
(၂)	လူမျိုးမပျောက်ရေး စိတ်မအေးနဲ့	6
(၃)	အဆိပ်ပင်ရေမလောင်းသင့်	7
(၄)	ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးအန္တရာယ်	8
(၅)	(၇၈၆) ကို ရှောင်စေလို	13
(၆)	အစ္စလာမ်ဘာသာသမိုင်းအကျဉ်းချုပ်..	14
(၇)	ရှင်ရဟန်းမှာ ၊ ပြုပြင်ပါ	21
(၈)	ညီညွတ်မှုပွား ၊ တို့မျိုးသား	21
(၉)	အီရန်နိုင်ငံနှင့်အစ္စလာမ်ဘာသာ	22
(၁၀)	ဥရောပ၌အစ္စလာမ်ဘာသာရောက်ရှိပုံ	22
(၁၁)	အိန္ဒိယပြည်နဲ့ အစ္စလာမ်ဘာသာ	24
(၁၂)	အတွက်များက ရတက်ပွားရ	29

(၁၃) အင်ဒိုနီးရှား၊ မလေးရှား၊စင်ကာပူနိုင်ငံများကို မူဆလင်တို့ဝါးမျိုခြင်း--- 29

(၁၄) မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ အစ္စလာမ်ဘာသာ 33

(၁၅) သတိပြုပါ ထေရ်သံဃာ 41

(၁၆) အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံများကို မူဆလင်တို့ဝါးမျိုခြင်း.. 41

(၁၇) တရုတ်ပြည် အာရှအရှေ့ဖျားဒေသများနှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာ....... 42

(၁၈) ယနေ့ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ 44

(၁၉) ဒံပေါက်ကျေးမှ ဂုဏ်ရှိမှာလား 45

(၂၀) တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ 46
ဘုရားဖူး(ဟာဂျ်)သွားရောက်ခြင်းအကြောင်း

(၂၁) ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ် ရပ်တည်ရေး 46

(၂၂) မူဆလင်များ၏ လျှို့ဝှက်ဖြန့်ဝေချက် 52

(၂၃) အနာဂတ် အစ္စလာမ်ဘာသာပြန့်ပွားရေးအတွက် 53

(၂၄) မူဆလင်တို့၏ လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြားလွှာ 54

(၂၅) ရွှေဒုံးဘီအောင် ကိုယ်တော့် ကရုဏာ 54

(၂၆) ကိုယ့်ပြည်မှာ ကိုယ့်လူမျိုး ပျောက်ကွယ်မှာစိုးလို့ ရေး တာ............. 57

(၂၇) ဒီလူတွေကို (လူ့စပါးကြီး)လို့ခေါ်တယ် 61

(၂၈) ကိုယ်တော့် ကရုဏာ 63

(၂၉) တပည့်တော်မနာမည် ခင်ညွှန့်နွယ်ပါဘုရား 68

(၃၀) သားတစ်သာ မြင်တယ်၊ ကြော့ကွင်း မမြင်ကြတော့.................... 70

(၃၁) တို့ရင်ပတ်ပေါ် ရေနွေးအိုးတယ်ရင် ပွက်ပွက်ဆူ............................ 72

(၃၂) တိရိစ္ဆာန်လိုဆက်ဆံအားထုတ်လိုက်တာလည်း 75

(၃၃) အလှည့်ကျမယား လုပ်စေပါတယ် 77

(၃၄) ခင်ညွှန့်နွယ်အဖြစ်ကို သတ္တုချကြည့်ရင် 78

(၃၅) မော်လမြိုင်မှ ရင်နင့်ဖွယ် ဇာတ်လမ်းတပုဒ် 79

(၃၆) ရင်နင့်ဖွယ်မကြုံရအောင် 80

(၃၇) မျိုးချစ်ဇာနည် 81

(၃၈) သိကြဘို့ အချိန်တန်ပြီ 82

(၃၉) မွတ်ဆလင်ကုလားတို့၏ (၇၈၆) ဟူသောအဓိပ္ပါယ် 83

(၄၀) ရဟန်းတော်များ သတိပြုရန် 84

(၄၁) မိဘများ သတိပြုစရာ 84

(၄၂) တားမြစ်ကြပါ 84

(၄၃) ဈေးမဝယ်သင့် 84

(၄၄) ညှံ့လွန်းနေတာ စဉ်းစားကြ 85

(၄၅) ကိုဇော်၏ " နှုတ်ဆက်စကား " 85

(၁) PDF ဖိုင်အဖြစ် ဖန်တီးပေးသူ - ကိုဇော် (အမှာစာ)

အားလုံးမင်္ဂလာပါ ။ ယခုစာအုပ်ကို PDF ဖိုင်အဖြစ် ပြန်လည်ထုတ်ဝေရခြင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို နည်းနည်းလောက် ပြောပြချင်ပါတယ် ။ မြန်မာဆိုတာ ကမ္ဘာတည် သရွေ့ တည်တံ့စေဖို့ မြန်မာ့မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် အမြဲတမ်းရှင်သန်စေဖို့ ဖြစ်ပါတယ် ... ။ ပထမဆုံး နိုင်ငံတခုကို ဥပမာပေးရရင် အစ္စရေးနိုင်ငံနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီးပြောချင်ပါတယ်။လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ထောင်စုနှစ်များက ဂျူးလူမျိုးများသည် ကိုယ့်နိုင်ငံ ကိုယ့်လူမျိုး အဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ မူဆလင်များ၏ ဝါးမျိုသိမ်းပိုက်ခြင်းကြောင့် ဂျူးလူမျိုးတို့ နိုင်ငံ ပျောက်ခဲ့ရ ပါတယ်။လူမျိုးသာရှိပြီး နိုင်ငံမရှိတဲ့ ဘဝကိုရောက်ခဲ့ ကြရပါတယ်။ နိုင်ငံတကာတွင် ခိုကပ် နေကြရသော ဂျူးလူ မျိုးများသည် ထိုနိုင်ငံများ၏ ဖိနှိပ်မှုကိုခံခဲ့ကြရပါတယ်။ လူမျိုးရှိပြီး နိုင်ငံပျောက်ခဲ့လို့ ကမ္ဘာမှာ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရပါတယ်။နိုင်ငံတကာမှာမှီခိုပြီး နေထိုင်ရတာကြောင့် ဂျာမဏီတို့၏ လူမျိုးတုန်း သတ်ဖြတ်ခြင်း ၊ ရုရှားတို့၏ ညှင်းပန်း နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံခဲ့ရပါတယ်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်ရောက်မှ အစ္စရေးနိုင်ငံကိုပြန်လည်စုစည်းထူထောင် ခဲ့ကြရပါတယ်။ထူထောင်ခဲ့ကြသော်လည်း ယနေ့ အချိန်ထိငြိမ်းချမ်းခြင်းဆိုတာ မရှိသေး ပါဘူး။ ပါလက်စတိုင်းမှာ မူ ဆလင်တွေနဲ့ နေ့စဉ် စစ်ပွဲဆင်နွှဲနေခဲ့ကြရပါတယ်။လူမျိုးရှိပြီး၊ နိုင်ငံပျောက်ခဲ့ရတဲ့ဂျူးလူမျိုးများအား ကျွန်တော်တို့ သင်ခန်းစာယူကြရမှာပါ ။ ဒီနေ့ အချိန်မှာ မြန်မာလူငယ်တွေအများစုက နိုင်ငံတကာသို့ ထွက်ပြီး ပြောင်းရွှေ့ လုပ်ကိုင် စားသောက် နေကြပါတယ်။မြန်မာ ပညာတတ်လူငယ်တွေ မြန်မာပြည်ထဲက ထွက်ခွါနေကြတော့ နောင်တချိန်မှာ နိုင်ငံပျောက် မသွားအောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။မြန်မာ မျိုးချစ်စိတ် အပြည့်အဝရှိဖို့ လိုအပ်နေပါတယ် ။

နိုင်ငံ မပျောက်သော်လည်း လူမျိုးပျောက်ခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကိုလည်း နမူနာ ပြစရာတွေရှိပါတယ် ။ မလေးရှား ၊အင်ဒိုနီးရှား ၊စကၤာပူ ...စတဲ့နိုင်ငံတွေမှာ ရှေးယခင်က မူလတိုင်းရင်းသားများ ဗုဒ္ဓဘာသာအ နွယ်ဝင်များနေထိုင်ခဲ့ကြရပါတယ်။နောက်ပိုင်းမှာ မူဆလင်ဒတ်ချ်လူမျိုးတို့၏ ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရပါတယ်။ မလေးရှားနိုင်ငံဆိုတာ ရှိနေသေးပေမဲ့ တိုင်းရင်းသားပိုင် နိုင်ငံမဟုတ်တော့ပါဘူး ။မူဆလင်နိုင်ငံ စစ်စစ်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ အလားတူပဲ အင်ဒိုနီးရှား၊ စကၤာပူတို့မှာလည်း တိုင်း ရင်းသားလူမျိုးစုတွေ အောက်ကျ နောက်ကျဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ယနေ့ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ ၊အာဖဂန်နစ္စတန် နိုင်ငံများသည် မူဆလင် နိုင်ငံများ ဖြစ်နေသော်လည်း တချိန်က ဗုဒ္ဓဘာသာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများ နေထိုင်ခဲ့တဲ့

နိုင်ငံများဖြစ်ပါတယ် ။ မူဆလင်နိုင်ငံ ဖြစ်ခဲ့ရခြင်းသည် လူမျိုးပျောက်ခဲ့ရသောနိုင်ငံများဟု ပြောနိုင်ပါတယ်။ မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာအနွယ်ဝင်များက အဲဒီနိုင်ငံများ၏ဖြစ်ရပ်များကို သင်ခန်းစာယူပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ဖို့ ဒီစာအုပ်ကို ထပ်မံထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောပြတာတွေထက် ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံများ၏ သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန်များပါဝင်ပါတယ် ။ ယခုစာအုပ်တွင် မူယင်းရေးသားသူ၏ စာများကိုသာ ပြန်လည် ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်ပြီး ၊ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ခြင်းများ(လုံး၀) မပါရှိပါ။

မူယင်းစာအုပ်၏ အမည်မှာ " မျိုးပျောက်မှာစိုးကြောက်စရာ " ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ယခုထုတ်ဝေသော စာအုပ်ကို " ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း မြန်မာ " ဟု အမည်ပေးချင်ပါတယ် ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ *ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ နိုင်ငံတကာများ၏ လူမျိုးရှိပြီး ၊နိုင်ငံပျောက် ၊ နိုင်ငံရှိသော်လည်း ၊လူမျိုးပျောက်* ခဲ့ရခြင်းများကို သင်ခန်းစာယူပြီး ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်းသီအိုရီဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်စေချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာတမျိုးသားလုံး ဖတ်ရှုလေ့လာသင့်သော စာအုပ် တစ်အုပ်ဖြစ်ကြောင်း သိစေအပ်ပါတယ် ။

မြန်မာလူမျိုးများနှင့်အတူ - ဗုဒ္ဓဘာသာ
မြန်မာနိုင်ငံသည်

ကမ္ဘာတည်သရွေ့ ထာဝရတည်တံ့ပါစေ

....

ကိုဇော်

လူမျိုးမပျောက်ရေး စိတ်မအေးနဲ့

မူဆလင်ဘာသာဝင်ခေါ်တောကုလားတို့သည်ဗမာ၊ကရင်၊ရခိုင်၊မွန်၊ကချင်၊ကယားစသော မြန်မာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကို ဝါးမျိုရန်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာကို ဝါးမျိုရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားအား ထုတ်လျက် ရှိကြပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားတို့ဟာ စိတ်ကောင်းရှိ၍ ၊ မိတ်ဆွေ တာဝန်ကျေပွန်တတ်ကြတယ် ။ လူချင်း နီးစပ်လာလျှင် ဘယ်လူမျိုးကို မဆို ၊ ခင်မင်တတ်ကြ ၊ ယုံကြည်တတ်ကြတယ် ။ မူဆလင်တို့ဟာ ဤအချက်ကို ၊ ချက်ကောင်းသိ၍ မြန်မာအမျိုးသမီးများကို ထိမ်းမြားကာ ၊မူဆလင်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်အောင် သိမ်းသွင်းနေကြပါတယ် ။ရိုးရိုးသိမ်းသွင်း၍ မရလျှင် ငွေကြေးဖြင့် ပစ်ပေါက်၍ သိမ်းသွင်းကြတယ်။ တိုင်းရင်းသားတို့အား ပစ္စည်းဥစ္စာရှာဖွေရာမှာဖြစ်စေ သုံးရာမှာဖြစ်စေ အခြားလူမျိုးများနှင့် မတူပဲ စနစ်တကျမရှိဘဲ ပေါ့ပေါ့ တန်တန်သဘောထားကြတယ်။ သုံးလျှင်လည်းမသိ ကုန်လျှင်ကုန်မှန်မသိဘဲ နောက်ဆုံး ကုန်သွားသည့် အခါ ထိုဒုက္ခကို ရင်မဆိုင်ရဲကြသဖြင့် လူမျိုးနှင့်ဘာသာကို ဘေးချိတ်ပြီး ကြုံတက်ကြတယ်။ လူမျိုးနှင့်ဘာသာကို ဝါးမျိုမခံရအောင် ဤအချက်ကိုလည်း အထူးသတိပြု စေချင်ပါတယ်။ သတိမပြုမိကြပါက ကုလား တို့ ထောင်ထားတဲ့ ထောင်ချောက်ထဲ မိသွားနိုင်ပါတယ်။

မြန်မာတိုင်းရင်းသူတို့ကို ထိမ်းမြားရန်လွယ်ကူသဖြင့် မူဆလင်တို့က သူတို့၏ လျှို့ဝှက်လက် ကမ်းစာစောင်တွင် ‘ မြန်မာတိုင်းရင်းသူတို့ကို ပြည်တန်ဆာမနှင့် တူနေကြောင်း၊ လက်ထပ်ဖို့ လွယ်ကြောင်း ‘ ဖော်ညွှန်းရေးသားထားရာ ကိုယ့်လူမျိုးအတွက် ဘယ်လောက်ရင်နာစရာ ကောင်းသလဲ ဆိုတာ၊ မူဆလင် ခေါ်တောတွေ ဘယ်လောက် ယုတ်မာရိုင်းဆိုင်းလည်းဆိုတာ သိရှိလိုပါတယ်။ နောက်ပြီး မူဆလင် ကုလားတွေက အဆင့်အတန်း၊ ရာထူး အဆင့်အတန်း အလိုက် မြန်မာတိုင်းရင်းသူ တစ်ယောက်ယူနိုင်သူတိုင်းကိုလည်း ငွေကြေး ထောက်ပံ့ကာ ဘာသာနှင့် လူမျိုးမျိုနိုင်အောင် ကြိုးစား လျက်ရှိရာ ဘာသာရေးအခြေခံ နှင့်

မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်နည်းပါးပါက နှောင်နှစ်ပေါင်းများ (၁၀၀) ကျော်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးနှင့် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ဟာ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားမှာမလွဲကေန်ပါဘဲ။

မြန်မာတိုင်းရင်းသူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံရှိစေရန် မိဘများ ၊ ဆရာတော်များနှင့် ဘာသာရေး အသင်းဖွဲ့များမှာ တာဝန်အရှိဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များက တိုင်းရင်းသူ တိုင်းရင်းသား တို့အား ကလေးဘဝ မှစတင်၍ သာသနာတော်အကြောင်း နားသွင်းပေးခြင်း၊ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်၌ ယဉ်ကျေးမှု သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်၍ တက်ရောက်ခိုင်းခြင်း၊ လူမျိုးခြားဘာသာခြားများနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး မဆက်ဆံရန် မထိမ်းမြားရန် ကြောင်းကျိုးညွှန်ပြဆုံးမခြင်း၊ မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ် ထက်သန်မည့် သမိုင်း ကြောင်းများ ပြောပြခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကိုမဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ဖို့ တိုက်တွန်းလိုပါတယ်။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်မှသာ နောင်မှနောင်တရ ကြသူများမဖြစ်ကြမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းတော်များနှင့် မြန်မာတိုင်းရင်းသူ တိုင်းရင်းသားတို့ဟာ ဤအချက်ကို ဉာဏ်မျက်စိပွင့်လင်းဖို့လိုပါတယ်။ ကုလားတို့က `မြန်မာ တိုင်းရင်းသူတစ်ယောက်ကိုရလျှင် သူတို့ ဘာသာရေး လူမျိုးရေးအတွက် စစ်သားငါးရာ ရသည်နှင့်တူသည် ` ဟု ဆိုထားပါတယ်။အထက်ပါ အချက်အလက်များကို ကြည့်၍ ကိုယ့်အမျိုးဘာသာမကွယ်ပျောက်ဖို့ အရေးမြန်မာ တိုင်းရင်းသားအပေါင်းတို့ စိတ်အေးမနေသင့်ကြပါဘူး။

အဆိပ်ပင်ရေမလောင်းသင့်

ကုလားဆိုးတို့က သူတို့ဈေးဆိုင်များတွင် (၇၈၆) ဟူသောသင်္ကေတ၊ လခြမ်း သင်္ကေတ များပြုလုပ် ထားတတ်ကြရာ ယင်းဆိုင်များမှာ ဈေးမဝယ်ဘဲ မြန်မာတိုင်းရင်းသားပိုင်ဆိုင်များမှာသာ ဈေးဝယ် သင့်ကြပါတယ်။ ကုလားဆိုးတို့ဆိုင်မှာ ဝယ်လျှင် အဆိ ပ်ပင်ရေလောင်းသည်နှင့်တူပါတယ်။တစ်ခါက ကမ္ဘာကျော် မင်းကွန်း တိပိဋကရေဆရာတော် ဘုရားကြီး ၏တပည့်များ ကုလားဆိုင်များမှာ

အဆောက်အဦးပစ္စည်းများ ဝယ်ခဲ့ကြသဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ‘ ကုလားဆိုင်များက (၁)ကျပ်သာ အမြတ်တင်၍ မြန်မာတိုင်းရင်းသား ဆိုင်များ (၁၀)ကျပ်အထိ အမြတ်တင်ရင်တောင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားပိုင် ဆိုင်များမှာသာ ဝယ်သင့်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကုလားတို့မြတ်တဲ့ (၁)ကျပ် က အမျိုးဘာသာဖျက်ဆီးမဲ့ (၁)ကျပ်ဖြစ်ပြီး မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့မြတ်တဲ့(၁၀)ကျပ်က ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်မှာဖြစ်လို့ပဲ ’ လို့ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဩော် .. ကမ္ဘာကျော် ဆရာတော်ကြီးလည်း ကိုယ့်အမျိုး ကိုယ့်ဘာသာ အတွက် ရတတ်မအေးရှာပါတကား။

သို့သော်လည်း ကုန်မာဆိုင် ၊ အထည်ဆိုင် ၊စက်ပစ္စည်းဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင် ၊မျက်မှန်ဆိုင် စသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေအားလုံး ယင်းတို့ပါးစပ်ထဲမှာ ဝါးမျိုခံထားကြရ၍ မြန်မာ ပိုင်ဆိုင်များ နည်းပါးလှသဖြင့် ကုလားတို့၏ ဆိုင်များမှာ ဈေးမဝယ်ရုံသာမက မြန်မာဆိုင်ပေါင်းများစွာ တည်ထောင် ဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာဖြစ်လျက်နဲ့ မြန်မာပိုင် ဆိုင်မရှိလို့ ကုလားဆိုင်မှာ ဝယ်လာ ရတာဟာလည်း ရင်နာစရာ မိမိတို့၏ ကြီးကျယ်သော ညံ့ဖျင်းချက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဤစာကိုဖတ်ရှုပြီး ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးပြဿနာများ၊မဖြစ်ပွားဘဲ ကိုယ့်အမျိုး ၊ကိုယ့်ဘာသာ မကွယ်ပျောက်အောင် ကိုယ့်အချင်းချင်း ၊စည်းရုံးခြင်း ၊ပညာပေးခြင်းတို့ဖြင့် ဘက်ပေါင်းစုံက ကြိုးစားသင့်ကြပါတယ်။ အကယ်၍များ မကြိုးစားဘဲ ခပ်ပေ့ါပေ့ါ နေကြလျှင်ဖြင့် တစ်ချိန်က တစ်နိုင်ငံလုံး ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ခဲ့ကြသော အိန္ဒိယနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံတို့လို လူပေါကြီး လို့ခေါ်တဲ့ မူဆလင်ကုလားဆိုးတို့၏ ဝါးမျိုခြင်းကို လှလှကြီး ခံကြရမှာ မလွဲပါဘူး။

ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး အန္တရာယ်ကောင်တွေ

ကျွန်တော်ဟာ မြန်မာ၊ မွန်၊ ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင်၊ ကယား၊ ရခိုင် အစရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး အပေါင်း တို့ဟာ အခြားသော နိုင်ငံများနည်းတူ အစွန့်ရှည်ကြာစွာ တည်တန့်ပြီးတော့ ကမ္ဘာ့မြေပုံမှာ မြန်မာ့မြေပုံ အပြီးအပိုင် မကွယ်ပျောက်စေဖို့အတွက် ကျွန်တော် လေ့လာဖတ်ရှုမိသမျှ ရှာဖွေစုဆောင်းမိသမျှတို့ကို ညဏ်မီသမျှ အကျဉ်းရုံးပြီး ရိုးသားစွာ တင်ပြမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုတင်ပြရသည်မှာ ဘယ်လူမျိုး ဘယ်ဘာသာကိုမှ စော်ကားလိုစိတ်၊ မလိုမုန်းတီးစိတ် မရှိပဲ ယနေ့ ပစ္စုပ္ပန် ကာလမှာ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ နေခဲ့ကြပါလျှင် တစ်နေ့ (ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြေးမြစ်၊တီ၊ကျွတ် တို့လက်ထက် နောင်အနှစ် ၁၀၀ ၊ ၁၅၀ ဆိုလိုသလိုအတွင်းမှာ) ပြည်ထောင်စုဖွား တိုင်းရင်းသား

တွေဟာ ကိုယ့်နိုင်ငံ အတွင်းမှာ ကိုယ်မျက်နှာငယ်ကြရပြီး ဘယ်တော့မှ ပြန်ပြီး နလန်မထူ နိုင်တော့ကြ တော့ဘဲ မထွေးလေးလို မြွေမျိုးမခံရေး အတွက် အထူးတင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ လေ့လာချက်ကို ဟုတ်မှာပဲလို့ဖတ်၍ ကောင်းရုံ အနေထားမျိုးမဟုတ်ဘဲ ယုတ္တိယုတာနဲ့ယှဉ်ပြီး တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြစေလိုပါတယ်။ နောက်ပြီးရဟန်းရှင်လူတို့ဟာ မိမိတို့ရဲ့ ကဏ္ဍအလိုက် သတိဝီရိယထားပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး နိုးကြားပြီး ဝိုင်းဝန်းကာကွယ်ကြစေလိုပါတယ်။ သတ္တဝါတွေဟာ မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှသာ အသက်ရှင်သန် နေထိုင်ကြမယ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားက အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နာထော မိမိကိုယ်သာ မိမိကိုးကွယ်ရာလို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူခဲ့တဲ့ ဇာတ်နိပါတ်တော်တွေ ထဲမှာကြည့်လျှင် တိရစ္ဆာန်တွေထဲမှာ နူးညံ့လုပနနယ်တဲ့ သမင်တို့ပင်လျှင် မိမိတို့ရဲ့ သားငယ်သမီးတွေကို လူမုဆိုးတို့ရဲ့ဘေးရန်က လွတ်မြောက်စေရန် သမင်တို့ တတ်အပ်တဲ့ မာယာကို သင်ကြားပေးကြတာကို တွေ့ကြရပါတယ်။

သက်ရှိဖြစ်တဲ့လူတို့ တိရိစ္ဆာန်တို့မဆိုထားဘဲ၊သက်မဲ့ဖြစ်တဲ့ သစ်ပင်မန်းမာလာတို့ တောင်မှ ဥပမာ-နှင်းဆီ ပင်မှာရှိတဲ့ဆူးတို့ သဲကန္တာရမှာ ရှားရှားပါးပါးပေါက်တဲ့ ဖောင်းရှားပင်တို့၊ နှင်းမုန်တိုင်းထန် တဲ့ အရပ်မှာပေါက်တဲ့ ထင်းရှူးတို့ဟာလည်း သဘာဝ နဲ့သက်ရှိသတ္တဝါတို့ရဲ့ ဘေးဒဏ်မှ ကာကွယ်ရပ် တည်ပြီး အရွက်အနေအစား ပင်စည်အနေအထား ထူခြားစွာ ပေါက်ရောက်ကြပါတယ်။

အဲဒီတော့ စောစောက ကျွန်တော်တင်ပြခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အမျိုးဘာသာ သာသနာ မိမိတို့ရဲ့ မွေးရာဇာတိ နိုင်ငံမှာ မကွယ်ပစေဖို့အရေးကို ဆက်လက်ပြီး တင်ပြရပါလျှင် ယနေ့ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဟာ နယ်နမိတ်အားဖြင့် အနောက်မြောက်ဘက်မှ တရုတ်ပြည်၊ အရှေ့ဘက်မှ လောနိုင်ငံ အရှေ့တောင်ဘက်မှ ယိုးဒယားပြည်၊ အနောက်တောင် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ အနောက်ဖက်အိန္ဒိယ စသည်ဖြင့် နိုင်ငံ ငါးနိုင်ငံ နဲ့နယ်နမိတ်ချင်းဆက်စပ်လျက် ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မြန်မာနိုင်ငံဟာ သယံဇာတ ပေါကြွယ်ဝပြီး အစာရေစာပေါများပြီး အစာရေစာပေါများပေမယ့် လူဦးရေအားဖြင့်ရော လူသိပ်သည်း ထူထပ်မှုပါ ကုန်းခေါင်တော တောင် ထူထပ်တဲ့လောနိုင်ငံကလွဲလျှင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေမှာ လူဦးရေ အနည်းဆုံးနဲ့ အကျဲဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့တစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာ နယ်နမိတ်ချင်းဆက်စပ်နေတဲ့ တရုတ်ပြည်နဲ့

အိန္ဒိယပြည်တို့ဟာ ကမ္ဘာပေါ်ရှိနိုင်ငံများတွေမှာ လူဦးရေပထမနဲ့ဒုတိယ လိုက်ပြီးတော့ ကမ္ဘာလူဦးရေရဲ့ (၄၀) ရာခိုင်နှုန်းနီးပါး ခန့်ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့မြန်မာနိုင်ငံဟာ ဘုရင်အနော်ရထာကစပြီး ကျန်စစ်သားစတဲ့ သာသနာပြုမင်း တွေ ၊ မင်းကြီးရန်နောင် ၊ မဟာမင်းခေါင် ၊ အနော်ရထာ၊ မဟာဗန္ဓုလ၊ မွန်သူရဲကောင်းသမိန်ဗရမ်း၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း အစရှိတဲ့စစ်သူကြီးတွေ၊ သူရဲကောင်းတွေ၊ ဝန်ကြီးပဒေသ ရာဇာ၊ ရာဇသင်္ကြန်၊ ဦးပေါ်ဦးအစရှိတဲ့ ပညာရှိအမတ်ကြီးတွေ၊ တောင်ဖီလာ ဆရာတော်၊ ဆရာတော်ဦးဗုဒ် အစရှိတဲ့ သာသနာ့အာဇာနည်ကြီးတွေ စသည်ဖြင့် ရေး၍ မကုန်နိုင်ဖွယ်ရာ မြောက်များလှစွာသော နှောင်းခေတ်က ကျေးဇူးရှင်ကြီး တွေရဲ့ လုံ့လဉဿာဟကြောင့်သာ ပထဝီအနေထားအရ အန္တရာယ် ရှိပေမယ့် ယနေ့တိုင်အောင် ရပ်တည်နေနိုင်ကြပြီး ကမ္ဘာမှာ မြန်မာဟေ့ လို့ခေါ်ဆိုနိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကုန်းဘောင်ခေတ် အင်္ဂလိပ်မြန်မာစစ်ပွဲမှာ မဟာဗန္ဓုလကျဆုံးခဲ့ရတဲ့အချိန်မှစပြီး ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတို့ ကျဆုံးရတဲ့ အချိန်အထိ (၁၂၃) နှစ်တိုင်တိုင် မြန်မာ၊ မွန်၊ ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကချင်၊ စတဲ့ တိုင်းရင်း သား အာဇာနည်တို့သွေးမြေကျ တိုက်ပွဲဝင်ပြီး လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည်ရယူခဲ့ကြပါတယ်။ အထက်ပါ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အာဇာနည်တွေနဲ့ မြောက်များလှစွာသော ဖော်မပြရသေး တဲ့မြန်မာ့ အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တွေကသာ နှောင်းအတိတ်က ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု မပြုခဲ့ကြပါလျှင် ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပျောက်ကွယ်လု"ဖြစ်လျှင် လည်းဖြစ်နေပါမယ်။ သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားသားတွေ ဘာသာခြားတွေကြားမှာ ကြားမှာ ကျွင်းကျန်ရစ် သူတို့ဟာမျက်နာငယ်ဘဝ ရောက် နေကြရမှာ အမှန်ပါဘဲ။

အဲဒီတော့ ယနေ့မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှိသူတိုင်းဟာ မည်သည့်ဆုလာဘ်ကိုမှ မမျှော်ကိုးဘဲ မိမိတို့ရဲ့ ရင်သွေးများဖြစ်ကြတဲ့ သားစဉ်မြေးဆက်တို့အတွက် မိမိတို့လက်လှမ်းမီသမျှ ကာကွယ် စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းသင့်ကြပါတယ်။

ယနေ့ပစ္စုပ္ပန်ခေတ်မှာ ကာကွယ်ကြမှသာ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှ မြန်မာ့မြေ ပုံမပျောက်မှာကို အထူး ဂရုပြု သင့်ကြပါတယ်။ အဲဒီတော့ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘယ်လိုအန္တရာယ်ဘယ်လိုအကြောင်းရင်းနဲ့ ပျောက်ကွယ်နိုင်ဖို့ အလားအလာရှိမလဲလို့ ဉာဏ်မီသရွေ့သတ္တုချပြီးဆန်းစစ်ကြည့်ဖို့လိုပါတယ်။ ပထမအားဖြင့် လူဦးရေများပြားလှတဲ့ အိမ်နီးချင်း (၃)နိုင်ငံ ဖြစ်တဲ့ (၁) တရုတ် ၊ (၂) ဟိန္ဒူ အိန္ဒိယ ၊ (၃) အစ္စလာမ် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် (၃)နိုင်ငံမှ လူတွေဟာ ရှေးရှေးခေတ်များကလို ရေကြည်ရာ မျက်နုရာဆိုသလို

အရပ်တွေကို လူလုံးလိုက်လိုမ့်ပြီးတော့ အဓမ္မနည်းနဲ့ ဝင်လာပြန်ပြီဆိုပါက တိုင်းရင်း မြန်မာနွယ်ဖွားတို့ဟာ ကွယ်ပျောက်မြုပ်ကွယ်သွားရန် ရှိပါတယ်။

အဲဒီလို တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ကြရတာ ကတော့ ဥပဗ္ဗေဒကကံဖြတ်လို့ ရုတ်တရက် သေဆုံးရသလိုပါပဲ။ဒါပေမယ့်ခေတ်မီတိုးတက်လာတဲ့ (၂၀)ရာစု နောက်ပိုင်းမှာ အထူးသဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီးမှာဒီလို မဟားဒယားနည်းနဲ့ဖြစ်စေ၊ အဓမ္မနည်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ မတရားပြုကျင့်ဖို့ကို လုံးဝမလွယ်သ လောက်ပါဘဲ။ တိတိကျကျတင်ပြရပါလျှင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့သာဓက တစ်ခုတော့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီး တရုတ်ပြည်ကြီးကို ချန်ကေရှိတ်ထဲမှ မော်စီတုန်း ကွန်မြူနစ်တို့ သိမ်းပိုက်ကြပြီး နောက်ပိုင်းမှာ တိဘက်ပြည်ကို သူတို့တရုတ်ပြည်က ပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုပြီး မတရားသိမ်းပိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း ပဲတိဗက်လူမျိုး (၃)သန်းခန့်ရှိသည့် နေရာမှာတရုတ် (၈) သန်းကို နေရာချထားပါတယ်။ တိဗက်လူမျိုး တွေကို ဝါးမျိုပစ်တဲ့ သဘောပါပဲ။ တရုတ်ပြည်က ကမ္ဘာမှာ လူဦးရေအများဆုံး နိုင်ငံဖြစ်ပြီး ထိုအခါက သန်းပေါင်း (၇၀၀) ခန့်ကလည်းရှိ အဲဒီအချိန်မှာ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ အရှိန်အဝါကလည်း အလွန်ကောင်း နေတော့ ကမ္ဘာက ငြိမ်နေလိုက်ကြပါတယ်။

၁၆-၁၇-၁၈ ရာစုနှစ်များမှာတော့ နောင်းအတိတ်ကဥရောပ ကိုလိုနီများဖြစ်ကြတဲ့ အင်္ဂလိပ်၊ စပိန် ၊ပေါ်တူဂီ၊ပြင်သစ်ဒတ်ချ်တို့က တောင်/မြောက်အမေရိက ၁/၂ တို့နဲ့ ဩစတြေးရီးယား တို့ကို နယ်ချဲ့ပြီး အဲဒီဒေသများမှာ တိုင်းရင်းသားလူနီတွေ၊ အင်းကောတွေနဲ့ဩစတြေးရီးယားက အဘော်ရီဂျင်းတွေကို မျိုးဖြုတ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဩစတြေးရီးယားတိုက်နားက ဘက်(စ်)မေးနီးယားကျွန်းဆိုလျှင် ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့ လုံးဝ မျိုးဖြုတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စောစောက တင်ပြခဲ့သလို (၂၀)ရာစု နောက်ပိုင်းမှာအဲဒီလို အနိုင်ကျင့်မှုတွေဟာ တော်တော့်ကို ပပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အခြားတစ်နည်း အားဖြင့် သတိပြုသင့်တာ စဉ်းစားကြည့်ကြပြီး ကြောက်ဖို့ကောင်းတာက အိမ်နီးချင်း(၅)နိုင်ငံ အနက်(၁)တရုတ်(၂)ဟိန္ဒူအိန္ဒိယ၊ (၃)ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အစ္စလာမ်ခေါ်တောတို့ဟာ တစိမ့်စိမ့်ဝင်လို့ဖြစ်စေ၊ ပြည်တွင်းမှာရှိတဲ့သူတို့က တစိမ့်စိမ့်သွေးနှောပြီးဝါးမျိုလို့ဖြစ်စေ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့ ပျောက်ကွယ် ကြမယ့် အရေးပဲဖြစ်ပါတယ်။မြန်မာနိုင်ငံ၏ လက်ရှိလူဦးရေသန်း (၄၀) ကျော်ရှိသည့်အနက် တရုတ်၊ ဟိန္ဒူကုလားဦးရေ နှစ်ရပ်ပေါင်းသည် တစ်သန်းပတ်ဝန်းကျင်ထက် မပိုသောကြောင့် လောလောဆယ် သူတို့ရဲ့ လက်ရှိ အင်အားကို ကြောက်ရာမရှိပါဘူး။မဟာယာနနွယ်ဝင် တရုတ်နဲ့ဟိန္ဒူကုလားတို့ဟာ တိုင်းရင်းသားသူတို့နဲ့ ပေါင်းဖော် လက်ထပ်ကြလျှင်လည်း မျိုးဆက်၂ ဆက်၊ ၃ဆက် လောက်မှာ ၊ ပင်မဖြစ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားများ (ဒေသခံများ)နဲ့ ရောနှောသွား တတ်ကြပါတယ် ။ အေးချမ်းစွာ လက်တွဲ

နေထိုင်ကြပြီး ထင်ရှားလောက်တဲ့ ပဋိပက္ခတွေလည်း မရှိခဲ့ကြ ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ခေါ်တဲ့ ခေါ်တောနိုင်ငံ အစ္စလာမ်ကုလားဆိုးတို့ရဲ့ဝါးမျိုခံရမယ့် ဘေး အန္တရာယ်ကတော့ အမှန်တကယ်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီလို တစိမ့်စိမ့် မသိလိုက်မသိဘာသာ ဝါးမျိုခံ ရတာ ကတော့ သောက်ရေအိုးအောက်ကခံတဲ့ ကရွတ်ခွေဆွေး သလိုပါပဲ။ သူတို့ရဲ့အန္တရာယ်ကို ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံလို သန်း(၄၅)သန်းခန့်သာရှိတဲ့ တိုင်းပြည်ငယ်ကို မပြောနဲ့ ယနေ့ စက်မှုလက်မှုထွန်းကားပြီး မော်တော်ကား ၊ လေယဉ်ပျံတွေနဲ့ အာကာသကိုတောင် ဂြိုလ်တု လွှတ်တင်နေတဲ့ သန်းပေါင်း (၈၀၀) ခန့်ရှိတဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံကတောင် အတော့် ကိုလန့်နေရှာတယ်။ လန့်ဆိုဟိန္ဒူဘာသာ အိန္ဒိယ နိုင်ငံသား တို့ဟာ နှောင်းအတိတ်က ခဲမှန်ဘူးတဲ့ စာသူငယ်လိုရာဇဝင် တစ်လျှောက်မှာ မူဆလင် ဘုရင်တို့ရဲ့ အနနည်း အကြမ်းနည်း နည်းပေါင်းစုံတို့နဲ့အဓမ္မ တစ်စတစ်စ နယ်ချဲ့ခံခဲ့ရတဲ့အပြင် အင်္ဂလိပ်တို့ထဲမှ အိန္ဒိယလွတ်လပ်ရေးရယူတော့ မူဆလင်များတဲ့ အရပ်တွေကို သီးခြားနိုင်ငံ အနေနဲ့ ဖွဲ့ပေးခဲ့ရပါတယ်။

ဒါတောင်ယနေ့အိန္ဒိယပြည်ထဲမှာ မူဆလင်(၁၀) ကုဋေ(သန်းပေါင်း၁၀၀)ရှိ နေပါသေးတယ်။ (ရှမ်းပြည်၆၀၀၀၀စတုရန်းမိုင်၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ၅၄၅၀၀စတုရန်းမိုင်ရှိ၍) ရှမ်းပြည်နယ်လောက် အ ကျယ် အဝန်းထက်ငယ်တဲ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံမှာ မူဆလင်ခေါ်တော သန်း(၉၀)ခန့် မဆန့်မပြဲရှိနေပြီး အိန္ဒိယပိုင် အာသံပြည်ထဲကို တစိမ့်စိမ့် ဝင်ပြီး (လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ခန့်အတွင်း မှာပင် ခေါ်တော ၃ သန်းကျော်တို့ခိုးဝင်ခဲ့ကြပြီး) မသိမသာ အခြေချခဲ့ရာမှ ယနေ့ အာသံပြည်နယ်သား (၂၅)ရာခိုင်နှုန်း ခန့်ဟာ ခေါ်တောနဲ့ ခေါ်တောအအနွယ်တို့ဖြစ်နေကြ ပြီဖြစ်ပါတယ်။ အခုမှပြည်နယ်သားတွေက မခံရပ်နိုင်ဖြစ်လို့၁၉၈၃ ခုနှစ်မှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ အဓိကရုဏ်းကြောင့်လူ ၃-၄ထောင်ခန့် သေဆုံးခဲ့ကြရပါ တယ်။ အိန္ဒိယပါလီမန်မှာလည်း-ဥပဒေသစ်တစ်ရပ်ပြဌာန်းပြီး အိန္ဒိယ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နယ်စပ်တစ်လျှောက် မိုင် (၂၅၀၀) ကျော်မှာ တပ်စခန်းတွေ ညမီးမောင်းတွေ၊ ခေတ်မီကိရိယာတွေ၊ အစောင့်တပ်သားတွေနဲ့ မတရားခိုးဝင်သူများကို ထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့လို့ ဆောင်ရွက်နေကြပါတယ်။ ဘဏ္ဍာတော်ငွေကုဋေချီပြီး အကုန်ကျ ခံရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကို လေ့လာကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဒီပြဿနာကို အိန္ဒိယနိုင်ငံဟာ အတော့်ကို စိုးရိမ်ပူပန်နေကြောင်း ထင်ရှားပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကုလားတို့ရဲ့ အယူဝါဒဖြစ်တဲ့ အစ္စလာမ်ဘာသာနှင့် ပတ်သက် လို့ **အောက်ပါမေးခွန်းတွေကိုမေးသင့်ပါတယ်။**

၁။ ဥရောပတိုက်ရှိ ခရစ်ယာန်နိုင်ငံအသီးသီးတို့ဟာ ၁၂ ရာစုလောက်က ဘာကြောင့်ထိတ်ထိတ်ပြာ ပြာဖြစ်ပြီး ကရူးဆိတ်ခေါ်တဲ့ တပ်ပေါင်းစုဖွဲ့စည်းပြီးတော့ မူဆလင်စစ်တပ်တွေကို သွေးချောင်းစီး တမျှ ခုခံ ကာကွယ်ခဲ့ကြသလဲ။

၂။ သန်းပေါင်း ၇၀၀ ကျော်ရှိပြီးကမ္ဘာမှာ လူဦးရေဒုတိယအများဆုံး နိုင်ငံဖြစ်တဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံက ဘာကြောင့် ခံမှန်ဘူးတဲ့ စာသူငယ်လို အစ္စလာမ်ဘာသာနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင် လန့်နေရပါသလဲ။
၃။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ဟိန္ဒူအမျိုးသမီးတွေ ဘာကြောင့်အိမ်တွင်းပုန်းစနစ်ကျင့်သုံးနေရသလဲ။
၄။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ဘာကြောင့် အုရဒူခေါ်တဲ့ ဘာသာစကားပေါ်ပေါက်လာရသလဲ။
၅။ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ ၉-တိုင်း၊ ၉-ဌာနသို့ သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူခဲ့တဲ့ သီရိဓမ္မာသောက မင်းတရားကြီး မဇ္ဈိမဒေသမှာ ပြုစုထူထောင်ခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးနဲ့အတူ ဗုဒ္ဓရဟန်းတော်တွေ ဘာကြောင့် အပြီးအပိုင်ချုပ်ငြိမ်း ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ရပါသလဲ။
၆။ ကျွန်းစုပေါင်း ၃၀၀၀ကျော်ရှိတဲ့ အင်ဒိုနီးရှား၊ မလေးရှား၊ စင်ကာပူ၊ ဖိလစ်ပိုင် အစရှိတဲ့ ဒေသကြီး တစ်ခု လုံးမှ သန်းပေါင်းများစွာသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဘာကြောင့်ချုပ်ငြိမ်း ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ ရသလဲ၊ စသည်ဖြင့် အထက်ဖော်ပြပါမေးခွန်းများအပြင် အခြားမေးသင့်တဲ့မေးခွန်းတွေအများအပြား ရှိပါတယ်။
အထက်ပါမေးခွန်းတွေကို ဖြေဆိုဖို့အတွက်နဲ့ အမျိုးပျောက်မည်ကို စိုးကြောက်ဖို့အတွက် အောက်ပါ အချက်အလက်တို့ကို စနစ်တကျလေ့လာသင့်ကြပါတယ်။
၁။ အစ္စလာမ်ဘာသာစတင်၍ ပေါ်ပေါက်လာပုံ
၂။ ရှေးကပါးရှား(ယခုအီရန်)နိုင်ငံမှ ဇော်ရိုးစကားဘာသာဝင်များ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်ရပုံ။
၃။ ဥရောပသို့မွတ်ဆလင်စစ်တပ် မားဘာသာရေးနယ်ချဲ့တိုက်ခိုက်ကြပုံ။
၄။ အိန္ဒိယတိုက်ငယ်သို့ အာရပ်၊အာဖဂန်၊ မဂို မူဆလင်ဘုရင်များ စစ်ချီ၍အဓမ္မသာသနာ ပြုကြပုံ။
၅။ ကျွန်းစုပေါင်း ၃၀၀၀ကျော်ရှိတဲ့ အင်ဒိုနီးရှား သီရိဝိဇယ အင်ပါယာကြီးနဲ့တကွ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များ နှစ်ပေါင်း ၁၈၀၀ခန့်ထွန်းကားခဲ့ပြီးမှ ကွယ်ပရပုံ(အေဒီ၁ရာစုမှ၊အေဒီ၁၅ရာစုအထိ)
၆။ မြန်မာနိုင်ငံနဲ့အစ္စလာမ်ဘာသာ။
၇။ တရုတ်ပြည်၊မွန်ဂိုလီးယားပြည်၊ဂျပန်၊ကိုရီးယားစသော အရှေ့ဖျားနိုင်ငံများနှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာ၊
၈။ ယနေ့ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ အစ္စလာမ်နဲ့မူဆလင်နိုင်ငံများ၏ အခြေအနေ။
စသည်တို့ကိုလေ့လာကြည့်မှသာ သဘောပေါက်နိုင်မည်ဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းသို့ သဘောပေါက် ပါမှ မူဆလင်ကုလားတို့ဟာ ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး အန္တရာယ်ကောင်တွေ ဆိုတာသိလာပါ လိမ့်မယ်။

<u>(၇၈၆) ကို ရှောင်စေလို</u>

ဒီစာအုပ်လာသမိုင်းကြောင်းများ မသိကြသော တိုင်းရင်း သားတို့ ကုလားဆိုင်များတွင် ဈေးဝယ်တာကို အပြစ်မဆိုသာသော်လည်း ဒီနေ့ဗုဒ္ဓဘာသာ ခေါင်းဆောင်လို့အမည်ခံနေကြသော ကိုရင်များ နှင့် ရဟန်းတော်များ ကုလားဆိုင်များတွင် ဈေးဝယ်နေကြတာကို နေ့စဉ်တွေ့မြင်နေကြရ၍ ဘာသာရေး ဗဟုသုတနည်းပါးပြီး မျိုးချစ်စိတ် သာသနာစိတ် ခေါင်းပါးကြသော ဤအရှင်များကို ကြည့်၍ ကိုယ့်အမျိုး

ကိုယ့်ဘာသာအတွက်ရင်မအေးစရာဖြစ်ရပါ၏။ ရှင်ရဟန်းတို့သည် သူတို့ဆိုင်များတွင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ် ကျ ဈေးမဝယ်ကြရုံမက မသိ နားမလည်ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားများ ဈေးဝယ်တာကိုမြင်ရင် တောင် နားလည်ေ အာင်ရှင်းပြတာ မြစ်သင့်ပေသည်။ေ ခါင်မှစ၍မိုးမ လုံကြလျှင်ဖြင့် အမြန်ဆုံး အမျိုးဘာသာ ကွယ်ပျော က်သွားနိုင်သည်ကိုသတိပြုပါ။
ယခုအခါ ကုလားဆိုးတို့သည် (၇၈၆) ရေးထားလျှင် တိုင်းရင်းသားတို့ ဈေးမဝယ်ကြမှန်း သိ၍ ယင်း (၇၈၆)ကို ဖြုတ်၍ဖြစ်စေ။ (<^7) ဟူသော ဂဏန်းအသစ်ထွင်၍ဖြစ်စေ ဈေးရောင်းနေကြဖြင့် ကုလားဆိုင် မဟုတ်မှန်း သေချာစွာလေ့လာပြီးမှ သာ ဈေးဝယ်သင့်ကြပေသည်။

အစ္စလာမ်ဘာသာသမိုင်းအကျဉ်းချုပ်

သူတို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်တမန်တော်မိုဟာမက် ဟာ ခရစ်တော် ပေါ်ပြီး ၅၇၁ ခု၊ ဧပြီလ ၂၀ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဆော်ဒီအာရေဗျနိုင်ငံ မက္ကာမြို့ဘာရှင်မျိုးနွယ်စု၌ ဖွားမြင်ခဲ့ ပါတယ်။
မိုဟာမက်ဖခင်ဟာ သူမမွေးဖွားမီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ရပြီး သူခြောက်နှစ်သားအရွယ်တွင် မိခင် လည်းကွယ်လွန်ပြန်သဖြင့် အဘိုးဖြစ်သူက စောင့်ရှောက်ခဲ့ရပါတယ်။ နောင် ၂-နှစ် အကြာ အဘိုးဖြစ်သူ လည်းကွယ်လွန်ပြန်ရာ ဦးလေးဖြစ်သူက ဆက်လက် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။
မိုဟာမက် အသက် ၂၅ နှစ်သားအရွယ်တွင် သူထက် ၁၅နှစ်ကြီးသော အသက် ၄၀ အရွယ်ရှိ ခတိဂျာအမည်ရှိ မုဆိုးမတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီး ယင်းမုဆိုးမ၏ ကုလားအုပ်ဝန်တင်လုပ်ငန်းကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်၍ လုပ်ကိုင်ရပါတယ်။
တမန်တော် မိုဟာမက်မှာထင်ထင်ရှားရှား ယူထားတဲ့တရားဝင် မယား ၁၂ ယောက်အပြင် အမြှောင်မယားများလည်း များပြားစွာရှိကြောင်း (၁၆-၃-၇၉)ထုတ်တိုင်းမဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။
ဒီလိုမယားမြောက်မြားစွာ ယူခြင်းရဲ့ရည်ရွယ် ချက်ကတော့ သူတည်ထောင်ထားတဲ့ အစ္စာလမ်ဘာသာအမြန်ဆုံး ပြန့်ပွားအောင်ပါပဲ။ ဒါတင်မကပါဘူး။ ဒီလို အစ္စလာမ်ဘာသာအမြန်ပြန့်ပွား အောင်သူ့ရဲ့ နောက်လိုက် တပည့်တပန်းတွေကိုလည်း အနည်းဆုံးမယား (၄)ယောက်ထိ ယူဖို့တိုက် တွန်းထားပါတယ်။

မိုဟာမက်ဟာ လားတင်လုပ်ငန်းအရ အီဂျစ်၊ ပါလက်စတိုင်း၊ ဂျော်   ဒန်၊ ဆီးရီးယား၊ အီရတ်စသော ရဟူဒီ   ဘာသာဝင် ဇော်   ရိုးစတားဘာသာဝင်များ နေထို   င်ရာ အရပ်သို့ကုန်သွယ်မှု အရအန်ရောက်ရှိပြီး ထိုဘာသာတို့၏ဘာသာတရားတွေကို လေ့လာဆည်းပူးခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ယင်းသို့လေ့လာပြီးနောက် မိုဟာမက်ဟာ မိမိထင်ပေါ် ကျော်စောအောင် အထက်ပါ ဘာသာကြီး   ၃   ရပ်တို့မှ အ   စ္စလာမ် ဘာသာကို တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

သူကအသက်(၄၀)အရွယ်မှာ ကောင်းကင်တမန်တော်က အလာရှင်မြတ်၏ နှုတ်ခပါဌ် တော်များ ကို ပို့ချပေးခဲ့ကြောင်း တမန်တော်တွေမှာ အတောင်   ၂-ခုမှစ၍ များစွာရှိကြောင်း ဆိုထားပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ပိဋကတ်သုံးပုံတွင် တန်ခိုးတော်အကြောင်းနှင့် တန်ခိုးရှိသော ဈာန်သမာပါတ်ရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ၄   က်ကဲ့သို့ တောင်ပံပေါက်ရန်မလိုပဲ စိတ်၊ ရုပ်တို့၏ သတ္တိထူးအရ ဈာန်သမာဓိဖြင့် မြေလျှိုး[ပီး မျိုးပျံနိုင်ပုံနှင့်အလွန်ကွာခြားလှပါတယ်။

မိုဟာမက်ရဲ့ အစ္စလာမ်တရားများကို စတင်လက်ခံ ယုံကြည်သူတို့မှာ သူရဲ့မယားကြီး ခတိဂျာ၊ မွေးစားသားအလီ၊ မိတ်ဆွေ အဘူတရ်၊ ဒိုပ်လို့ခေါ်တဲ့ကျေးကျွန်အားဖြင့် (၄)ဦးသာ ရှိခဲ့ပါတယ်။တမန်တော် မိုဟာမက်ဟာ ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူပြီး နှစ်ပေါင်း   ၁၂၀၀ကျော်ခန့် အကြာ ရဟူဒိဘာသာ ပေါ်ပေါက်ပြီး နှစ် ၁၀၀၀ ကျော်ခန့် အကြာ ခရစ်ယာန်ပေါ်ပေါက်ပြီး နှစ် ၆၀၀ ခန့်အကြာမှာမှ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ ပါတယ်။ သူဖြန့်ချိခဲ့တဲ့တရားဓမ္မဟာလည်း အရင်းစစ်ကြည့်လျှင် ရဟူဒီ(ဂျူး)ဘာသာ၊ ခရစ်ယာန် ဘာသာတို့နှင့် မခြားနားလှပါဘူး။ အစ္စလာမ်ဘာသာ၌ မိန်းမများများယူနိုင်ရန် အင်္ဂါဇာတ် အရေပြား လှီးဖြတ်ရမယ်ဆိုတာလည်း ဂျူး   ဘာသာမှပင် ဆင်းသက် လာတာဖြစ်ပါတယ်။   အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များက တစ်နေ့လျှင် အကြိမ်(၅၀)ဝတ်ပြုကြရန် အမိန့်ချမှတ်ပေးပါတယ်။ သို့သော် တဖြည်းဖြည်းလျော့ကျ လာရာ တစ်နေ့(၅)ကြိမ်ကျဝတ်ပြုရန်လျော့ချပေးခဲ့ပါတယ်။

မူဆလင်တွေက သူတို့ဟာရုပ်တုကိုရှိမခိုးဘူးလို့ အခြားဘာသာ   ဝင်များအပေါ်မှာ ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားတတ်ကြသော်လည်း သူတို့အားလုံးဟာ မက္ကာမှာရှိတဲ့ ကျောက်တုံးရှိရာ အရပ်ကို မျက်   နှာမူပြီး ဦးချနေကြတာကို တော့သူတို့ကိုယ်သူတို့ သဘာဝကျ/မကျဆန်းစစ်ကြည့်မိကြရဲ့လားမသိပါဘူး။မိုဟာမက်ဟာသူ့အယူဝါဒပြန့်ပွားအော င် စစ်ရေးအရနယ်ချဲ့သာသနာပြုခဲ့ပါတယ်။ ပထမဦးဆုံး လူသူစုဆောင်းရန်

ခရီးသွားဝန်တင်လားများကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ချုံခိုတိုက်ခိုက်ပြီး ရှာငယ် မှစ၍ အဆင့်ဆင့်သိမ်းပိုက်ကာ မက္ကာမြို့တော်ကိုသိမ်းပိုက်ခဲ့ပါတယ်။ ယင်းနောက် ရောမ၊ အီဂျစ်၊ အီရန်၊ စသော နိုင်ငံ (၅)နိုင်ငံအား စစ်တိုက်မည်လား၊ အစ္စလာမ်ဝါဒ လက်ခံမည်လားလို့ ရာဇသံပေးကာ အစ္စလာမ်ဝါဒ လက်မခံေ သာနိုင်ငံများကို အနိုင်တိုက်ကာ အဓမ္မသာသနာပြုခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ဘာသာပြန့်ပွားရေးအတွက် လေ့ခွက်ချည်းကျန်အလံမလဲ နောက်မဆုတ်တမ်း ဖွဲနှင့် တိုက်ခိုက်ခိုင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် (အေဒီ) ၆၃၂-ခုနှစ်တွင် ဂျေရုစလင်၊ ၆၃၈-ခုနှစ်တွင် ယူဖရေးတီးဒေသ၊ ၆၄၈-ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ၊ မြောက်အာဖရိကနှင့်စပိန်တို့ကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားနှင့်ခရစ်တော်တို့ဟာ သတ္တဝါတွေအပေါ်ကြင်နာသနားကြဘို့ မသတ် ဖြတ်ကြ ဘို့ဟောကြားတော်မူကြပေမယ့် မိုဟာမက်ကတော့ လူတွေက ညှင်းဆဲသတ်ဖြတ်ပြီး သာသနာပြန့်ပွား အောင် လုပ်ဆောင်နေတာဟာ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေစေခဲ့တဲ့အတွက် ဘုရားတစ်ဆူရဲ့လုပ်ရပ် ဟုတ်သလား ဆိုတာ စဉ်းစားစရာတောင်လိုမယ်မထင်ပါဘူး။ စစ်တပ်နဲ့ဘာသာရေးနယ်ချဲ့ခဲ့ပါတယ်။ ဘာသာရေး အတွက် မွန်မြတ်တဲ့စစ်ပွဲလို့အမည်တပ်ပြီး ဆင်နွဲကြဖို့လှုပ်ဆော်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကမ္ဘာသမိုင်းရာဇဝင် အစောင်စောင်မှာ မိုဟာမက်ပေါ်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ဘာသာရေးကို အကြောင်းပြု၍ မကြာခဏ သွေးချောင်းစီးခဲ့ရပါတယ်။ ယေ နေ့တိုင်အောင် ဒီလိုကြေကွဲဘွယ်ဖြစ်ရပ်တွေက မရပ်သေးပါဘူး။

အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တွေဟာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှချက်ပြုတ်စားသောက်ရာမှာလည်း လည်လှီးသားကို စားရန် ပညတ်ထားတာကြောင့် မိန်းမသားဖြစ်တဲ့ အိမ်ရှင်မတွေတောင် သွေးသံရဲရဲဖြင့် ယဉ်ပါးပြီး လွယ်ကူစွာ ဟင်းရွက်ကန်စွန်းရွက် လို သတ်ဖြတ် ချက်ပြုတ်နေကြပါတယ်။ ကွန်အာနိအစ်နေ့မှာလည်း နှစ်စဉ်ကျွဲ၊ နွားစတဲ့သတ္တဝါတွေကို သန်းနဲ့ချီပြီး သတ်ဖြတ်နေကြပါတယ်။ မက္ကာမြို့ကို ဘုရားဖူးရာမှာလည်း အခြားဘာသာဝင်တွေ လုံးဝ ဝင်ခွင့်မရှိပါဘူး။ တစ်ခါက မျက်နှာဖြူ လူငယ်နှစ်ဦးကို ဉရောပ ခရစ်ယာန်တွေ ထင်မှတ်ပြီးေ တာ့ ခဲနဲ့ဝိုင်းပေါက်ကြရာ သေပြီးမှ တကယ့် မူဆလင်ဖြစ်မှ န်း သိကြရပါတယ်။ အသဲယားစရာပါပဲ။ ဒီအကြောင်းရင်း တွေကြောင့်လည်း ကမ္ဘာမှာစီကနဲ ညံကနဲ သတ်ရဲ ဖြတ်ရဲ ကိစ္စတွေမှာ အခြားဘာ သာဝင်ေ တွထက် မူဆလင်တွေဟာ လက်ရဲ ဇက်ရဲ ရှိတတ်ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ယနေ့ဖိလစ်ပိုင်၊ အီသီယိုပီးယား၊ ယိုးဒယား ၊

လက်ဘနွန်နိုင်ငံများမှာ သူပုန်များနှင့်မြန်မာနိုင်ငံမှ မူဂျာဟစ် သူပုန်တွေဟာ မူဆလင်တွေသာဖြစ်၍ သူတို့ရောက်ရာ ဒေသတွေ မှာ အေးချမ်းမှုပျက်ပြားတဲ့ သာဓကတွေပါပဲ။ ဒါကြောင့်သူတို့သာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ များပြား လာမယ်ဆိုရင်မြန်မာ တိုင်းရင်းသားတွေ ဒုက္ခသု က္ခတွေနဲ့ ရေစက်ဆုံ ရမှာမလွဲပါပဲ။ခရစ်နှစ် ၁၈၆၀-ခုနှစ်က ဆိုလျှင် လက်ဘနွန်နိုင်ငံ မူဆလင်တွေက ရှော့ (၈)တောင်တန်း များမှာ တမြေတည်းနေ တရေတည်းသောက်တဲ့ ခရစ်ယာန်ပေါင်းများစွာ ရုတ်တရက်အချက်ပြပြီး သတ်ဖြတ် ခဲ့ကြပါတယ်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၁၅-ခုနှစ်မှာလည်း တူရကီ မူဆလင်တွေက လူနည်းစု ခရစ်ယာန်ဘာသာဝ င် အာမေနီးယန်းလူမျိုး (၁) သန်းကျော်တို့ကို ရက်စက်စွာသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အာဖဂန်နိုင်ငံ မှာလည်း ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီက မူဆလင်မှ ခရစ်ယာန်ဘာသာသို့ ပြောင်းသွားသူတွေကို သေဒဏ် ပေးခဲ့ ပါတယ်။မူဆလင်တွေဟာ စစ်ရေးအပြင် စီးပွားရေးတို့၊ စည်းရုံးရေးတို့မှာလည်း အခြားဘာသာ ဝင် တွေထက် လက်ဦးမှုကို ရကြပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဗလီမှာ တစ်နေ့ ငါးကြိမ် ဘုရားရှိခိုးရန် သတ်မှတ်ပြီး တွေ့ဆုံကြလို့ သတင်းဦး သတင်းထူးမှအစ အစစအရာရာ သူတို့ချင်း ရှိုင်းပင်း ကူညီနိုင်ခဲ့ကြ ပါတယ်။ ၎င်းတို့ဟာ အချိန်မရွေး ဒေသမရွေးတို့မှာ လက်ဦးမှု ရကြတာကို သာဓကပြရပါလျှ င် ၁၉၆၅-ခုနှစ် စက်တင် ဘာလမှာ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံသမ္မတ ဆူကာနိုလက်ထက် ကွန်မြူနစ်တို့ မအောင်မြင်သော အာဏာသိမ်းပွဲ ပျက်ပြား၍ အပြီးမှာ အင်ဒိုနီး ရှားဗလီဆရာ မောလဝီတွေဟာ ဗလီမျှော်စင်တွေကနေတက်ပြီး ဂျေဟက် ဆိုတဲ့မွန်မြတ်တဲ့ ဘာသာရေးစစ်ပွဲ ဆင်နွှဲရမယ်လို့လဲ ချမှတ်လိုက်ေ ရာ မူဆလင်တိုင်းဟာ ဆွေမျိုးသော ဘာသောတောင် မခွဲခြားတော့ဘဲ လက်လှမ်းမီရာ ဓါးဆွဲပြီး ကွန်မြူနစ်တွေကို တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ ထသတ် လိုက်ကြတာ လူပေါင်း (၆) သောင်းနဲ့ (၁၀)သန်းကြားမှာ အသတ်ခံကြရပါတယ်။ ဒါဟာ အချိန်အခါမရွေး သူတို့ရဲ့ လက်ဦးမှုရပုံ သတ်ဖြတ်တဲ့နေရာ မှာလည်း လက်မရွံ့ ပုံတို့ကို သာဓကပြတာပါပဲ။

ခရစ်ယာန်တွေဆို တစ်ပတ်တစ်ခါ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းမှာ ဆုံတွေ့ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေဆိုလျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဘုရားသွားကျောင်းတက် တဲ့အချိန် မတူကြလို့ တော်တော်နဲ့မဆုံနိုင်ကြပါဘူး။

နောက်ပြီးတော့ ရဟူဒီနဲ့ ခရစ်ယာန်တို့ရဲ့ အထွဋ်အထိပ်ထားရာ ဂျေရုစလင် ၊ ဟိန္ဒူရဲဘာသာ ဝင်တို့ရဲ့ အထွဋ်အထိပ်ထားရာ ဗာရာဏသီ ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ရဲ့

အထွဋ်အထိပ်ထားရာ အရပ်တွေမှာ အပါအဝင် ကမ္ဘာမှာဘာသာခြားတို့ရဲ့
အချက်အချာကျတဲ့နေရာ ဒေသတွေမှာ ဗလီကြီးတွေ ဟိန်းနေ အောင်
တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ မသိလိုက် မသိဖာသာနဲ့ သိသိသာသာ ဗိုလ်ကျချင်တဲ့
သဘောလည်းရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ရဟူဒီ ၊ ခရစ်ယာန် ၊ ဟိန္ဒူ ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအားလုံးတို့ကို မူဆလင်
ဘာသာ တစ်ခု တည်းကသာဒိုင်ခံ၍ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါအားဖြင့် ခေတ်အခါသမယမှာ
အားလျော်စွာ များစွာသော စစ်ပွဲတွေ ဆင်နွှဲခဲ့ကြပါတယ်။မြန်မာနိုင်ငံရဲ့မြို့တော်
မဟာရန်ကုန်နယ်နမိတ်အတွင်းမှာတောင် ဗလီအလုံးပေါင်း (၁၀၀)ကျော် ရှိပါတယ်။
ဗုဒ္ဓဘာသာ တန်ခိုးကြီးဘုရား စေတီပုထိုးကတော့ (၁၀)ဆူ ပတ်ဝန်းကျင်မှာပဲ ရှိတာမြင်တွေ့
နိုင်ကြပါတယ်။ အခြားဘာသာဝင်တွေရဲ့နယ်ပယ်မှာ ဘာသာတိုင်းဟာ မွန်မြတ်ပါတယ် ဆိုတဲ့
အဆိုပြု ချက်နဲ့ မူဆလင်တွေ ရယူတဲ့အခွင့်အရေးမျိုး အခြားဘာသာဝင်တွေ ပြန်ရဖို့ကတော့
ဝေလာဝေးပါဘဲ။ နောက်ပြီးတော့လည်း မိုဟာမက်ရှိစဥ် ခ -ပ၆၃၀ နှစ်မှစ၍ မက္ကာမြို့တော်ကို
ဘာသာခြားလုံးဝ ခွင့်မပေးဘဲ တွေ့လျှင်ဝိုင်းပြီး အသေသတ်ကြတာ ယနေ့အထိပါပဲ။

မြန်မာဦးစွန်း ရှေးဟောင်းမြို့တော်ဖြစ်တဲ့ မန္တလေးမြို့မှာ လည်း ဈေးချိုတစ်ဝိုက်မှာ
ဗလီတွေအများကြီးရှိပါတယ်။ မန္တလေးနန်းတော် ဝင်းမြေထဲမှာတောင်
နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ခေတ်က မူဆလင် တပ်သား တွေ ဗလီဆောက်ခဲ့ကြလို့ ယနေ့အထိ
တည်ရှိနေပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ မူဆလင်ယောကျ်ားများဟာ မိန်းမလေးယောက် ထိ
ယူခွင့်ပြုထား တာရယ်၊ စစ်ပွဲမှာ ဖမ်းလာတဲ့ အမျိုးသမီးများဆိုလျှင် လင်ရှိမိန်းမကိုပင်
ထိမ်းမြားခွင့်ပြုထားတာရယ်၊ မူဆလင် ယောကျ်ားများကို ဦးစားပေးပြီး မိမိရဲ့မယားကို
တလပ်(ဘ) သုံးခါခေါ်ပြီး ကွာရှင်းခွင့် ပေးထားတာရယ်၊ မူဆလင်ဘာသာမှ
အခြားဘာသာသို့ကူးပြောင်း ကိုးကွယ်သူများကို လူမှုရေးမှ ဝိုင်းပယ်ကြတာရယ် စတဲ့
အချက်အလက်တို့ဟာ သူတို့ရောက်ရာအရပ်တွေမှာ ဗေဒါပင်များလို တရိပ်ရိပ်နဲ့
မူဆလင် ဦးရေ တိုးပွား၍ ထပ်၍သာ တိုးပွားစေပါတယ်။
မူဆလင်တွေကို တစ်ခုချီးကျူးစရာရှိတာက သူတို့စစ်အောင်နိုင်မှသာ ဘာသာရေး နယ်ချဲ့
ကြတာမဟုတ်ဘဲ သူ တို့စစ်ရှုံးတဲ့အခါမှာလည်း အောက်ကနေပြီးတော့ လျှိုပြီးတော့
ငုပ်ပြီးဘာသာရေးနယ်ချဲ့နိုင်ကြတာပါပဲ။

ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာ အများသိကြတဲ့ မွန်ဂိုဘုရင် ကူဗလိုင်ခန့် ဂန်ချပ်ခန့် တို့ဟာ ကမ္ဘာမှာ
အကြီးဆုံး အင်ပါယာကြီးကို တည်ဆောက်နိုင်ကြပါတယ်။ အရှေ့ဘက် ဂျပန်၊

ကိုရီးယားကမ်းခြေမှသည် အနောက် ဘက် ဥရောပ ဟန်ဂေရီ ပိုလန် နိုင်ငံများအထိ မိုင် (၅၀၀၀) ကျော် ခရီးလောက်ကို မွန်ဂို စလေ စစ်သည် မြင်းသည်တို့မှာ စစ်ရေးကို အောင်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

အရှေ့အလယ်ပိုင်းရဲ့ တောင်ဘက်ခြမ်းဖြစ်တဲ့ မူဆလင်နိုင်ငံတော်ကို နယ်မြေချဲ့ထွင်မှု လည်း ပြုရောစစ်ေ ရးကတော့ အောင်နိုင်ပါရဲ့ကြာတော့ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ စစ်ရေး အရအောင်နိုင်ပေမယ့် ဘာသာရေး အယူဝါဒအရ ပြန်ပြီးနယ်ချဲ့ခံလိုက်ကြရပါတယ်။ မွန်ဂို နဲ့မူဆလင်တို့ အကြောင်းပါပြီး ' မဂိုမူဆလင် ' တို့ပေါက်ဖွားလာကြပါတယ်။

ယင်းမဂိုတို့နည်းတူ တာ့ (ခေါ်) တူရကီတို့ဟာလည်း မူလက အာရှတိုက်အလယ်ပိုင်းမှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ နောက်ပိုင်း တန်ခိုးထွားလာချိန်မှာ မူဆလင်အာရပ်တို့ရဲ့ ဘဂ္ဂဒက်မြို့ကို နယ်မြေချဲ့ထွင် သိမ်းယူပါတယ်။ တူရကီတို့ဟာ စစ်ရေးအရ အောင်နိုင်ပေမယ့် နောင်အခါကျတော့ တာ့ (ခ) ခေါင်းဆောင်များလည်း အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်သွားကြကာ စု (လ)တန်အမည်ကို ခံယူ ကာ အုပ်ချုပ်ပါတယ်။

ထိုအခါမှစ၍ တာ့ (ခ)ခေါ်တူရကီတို့မူဆလင်ဘာသာ၏ လွှမ်းမိုးခြင်းကိုခံရပါတော့တယ်။ အဲဒီတော့ မူဆလင်တွေဟာ သူတို့ဘာသာပြန်ပွားရေးအတွက် သူမတူအောင်နည်း အမျိုးမျိုးနဲ့ ကြိုးစားကြရာမှာ ချီးကျူးဖို့ကောင်းပါတယ်။ စစ်ရေးအရ အောင်နိ င်လို့နှိပ်ကွပ်ပြီး သိမ်းသွင်းသလို စစ်ရေးရှုံးနိမ့် ပြန်တော့လည်း အောက်ကနေ့လျှိုပြီး ပြန်သိမ်းသွင်းပြန်တာပဲ။ တန်းတူရည်တူ စီးပွားရေး အရ ရောက်ရာအရပ်တွေမှာအဖိုရာ အမကပါသိမ်း သွင်းကြပြန်ပါတယ်။ အထက်ကရော အောက်ကရော ဘေးတိုက်ရော မလွတ်တမ်း စည်းရုံးကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရ ခိုင်မေဃဝတီ ဆရာတော် ဦးနာရာဒက သူတို့ကို ယူသန္တရာတွေလို့ သမုတ်ပါတယ်။ စပါးမြွေကြီးဟာ သားကောင်ကို ၎င်းရဲ့ စက်ကွင်းထဲ ဝင်လာလျှင် မလွတ်တမ်းမြိုပစ် တတ်လို့ စပါးကြီးမြွေတွေလို့လည်းသမုတ်ပါတယ်။

ဟဂျရီ သက္ကရာဇ် (၂)တွင် ဖြစ်ပွားသော အူဟုဒ်စစ်ပွဲ၌ တစ်ဖက်မှ ခဲကျိုးထိမှန်၍ တမန်တော်၏ သွားတစ်ချောင်းကျိုးသွားခဲ့တယ်။ ယင်းစစ်ပွဲတွင် တစ်ဖက်မှ နာကျည်းစွာ ရှုပ်ရှုပ်ချွန်ချွန် တိုက်ခိုက်သည့် အလျောက် တမန်တော်အား မြားမထိရန်လက်ဖြင့် ကာကွယ်ပေးခဲ့သော ဟဇရသ်ဘွလ်ဟာ၏ လက်များ မြားထိ၍ နှစ်ဖက်စလုံး ဖြတ်ပစ်လိုက်ရပါတယ်။ နောက်စစ်ပွဲများတွင် ရှုပ်ရှုပ်ခ ျွန်ချွန် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့သော ဒါလ်ဒ်ဗင်ဝါလိဒ် ဆိုသူအား "အလ္လာ၏ဓါး" ဟု ဘွဲ့ချီးမြင့်ခဲ့ပါတယ်။

(ဒီနေရာ၌မြင့်မြတ်လှသည်ဟုဆိုသော အလ္လာကောင်းကင်ဘုရားနှင့် လူသတ်သမား လက်နက်ဘယ်လိုဆက်စပ်သလဲလို့တွေးတောစရာပင်။)

တမန်တော်မိုဟာမက်၏ ပြောဆိုချက်အရ ကောင်းကင် ထာဝရဘုရားသခင်က သိုး/ဆိတ်စ သည်ဖြင့် ထိန်းကျောင်းသူများတို့သာ တမန်တော်အဖြစ် ရွေးချယ်လေ့ရှိကြောင်း၊ တမန်တော်မိုးဇတ် သည်လည်းကောင်း၊ တမန်တော်ဒါဝတ်သည်လည်းကောင်း သိုး/ဆိတ်ထိန်းကျောင်းသူများ ဖြစ်ကြ၍ ပင်လျှင် သူ့ဦးလေး၏ တိရိစ္ဆာန်များကို ငယ်စဉ်ကထိန်းကျောင်းပေးခဲ့သူဖြစ်၍သာ တမန်တော် အဖြစ် ထိုက်တန်စေကြောင်း ပြောဆိုသည်ဟုဆိုပါတယ်။

တမန်တော်မိုဟာမက်ဟာ ၎င်း၏အယူဝါဒပြန့်ပွားရေးအတွက် မည်သို့မည်ပုံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံကို အကျဉ်းရုံး၍ လေ့လာကြည့်ရှုပါလျှင် -

(က)စစ်တပ်ကိုဖွဲ့စည်းပါတယ်။

(ခ) ရှင်ဘုရင်တွေကို အစ္စလာမ်ဘာသာ အယူဝါဒကိုခံယူမည်လော (သို့) စစ်ရေးအရ အပြုတ်တိုက် ခိုက်ခြင်းကို ခံယူမည်လောဟု ရာဇသံပေးပါတယ်။

(ဂ)အစ္စလာမ်အယူဝါဒ မခံယူသော နိုင်ငံများကို စစ်ချီပါတယ်။

(ဃ) စစ်ချီရာမှာ တပ်သားများကို ကတိသစ္စာ ခံယူစေပြီး တစ်ဗိုလ်ကျ တစ်ဗိုလ်တက် စနစ်ဖြင့်အလံမလဲတိုက်ခိုက်စေခဲ့ပါတယ်။

(င) စစ်ချီလို့အောင်မြင်သိမ်းပိုက်ပြီး နယ်မြေတွေမှာ အစ္စလာမ်ဝါဒခံယူရေး၊ ပြန့်ပွားစေရေး၊ တည်တံ့ စေရေးတို့အတွက် အစ္စလာမ်ဥပဒေကိုချမှတ်ပါတယ်။

(စ) ရှုံးနိမ့်သွားတဲ့ ရန်သူဘက်က တိုက်ပွဲမှာကျတဲ့ လင်ယောကျ်ားများရဲ့ မိန်းမ၊ မုဆိုးမ၊ လင်ရှိမိန်းမများ၊ သမီးပျိုများ၊ သုံ့ပန်းမိန်းမမှန်လျှင် ဘယ်မိန်းမကိုမဆို တိုက်ပွဲနိုင် အစ္စလာမ် တပ်သားများကသဘောရှိ မထိမ်းမြားဘဲသော်လည်းကောင်း၊ ထိမ်းမြား၍သော်လည်းကောင်း တစ်ဖက်သတ် ယူပိုင်ခွင့်ဥပဒေတစ်ရပ်ကို ချ၍ပေးထားပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ သူတစ်ပါးသားမယားများကို မုဒိမ်းသမားဆန်ဆန် သိမ်းပိုက်တာဟာ ဘုရားဝါဒ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုတာစဉ်းစားစရာပါပဲ။

(ဆ) ဘာသာဝင်ဦးရေ အပြီးအပိုင် တိုးပွားစေရေးတွင် မူဆလင်ယောကျ်ားများနှင့် သားဖောက်ယူရန် အတွက်တရားဝင် မယားလေးယောက်နှင့် အခြောင်မယားအများအပြားကိုလည်းယူခွင့်ပြုထားခြင်း၊မူဆလင်ယောကျ်ားများ၏အလိုကျ

ဘာသာရေးစည်းရုံးနိုင်ရန်အတွက် ဥပဒေ အရ တလပ် (ဘ) သုံးကြိမ်ခေါ်ရုံမျှဖြင့် မိမိမယားအားကွားရှင်းခွင့်ပြုထားခြင်း။
(ဇ) မယားများပြားစွာ ယူထားသည့်နှင့်အမျှ လိင်ဆက်ဆံနိုင်ရေး အတွက် အရေပြား လီးဖြတ်ခြင်းကိုမူဆလင်ယောက်ျားတိုင်းအားပြုလုပ်စေခြင်း၊
(ဈ)ဘာသာအယူဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍လုံးဝဆန်းစစ်ခွင့်မပြုခြင်း။
(ည) ဘာသာကူးပြောင်းခြင်း အခြားဘာသာဝင်များနှင့်ရင်းနှီးစွာဆက်ဆံခြင်းတို့ကို တားမြစ်ထားပါတယ်။ ကုရာ (ဟ)၃-ဆာယဒ်တော် ၁၁၇ အရ "မိမိတို့မူဆလင်များကလွဲ၍ အခြားမည်သူကိုမျှရင်းရင်းနှီးနှီး အဆွေခင်ပွန်းမဖွဲ့နှင့်၊ ထို သူတို့သည်သင်တို့အား မကောင်းကြံစည်ရာ၌အကြံစည်လျှော့မည်မဟုတ်ချေ"လို့အတိအလင်းဖော်ပြထားပါတယ်။ ဤမျှနဲ့ပဲ အစ္စလာမ်ဘာသာစတင်ပေါ်ပေါက်လာပုံ၊ အစ္စလာမ်ဘာသာ ပြန့်ပွားရေးအတွက် ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ ဆောင်ရွက်ပုံတို့ကိုအကျဉ်းရုံး၍ ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

<u>ရှင်ရဟန်းမှာ ၊ ပြုပြင်ပါ</u>

လူတို့ဘက်က စိတ်ဓာတ်များ ပြင်သင့်သလို ရဟန်းတော်တို့ဘက်ကလည်း ပြင်သင့်ပါ၏။ မြို့ရွာတိုင်းတွင် ဩဇာအာဏာရှိသော ဆရာတော်တို့သည် ဘာသာတူသော ရဟန်းတော်ခြင်း တိုက် ခိုက်ခြင်း၊ အပြစ်ပြောခြင်း၊ ရာထူးလုခြင်း စသည်ဖြင့် မလုပ်သင့်တာများလုပ်နေကြ၍ ညီညွတ်မှု ပျက်ပြားစေသဖြင့် အဘယ်မှာလူမျိုးခြား၊ဘာသာခြားတို့ အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်မည်နည်း။ သုဓမ္မာ၊ ရွှေကျင် စသည့်ဂိုဏ်းစွဲမထားဘဲ ဘာသာသာသနာ၏ အန္တရာယ်ကို စုပေါင်းကာကွယ်သင့်ပါ၏။ ယခုအခါ ဂိုဏ်းစွဲ၊ဒေသစွဲ၊ဆရာစွဲ၊တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတို့ခွဲကာနေကြ၍ ေ ကြာက်စရာ အကောင်းဆုံးအနီးကပ်ဆုံး မူဆလင်ကုလား အန္တရာယ်ကိုမေ့နေကြပေသည်။ ဒီလို မေ့နေကြလျှင် ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိကြမည်ဖြစ် သည်။

<u>ညီညွတ်မှုပွား ၊ တို့မျိုးသား</u>

လူမျိုးတိုင်း နိုင်ငံတိုင်းတွ င် မညီညွတ်လျှင် မြန်မြန်ပျက်စီးတတ်ပါ၏။ မြန်မာတိုင်းရင်းသား တို့သည် လူမျိုးခြားတို့အပေါ် ခင်မင်ဖော်ရွေတတ်သော်လည်း ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်းအား ကူညီမှု နည်းပါးရုံမျှမက ညီအစ်ကိုမောင်နမချင်း ကြီးပွားသည်ကိုပင် မနာလိုဝန်တိုဖြစ်၍ တိုက်ခိုက်တတ်ကြ၏။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းသည် လူမျိုးခြားဘာသာခြားတို့ စိတ်ကြိုက်သွေးခွဲပြီး

ဝါးမျိုနိုင်ကြသဖြင့် ဤစိတ် ဓာတ်များကို ဖျောက်ပစ်ရန် အချိန်တန်ပြီဖြစ်၏။ လူမျိုးခြားတို့ ဝါးမျိုရန်ကြိုးစားလျှင်လည်း မျိုး ချစ်စိတ် ဓာတ်ဖြင့်စုပေါင်း ကာကွယ်သင့်ပါ၏။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်း တစ်ယောက်အား ဖြင့်မနိုင်လျှင် စုပေါင်းလုပ်ဆောင်လုပ်သင့်ပါ ၏။ ယင်းသို့မလုပ်ဆောင်လျှင် စီးပွားရေးလုပ် ကွက်များကိုလည်း ဝါးမျိုခံရနိုင်ပေသည်။ ယင်းသို့ မလုပ်ဆောင်သဖြင့် ဝါးမျိုခံရပုံကို ပြရလျှင် မေမြို့နှင့် ကျိုက်မရော လိုင်းကား အသင်းများကို လက်ညှိုး ထိုးပြရမည်ဖြစ်၏။ တစ် ချိန်က ယင်းမြို့များတွင် တိုင်းရင်းသားတို့သာ ကားလိုင်းတွေ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ သော်လည်းယခုအခါ မူဆလင်တို့ လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြပေပြီ။ တိုင်းရင်းသားတို့ လိုင်းကားများ ကားလိုင်းအတွက် ငွေကြေးမပြည့်စုံသဖြင့် ချောင်ထဲရောက် နေကြပေသည်။

အီရန်နိုင်ငံနှင့်အစ္စလာမ်ဘာသာ

ရှေးက ပါရှားလို့တဲ့ အီရန်နိုင်ငံသားတို့ဟာ တောတောင်စသော သဘာဝတရားကိုကိုးကွယ်ရာ ကနေ ကောင်းကင်ဘုရားကြီးကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် အာရပ်တို့ဟာ အီရန်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူပြီးေ နာက် တစ်မျိုးသားလုံးကို အစ္စလာမ်ဘာသာသို့ အဓမ္မသိမ်းသွင်းခဲ့ကြပါတယ်။ အီရန်တို့ မူဆလင်တို့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုဒဏ်ကို မခံရပ်နိုင်ကြ၍ ရှေးခေတ် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲ့သည့်ကြားမှပင် အိန္ဒိယပြည်ထဲသို့ ထွက်ပြေး ကြရာ အများအပြား သေဆုံးပြီး အနည်းငယ်သာအိန္ဒိယပြည်ထဲတွင်ခိုလှုံခွင့်ရကြပါတယ်။

ယနေ့ထက်တိုင် ပါရစီလူမျိုးရယ်လို့ ဘုံဘေမြို့ပေါ်နဲ့ အနီးတဝိုက်တွင်ရှိပြီး လူဦးရေ (၁) သိန်း ကျော် လောက်သာရှိပါတော့တယ်။ လူဦးရေနည်းသော်လည်း စီးပွားရေး၊စစ်ရေး၊ရုပ်ရည်အားဖြင့် ကမ္ဘာကျော်အောင် အဆင့်တန်းမြင့်မားပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး အီရန်နိုင်ငံမှာ မူဆလင်ဘာသာဟာ ညောင်ပင်လို အမြစ်ခိုင်မာစွာတွယ်ခဲ့ပါတယ်။

ဥရောပ၌အစ္စလာမ်ဘာသာရောက်ရှိပုံ

မိုဟာမက်လွန်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)အတွင်း မူဆလင်အာရပ်တို့ဟာနိုင်ငံပေါင်းများ စွာကို သိမ်းပိုက်မိကြပါတယ်။ အီရန်၊ ဆီးရီးယား၊အာရှမိုင်းနားဒေသ၊အီဂျစ်၊အာဖရိကမြောက်ပိုင်း ၊စပိန်နိုင်ငံနှင့် ပြင်သစ်နယ်ပယ် အချို့တို့ကိုပင်

အုပ်စီးမိကြပါတယ်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံ ဂေါလ်နယ်သို့ မူဆလင်များကျူးကျော်လာသောအခါ ခရစ်ယာန်တို့ ထိတ်လန့်တ ကြားဖြစ်ကြရပါတယ်။ထိုအခါက ခရစ်ယာန်သာသနာဟာ ဥရောပတစ်တိုက်လုံး သို့ပြန့်ပွားပြီးဖြစ်ပါတယ်။မူဆလင်နဲ့ ခရစ်ယာန်များဟာ ဂေါလ်နယ်အတွင်းပိုင်း တွင်ရှိသော "တူး" လွင်ပြင်၌ အကြိတ် အနယ်စစ် တိုက်ကြပါတယ်။ သွေးချောင်းစီးတစ်မျှ တိုက်ခိုက်ကြပြီး မူဆလင်တို့အရေးနိမ့် ၍ ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရပါတယ်။

ကမ္ဘာကျော် ကရူးဆိတ်စစ်ပွဲဟာလည်း မူဆလင်နဲ့ ခရစ်ယာန်တို့ရဲ့ ကမ္ဘာကျော်ဘာသာ ရေးစစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းစစ်ပွဲမှာ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ကြာအောင် ဆက်လက်ဖြစ်ပွား နေသဖြင့် လူ့အသက်ပေါင်းများစွာ ဆုံးရှုံးပြီး ဂျေရုဆလင် လမ်းမကြီး အသွယ်သွယ်တွင် သွေးချောင်း စီးခဲ့ပါတယ်။ ဒီအချက်ကိုကြည့်လျှင် မူဆလင်တွေရောက်တဲ့နေရာတိုင်းမှာ ဒေသခံတွေအတွက် အသက်၊အိုးအိမ်၊စည်းစိမ်တွေစိတ်မချရတဲ့သာဓကပါပဲ။

ထိုခေတ်အခါကခရစ်ယာန်တို့ကသာ စွမ်းစွမ်းတမံမကာကွယ်ခဲ့လျှင် ယနေ့ဥရောပ တစ်တိုက်လုံးကိုမူဆလင်တို့ ဝါးမျိုပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါတောင် ဥရောပ နိုင်ငံတော်တော်များများတွင် အစ္စလာမ်တွေ များပြားစွာရှိနေကြပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥရောပ ခရစယာန်တို့နယ်ပယ်များတွင်လည်းဗလီတွေမှိုလိုပေါက်နေပါပြီ။ခရစ်ယာန်သာသနာပြုရာတွင်ရဲရဲတောက်ဖြစ်တဲ့စပိန်နိုင်ငံသည်ပင်မူစလင်တို့ရဲ့ဘာသာရေးနယ်ချဲ့မှုကိုခံလိုက်ရပါတယ်။ စပိန်နိုင်င"ကော်ဒိုးဗား"ဗလီကို ကမ္ဘာပေါ်တွင် စံတင်လောက် အောင်လက်ရာမြောက် တည်ဆောက်ခဲ့ကြပါ တယ်။

ဘောလ်တစ်ပင်လယ် ကမ်းခြေရှိ ရိုမေးနီးယား၊အက်ခ်တိုး နီးယား၊လက်(တ)ဗီးယားစတဲ့ နိုင်ငံလေးတွေမှာ ရှေးရာစု နှစ်ပေါင်းများစွာက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်လာခဲ့ တဲ့ဥရောပသား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေကို ခရစ်ယာန်နည်းနဲ့ ဘာသာရေးကို ထိန်းချုပ်ခဲ့လို့ ချုပ်ငြိမ်းလုဆဲဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။မူဆလင်တွေဟာ ရှေးကစစ်ချီတိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီး ဥရောပမှာသာသနာပြုခဲ့ကြသလို ယနေ့၂၀ရာစုမှာတော့ တစ်နည်းတစ်ဖုံလှည့်ပြီး သာသနာပြုနေကြပါတယ်။ခေတ်သစ်ကမ္ဘာ၂၀-ရာစုနောက်ပိုင်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီးမှာ အနောက်နိုင်ငံတွေရဲ့ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးဖို -မဆက်ဆံရေး စသည်ဖြင့် အစစအရာရာလွတ်လပ်မှု တို့ကိုအခွင့်အရေးယူပြီး အဲဒီ ဥရောပနို င်ငံတွေကို

သွားရောက်ပြီးအလုပ်လုပ်ကိုင်ကြတဲ့အာရပ်နိုင်ငံပေါင်းစုံမှမူဆလင်များ၊တူရကီ မူဆလင်များအရှေ့နိုင်ငံများမှပါကစ္စနီ၊ခေါ်တော၊အင်ဒိုနီးရှားမလေးရှားစတဲ့ဘာသာရေး ထက်သန်ကြတဲ့မူဆလင် တွေဟာမျက်နှဖြူမတွေကို အသေရရ၊ အရှင်ရရဆိုသလို အဆင့်အတန်း မရွေး လူချင်း ပေါင်းဖော်ပြီး ရရှိတဲ့ကလေးတွေကို သာသနာပြုကြ၊ရေနံသူဌေးတွေကဗလီတွေဆောက်ပေးနဲ့မျက်နှာဖြူတွေလည်းမျက်နှာဖြူဆို က်ရမယ့်အခြေရောက်လာပြီဖြစ်ပါတယ်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးမှာ မူဆလင်ဦးရေ သန်းကျော် ရှိနေပါတယ်။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့တော် ကမ္ဘာကျော်ရီချင်း (စ်)ပန်းဥယျာဉ်ကြီးရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ဗလီကြီးတစ်ခုကို ဟိန်းနေ အောင် ဆောက်လုပ်ထားပါတယ်။ ယင်းဗလီကြီးတွင် ပေ ၂၀၀ ကျော်မြင့်သော မျော်စင်ကြီးပါရှိပြီး အိန္ဒိယပြည် ဟိုက်ဒရပ် ဘတ်နယ် မူဆလင်စော်ဘွားများက အကုန်အကျအားလုံး ကိုခံကာ အီဂျစ် ဗိသုကာတစ်ဦးနဲ့ဂျေရုဆလင်မြို့ရှိ ကမ္ဘာကျော် အကွာဆာဗလီပုံစံ ကိုယူပြီး တည်ဆောက်ထားပါတယ်။ ၎င်း ဗလီဟာ တစ်ကြိမ်တည်း လူပေါင်း ၁၀၀၀ ချောင်ချောင်ကြီး ဝတ်ပြုနိုင် လောက်အောင် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။

အိန္ဒိယပြည်နဲ့ အစ္စလာမ်ဘာသာ

အိန္ဒိယပြည် တ စ်ဝန်းလုံးကိုစုစည်း အုပ်ချုပ်နိုင်သောဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားသည့် ဘုရင်ကြီးများဖြစ်ကြသော စန္ဒဂုတ္တမောရိယ ၊သိရီဓမ္မာသောက၊ဟာသျှ၊ သမုဒြဂုတ္တ ကဲ့သို့သောဘုရင်ကြီးများသည်ဂရာစုမှ၃ရာစုတိုင်အောင်အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌မပေါ်ပေါက်ခဲ့သေးပါ။ ထိုကဲ့သို့ဘုန်းတန်ခိုးအင်အားချို့တဲ့နေစဉ်ကာလများမှာအစ္စလာမ်၊အာရပ်၊အာဖဂန်နှင့်မဂိုဘုရ င်များတို့က၎င်းတို့၏တန်ခိုးအာဏာတိုးချဲ့လို၍လည်းကောင်းအစ္စလာမဘာသာ ပြန့်ပွားလို၍လည်းကောင်းတစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် ဖော်ပြပါရာစုများ အတွင်းမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံကြီးသို့အနောက်မြောက်ဖက်အရပ်မှဝင်ရောက်၍ သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ အိန္ဒိယတိုက်ငယ် ဆင့် (ဒ်)ပြည်နယ်ကို ပထမဦးစွာ အောင်နိုင်သိမ်း ပိုက်ခဲ့သူမူဆလင်စစ်သူကြီးအမည်မှာ"မိုဟာမက်ဗင်ကာဆင်"ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်၊ဆင်းပြည်နယ် စသည်ဖြင့် ဟိန္ဒူမြစ်ဝှမ်းဒေသတွင် အထူးအားဖြင့် ခြေကုပ်ယူ၍ ဓါးမိုးအုပ်ချုပ်မင်း လုပ်ခဲ့တယ်။

ပထမဦးစွာ အာရပ်တို့ကလည်းကောင်း၊နောင် အာရပ်တို့ တန်ခိုးမိုန်သောအခါ အာဖရန်တို့က လည်းကောင်း ၊ နောက်ပိုင်း မဂိုတို့ကလည်းကော င်း အစ္စလာမ်ဘာသာပြန့်ပွားရေးကို လူသာလဲပြီး မူမလဲသော ဝါဒဖြင့် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသဖြင့် ယနေ့တွင် အိန္ဒိယ တိုက်ငယ်၌ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ၈၅ သန်းခန့်၊ ပါကစတန် သန်း ၈၀ ခန့်နှင့် အိန္ဒိယ ပြည်ထဲမှပင် သန်းပေါင်း ၁၀၀ (၁၀ ကုဋေ)ခန့်ထိအောင် လူဦးရေများပြားစေခဲ့ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့သမို င်း အခြေပြစာအုပ်တွင် အစ္စလာမ်ဘာသာပြန့်ပွားရေးကို လက်နက်အားကိုဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်ဟု ဖော်ပြပါရှိပါတယ်။ မူဆလင်တွေဟာ အာရှေဗျူ ကျွန်း ဆွယ်ကနေ တစ်နိုင်ငံပြီးတစ်နိုင်ငံ ဘာသာရေးကို သိမ်းသွင်းပြီး ဝါးမျိုးလာခဲ့ရာမှာ နိုင်ငံငယ်များဖြစ်ပြီး လူဦးရေးနည်းပါးတဲ့ ဆီးရီးယား၊ အီရတ်၊ အီရန်၊ အာဖဂန်စတဲ့ နိုင်ငံငယ်များကို ဝါးမျိုးရတဲ့အချိန်ဟာ သိပ်မကြာလှပေမယ့် အိန္ဒိယ တိုက်ငယ်ကျတော့ ဟိန္ဒူဘာသာ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့က မူဆလင်တို့အရင် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီး အရိုးစွဲနေကြပြန်၊ လူဦးရေကလည်း ထူထပ်များပြားပြန် ဆိုတော့ ရုတ်တရက်မ ဝါးမျိုနိုင်ဘဲ ဆင်ခေါင်းခွေးချီသလို ရာစုနှစ်အတော်များများ ကြိုးစားအားထုတ်ကြရပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း အိန္ဒိယ ပြည်ကြီး ဗြိတိသျှထံမှ လွတ်လပ်ရေးရယူတဲ့အခါ မူဆလင် ဘာသာ ဝင် များပြားတဲ့ ယခု ပါကစ္စတန်ခေါ်တဲ့ အရပ်ဒေသနဲ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ခေါ်တဲ့ အရပ်ဒေသတွေကို နိုင်ငံသီးခြား ဖဲ့ပေး လိုက်ပါတယ်။ ဒီလို မူဆလင်များရာ အရပ်ဒေသတွေကို ဖဲ့ပေးပြီးတာတောင် ယနေ့ကမ္ဘာမှာ မူဆလင်အများဆုံး မှီတင်းနေထိုင်တဲ့ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ကလွဲလျှင် အိန္ဒိယ ပြည်ထဲရှိ မူဆလင်တွေက ကမ္ဘာမှာ အများဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာမှာ တတိယနှင့်စတုတ္ထနိုင်ငံတွေဟာလည်း အိန္ဒိယ တိုက်ငယ်ထဲက ေ စာစောကတင်ပြခဲ့တဲ့ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံနဲ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အိန္ဒိယ ပြည်မှာခံရတာ ဟိန္ဒူဘာသာ ဝင်တွေသာမကပါဘူး ဗုဒ္ဓဘာသာတွေကျတော့ အမြစ်ပါမကျန် ကျွတ်ကုန်ပါတော့တယ်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားပွင့်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၃၀၀)ခန့် အကြာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို သူ့အလိုအလျောက် သ က်ဝင်ယုံကြည် ကြည်ညိုပြီး ကူးပြောင်းလာခဲ့တဲ့ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးဟာ အများသိတော်မူတဲ့ အတိုင်း ကိုးတိုင်း၊ကိုးဌာန သာသနာပြု စေလွှတ်ရုံနှင့် အားမရသေးဘဲ သားတော်သမီးတော်တို့ကို သာသနာ့ဘောင်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ခြင်းပြုခဲ့ပါတယ်။ နောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်မင်းများ ကလည်း သာ သနာတော်ကို

ဆက်လက်၍ အားပေးကြပါတယ်။ အိန္ဒိယပြည် နာလန္ဒဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကြီးကို ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ လာရောက်၍ ပညာဆည်းပူးနိုင်ရန် သာသနာ သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ခန့်တွင် ကုမ္မာရဂုတ္တမင်း တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။ အခြား ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်မင်း တို့ကလည်း ဝိက္ကမသီလာ တက္ကသိုလ်, လေဘီ တက္ကသိုလ် , ဩဒ္ဒန္တပူရိ တက္ကသိုလ်, သောမရူပမ တက္ကသိုလ်, ဇဂန္ဒလ တက္ကသိုလ်, အစရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကြီးများကို တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး စာသင်သားရဟန်းတော် ထောင်သောင်းချီ
၍ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဘာသာ ဝင် နိုင်ငံကြီးများ ဖြစ်ကြတဲ့ တရုတ်ပြည်၊ ဂျပန်ပြည်၊ အင်ဒိုနီးရှား ကျွန်းစုများ(ထိုစဉ်က သီရိ ဝိဇယ သု ဝဏ္ဏဘုမိ နိုင်ငံတော်) စသည်တို့မှ စာသင်သား ရဟန်းတော်များ၏ ဗုဒ္ဓစာပေပညာ ဆည်းပူးရာ တက္ကသိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ယင်း တက္ကသိုလ်ကြီးများအား မူဆလင် အာရပ် တို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဖဂန် မူဆလင် တို့သည်လည်းကောင်း၊တူရကီ မူဆလင် တို့သည် လည်းကောင်း ခေတ် အဆက်ဆက် ဆိုသလိုမီးတိုက်ဖျက်ဆီးခြင်း၊စာသင်သား ရဟန်းတော်များကို သတ်ဖြတ်ခြင်း စသည်ဖြင့်အပြီးတိုင်ကျေမှုန်းခြင်းခံရ၍ အိန္ဒိယမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ တို့ နလန်မထူနိုင်အောင် ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

မူဆလင်သမိုင်းသုတေသီ ဆရာမိန်ဟာဇက်က "မူဆလင်မြင်းစစ်သည်တော်တွေဟာ နာလန္ဒတက္ကသိုလ်ကြီးကို မီးတိုက် ဖျက်ဆီးပြီး ရဟန်းတော်ပေါင်း သောင်းနှင့်ချီ၍ သတ်ဖြတ်ပါတယ်။ ရက်ရက် စက်စက် အရှင်လတ်လတ် မီးတိုက်ပြီး သတ်ဖြတ်ပါတယ်။ စာပေ၊ ပိဋကတ်တော်ကြီးများကို မီးတိုက်ဖျက်ဆီးကြရာတွင် လနှင့်ချီပြီး မီးလောင်၍နေတယ်" လို့ မှတ်တမ်း တင်ထားပါတယ်။

အိန္ဒိယမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ လွှယ်ပရခြင်း အကြောင်းတစ်ရပ်တွင် ဟိန္ဒူ တို့၏ ပယောဂနှင့်ရက်စက်မှုတို့ပါဝင်သော်လည်း အပြီးတိုင် အမြစ်ပါမကျန် သုတ်သင်ခံရခြင်းမှာ မူဆလင်တို့ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ များပြားလှသော ရဟန်းတော်များ နှင့် ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီးများကို အလွယ် တကူ ဖျက်ဆီးနိုင်ရခြင်း အကြောင်းကတော့ ဗုဒ္ဓ ရဟန်းတော်များ အနေဖြင့် တုတ်၊ဓါး၊ လက်နက်ဆိုလျှင် လုံးဝမကိုင်ရလေတော့မြင်းစစ်သည်တစ်ထောင် မပြောနှင့် လက်နက် ကိုင် အနည်းငယ်ခန့် ဆိုလျှင်လည်းခံရမှာပါပဲ။ လက်နက်ရှိနဲ့ လက်နက်မဲ့တို့၏ ဓမ္မတာပါပဲ။

ဗုဒ္ဓဘာသာရဟန်းတော်တို့က ဝိနည်းတော်နဲ့ အညီကျောင်းသီးခြား၊ ဝတ်ရုံသင်္ကန်းသီးခြားဆိုတော့ရှာဖွေသုတ်သင်ပြစ်ဖို့ လွယ်ပေမယ့် ဟိန္ဒူဘာသာကို

ဦးဆောင်ကြတဲ့ ဟိန္ဒူ ပြဟ္မဏတွေ ကျတော့ ယရာ ဝါသ နယ်ထဲမှာ ရှာဖွေရတာ သိပ်မလွယ်လှဘူး။ သူတို့ ခန္ဒာကို ယ်ထဲမှာသာ ဝှက်ထားတဲ့ စလွ ယ်ကို အဓိကထားရှာဖွေပြီးမှသတ်ဖြတ်ရပါတယ်။ဒါဟာလည်း ဟိန္ဒူဘာသာတို့ ဂျိန်းဘာသာတို့ဟာ အိန္ဒိယမှာ ကြွင်းကျန်တဲ့ ရပ်တည် နိုင်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းရင်း တစ်ရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ မဂိုဘုရင် အော်ရန်စစ် လက်ထက်မှာ ဟိန္ဒူတို့ရဲ့ ဘာသာရေး ဦးစီးဦးဆောင် ပြဟ္မဏများကို ရှာဖွေ၍ ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဟိန္ဒူ ပြဟ္မဏတွေဟာ ယရာ ဝါသ နယ် မှာလူတွေနဲ့ ရောနှောပြီး ရုတ်တရက် ရှာဖွေရ မလွယ်ပေမယ့် မဂိုဘုရင် အော်ရန်ဇစ်ဟာ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ဟိန္ဒူ ပြဟ္မဏစလွယ် (၅) ပိဿာရမှ မျက်နှာတော်ကြည်ပြီး ပွဲတော်တည်တယ် လို့ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် နေ့စဉ် နေတိုင်း ဟိန ဒူ ပြဟ္မဏစလွယ် (၅)ပိဿာ ရအောင် မူဆလင်စစ်သားတွေကရှာဖွေကြရပါတယ်။ သူတို့ရှာဖွေကြပုံက ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ သူတို့ရှာဖွေစုံစမ်းလို့ ဟိန္ဒူ ပြဟ္မဏ တစ်ယောက်ေ ယာက်ကို ဖမ်းမိလျှင် သင်ဘာအယူလဲလို့ ပထမမေးပါတယ်။ အမေးခံရသူက ကျွန်တော် အစ္စလာမ်ပါ လို့ ပြန်လည်ဖြေကြားလျှင် အေး အစ္စလမ်ဆိုလျှင် ဒီစလွယ်ကို မလွယ်ရဘူး။ နောက်တစ်ခါထပ်ပြီးတွေ့ရင် သတ်ပစ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ပြီး စလွယ်ကို ဓားဖြင့်ဖြတ်ယူ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အမေးခံရသူက အယူပြင်းထန်လို့ ကျွန်တော်ဟိန္ဒူဘာသာ လို့ဖြေခဲ့လျှင် ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ပြီး ဒီစလွယ်ကို ဖြတ်ယူပါတယ်။

အော်ရန်ဇစ် ရက်စက်မှုကြောင့် သူလည်းသေရော ဟိန္ဒူ မဟာရတ်သာတို့၊ ဂုဂျရတ်တို့၊ ဆစ် (ခ)တို့အားလုံးက တော်လှန်ပုန်ကန်ကြပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေမှာတော့ ရဟန်းတော်တွေဆိတ်သုဉ်းသွားပြီးမို့နာလန်မထူနိုင်တော့ပဲ နောင်နှစ်တော်တော်ကြာတော့ အပြီးအပိုင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ပျောက် ကွယ်သွားရ ပါတယ်။

အထက်က တင်ပြခဲ့တာတွေဟာ အိန္ဒိယတိုက်နယ်မှာ ဘာသာရေး နယ်ချဲ့ အဓွမခံရပုံ သမိုင်း ကြောင်းအကျဉ်းပါပဲ။ အိန္ဒိယပြည်ဟာ ခဲမှန်ဘူးတဲ့စာသူငယ်လို နောက်ဆုံး ၁၉၄၉ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်ထံမှ လွတ်လပ်ရေးရယူတဲ့အချိန်မှာ ၄င်းပိုင်နယ်မြေထဲက မူဆလင် အများစုနယ်မြေကို မချိတင်ကဲ ဖဲ့ပေးလို က် ရပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက အိန္ဒိယအမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီး များ ဖြစ်ကြတဲ့ မဟတ္တမဂန္ဒီတို့ နေရူးတို့က မူဆလင်တွေ သီးခြားခွဲမထွက်စေချင်ဘူး။ သူတို့ကို အထူးဦးစားပေးပြီး ဥပဒေတစ်ရပ်ပြဌာန်းပြီး ဟိန္ဒူနဲ့ တန်းတူရည်တူလက်တွဲပြီး နေစေချင်ပါတယ်။ ဒါပင်မယ့် မူဆလင်ထုကြီးနဲ့ သူတို .

ခေါင်းဆောင် ဒေါက်တာဂျင်းနားတို့က ဖိအားပေးပြီးခွဲထွက်ဖို့ ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။

ဟိန္ဒူတွေက ဘုရားကြည်ညိုတဲ့ မဟတ္တမဂန္ဒီကလည်း မူဆလင်တွေ ဘယ်လိုရန်စစ ရန်စွာစွာ သည်းခံဖို့ အလျှော့ပေးပြီး ပေါင်းဖို့ဆောင်ရွက်နေတော့ သီးခြားနိုင်ငံခွဲထွက်လိုတဲ့ မူဆလင်တွေရော ခံ နရတဲ့ ဟိန္ဒူတွေကပါ အခက်တွေ့နေကြပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ ၁၉၄၇ - ခုနှစ် ရက်တရက်မှာ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရမယ့်နေ့လို့ သတ်မှတ်ပြီး မူဆလင်တွေဟာ အချိန်းအချက်ပြုပြီး ဂျလီဝါနာဘတ်(ဂ်)ခေါ်တဲ့ ခရိုင်အတွင်းမှာ ဟိန္ဒူထောင်ပေါင်းများစွာကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့လည်း စစ်တ ကောင်း နဝခါလီခရိုင်မှာ ဟိန္ဒူရာဂျာ မိသားစုများမှ အစ ဟိန္ဒူထောင်ပေါင်းများစွာကို သွေးအေးအေးနဲ့ ဆိတ်များ၊သိုးများ သတ်သလို ဝိုင်းဝန်းပြီးတော့ သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။

မူဆလင်တွေက လက်ဦးမှုရတော့ ဟိန္ဒူတွေခံလိုက်ရပါတယ်။ ဒါပင်မယ့် သူတို့က ပါးကြလျှင် ကြတယ်။ သတ်လို့ပြီးတော့ အိ န္ဒိယပြည်မှ ခွဲထွက်ရေးကို မလိုးလားတဲ့ ဟိန္ဒူတို့ ဘုရားလိုကိုးကွယ်တဲ့ မဟတ္တမဂန္ဒီကြီးထံ ချဉ်းကပ်ကြပါတယ်။ ' ပြီးတာတော့ပြီးခဲ့ပါပြီ ' နောက်ထပ် ဟိန္ဒူ မူဆလင် မကွဲရအောင် ဆိုပြီး ' လိမ္မာပါးနပ်တယ်ခေါ်မလား၊ ကောက်ကျစ်ယုတ်မာတယ် ' ခေါ်မလား ချဉ်းကပ်တော့ မဟတ္တဂန္ဒီကလည်း ခွန္တီပါရမီဦးထိပ်ထားသူပီပီ ဟိန္ဒူများတဲ့ ဒေသတွေမှာ ပြန်ပြီး လက်စားမချေဖို့ လက်တုန့်မပြန်ဖို့ သူ့စကားနားမထောင်လျှင် သူအစာတော်ခံမယ်လို့ အားလုံးကို ခြိမ်းခြောက်ပါတယ်။

ဟိန္ဒူခေါင်းဆောင်တွေကလည်း အခံရခက်၊အနေခက်နဲ့ အခက်တွေ့နေဆဲမှာ ဟိန္ဒူအယူသည်း အဖွဲ့အစည်းထဲက ဂေါ့ (ဒ်)ဆေးအမည်ရှိသူတစ်ဦးက နာကျည်းပြီးတော့ မဟတ္တဂန္ဒီကို သတ်လိုက်ပါ တယ်။ ဒါနဲ့ ဟိန္ဒူတွေလည်း မိအေးနှစ်ခါနာလိုက်ရပါတယ်။ မြွေပါလည်းဆုံး သားလည်းဆုံး ဆိုသလိုပေါ့။

ဒါနဲ့ အိန္ဒိယတိုက်ငယ်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုဓလေ့တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ခေါင်းမြီးခြုံဓလေ့ဟာ မူလက အိန္ဒိယမှာ မရှိပါ။ မူဆလင်ဘုရင်အသီးသီးတို့ အိန္ဒိယနိုင်ငံအတွင်း ဝင်ရောက်၍ နယ်မချဲ့မီက ဟိန္ဒူမိန်းမတွေဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်သွားလာခဲ့ကြပါတယ်။ မူဆလင်တွေ ဝင်ရောက်ပြီးမှ ဟိန္ဒူအမျိုးသမီးတွေက မူဆလင်များ နည်းတူအိမ်တွင်းပုန်းဓလေ့ကို လိုက်နာကြပြီး နောင်အခါအမှာ ထုံးစံတစ်ရပ်ဖြစ်လာပါ တယ်။

နောက်ပြီး ဘာသာရပ်စကားအသစ်ဖြစ်တဲ့ အုရဒူဘာသာဟာလည်း မူဆလင်တွေ ဝင်ရောက် လာပြီး နောက်ပိုင်းမှ အုရဒူဘာသာစကားရပ်ရယ်လို့ ပါရှင်း ,အာရပ်,ဟင်ဒီဘာသာ

စကားသုံးစုရော နောပြီး ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။

ကျွဲနွားများကို ဟိန္ဒူဘာသာ ဝင်တွေဟာ လူတို့ရဲ့အသက် ဆန်စပါးစိုက်ပျိုးရာတွင်လည်းကောင်း၊ နို့ ၊ ဒိ နိ်ခဲ ၊ ထောပတ် အစရှိသော အာဟာရကိုလည်းကောင်း၊ ရရှိကြလို့ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးကြပါတယ်။ ဒါပင်မယ့် မူဆလင်တွေကျတော့ နှစ်စဉ်တွန်ဘာနီအစ်နေ့များမှာ နွား၏ လည်မျိုကို ဓါးဖြင့်လှီးဖြတ်၍ သတ်စားခြင်းအားဖြင့် ဘာသာရေးအထိမ်းအမှတ်ပြုကြလို့ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ပင်ရင်းဒေသခံဟိန္ဒူတွေ အတွက် ကြိမ်မီးအုံးသကဲ့သို့ နှစ်စဉ်ခံစားကြရပါတယ်။

ဤမျှနဲ့ပဲ အိန္ဒိယတိုက်ငယ်နှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာရေးအကြောင်းကို အကျဉ်းရုံးပြီး တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

အတွက်များက ရတက်ပွားရ

ရှေးတုန်းက အိန္ဒိယနိုင်ငံဟာ ဒီနေ့မြန်မာနိုင်ငံထက် ဗုဒ္ဓသာသနာရောင် ဝါ ပိုမိုထွန်းကားခဲ့တာကို လေ့လာသိရှိရပါတယ်။ ဘယ်လောက်ထွန်းကားသလဲဆိုတော့ (၁)ဒီနေ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရဟန်းတော်တွေ သုံးသိန်းသာရှိပေမယ့် အိန္ဒိယမှာတော့ (၁၀)သန်းကျော်အောင် ရှိခဲ့ခြင်း၊ (၂) ဒီနေ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရန်ကုန်, မန္တလေးပရိယတ္တိတက္ကသိုလ်ကြီးတွေ နှစ်ခုသာရှိပင်မဲ့ အိန္ဒိယမှာ (၁၀)ခု အထိရှိခြင်း၊ (၃)မြန်မာနိုင်ငံ တက္ကသိုလ် တစ်ခုတစ်ခုမှာ စာသင်သား (၄၀၀)ကျော်သာ ရှိပေမယ့် အိန္ဒိယ တက္ကသိုလ်တိုင်းမှာ နှစ်သောင်း ကျော်တောင် ရှိခဲ့ခြင်း စတဲ့ အချက် (၃)ချက် ကိုကြည့်လျှင်သိနိုင်ပါတယ်။

သို့သော်လည်း ဒီနေ့ ဒီအချိန်အခါမှာ အိန္ဒိယရောက်ရင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် တစ်ယောက်တွေ့ဘို့ရာ ရေဒါတို့ ကွန်ပြူတာတို့နှင့် ရှာတောင် တွေ့ဘို့ခဲယဉ်းတဲ့ အခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် တို့နိုင်ငံကိုတော့ မ ဝါးမျိုနိုင်ပါဘူးလို့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်အထင်ကြီးပြီး အတွက်များလို့ကတော့ ရတက်ပွား ပါလိမ့်မယ်။ ယခုလည်း မြန်မာတိုင်းရင်းသူတွေ တစ်စတစ်စဝါးမျိုးခံနေရတာတွေ့ကြရမှာပါ။

အင်ဒိုနီးရှား, မလေးရှား , စင်ကာပူနိုင်ငံများကို မူဆလင်တို့ဝါးမျိုခြင်း

ခ-ပ ၂၃၂ မှ ၂၇၃ အထိ ထီးနန်းစိုးစံခဲ့တဲ့သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးဟာ ကိုးတိုင်းကိုးဌာနကို သာသနာပြုစေလွှတ်ခဲ့ရာ သု ဝဏ္ဏဘူမိဆိုတဲ့ဌာနတစ်ခုပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။

အိန္ဒိယပြည်နာလန္ဒာတက္ကသိုလ်ပျက်ကြီးကိုယနေ့(၂၁)ရာစုခေတ်မှာတူးဖော်ရာမှရရှိသော ကျောက်စာမှတ်တမ်းပုရပိုက်အရ သု ဝဏ္ဏဘူမိ ဆိုတာ အင်ဒိုနီးရှား၊ မလေးရှား၊ စင်ကာပူစသော နိုင်ငံ(၃)နိုင်ငံဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ သထုံပြည်ကို သု ဝဏ္ဏဘူမိလို့ ခေါ်ဝေါ်တာဟာ ရာစုနှစ်ပေါင်း အတန်ကြာမှ အင်ဒိုနီးရှား စတဲ့နိုင်ငံ (၃)နိုင်ငံကို အမည်မှည့်ခေါ်ဟန်ရှိကြောင်း သမိုင်းသုတေသီတို့က ဆိုပါတယ်။ ယင်းနို င်ငံများရှိ ဘုရင်ရော ပြည်သူပြည်သားတွေပါ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ငင်းပြင် ထိုဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရင်များတွင် ၇- ရာစုမှာ စုမတြာကျွန်း တောင်ပိုင်း လင်းတန်းမြို့၌ ထီးနန်းစိုက်တဲ့ သိရီ ဝိဇယမင်း လက်ထက်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာအလွန်ပင် ထွန်းကားခဲ့ပါတယ်။ ထိုမင်း၏ သိရီ ဝိဇယ ယူနိဘာ ဗီတိတက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ဂုဏ်သတင်းမွှေး၍ အခြားနိုင်ငံမှ စာသင်သားရဟန်းတော်များ ဝင်လာမစဲတသဲသဲဖြစ်ခဲ့ဘူးပါတယ်။ ထိုမင်းရဲ့ အင်ပါယာနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာလည်း အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းဆွယ် စုအားလုံးအပြင် ပတ် ဝန်းကျင် နယ်ပယ်တွေပါ ပြန့်နှံ့သွားပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဗုဒ္ဓသာသနာရောင် ဝါ အဲဒီကျွန်း စုတွေမှာ (အေဒီ - ၃ ရာစုမှ အေဒီ ၁၄ ရာစုအထိ) နှစ်ပေါင်း ၁၈၀၀ လောက် ထွန်းကား ပြန့်နှံ့ခဲ့ပြီး ကမ္ဘာကျော် ကမ္ဘာ့အံ့မခန်းဖြစ်တဲ့ ဗောဒေါ်ဗုဒ္ဓေါစေတီ တော်ကြီးနဲ့ စေတီပုထိုးပေါင်း မြောက်မြားစွာတည်ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။ ယဉ်ကျေးမှုလည်း အလွန်လက်ရာ မြောက်ခဲ့ပါတယ်။

စေတီတော်ကြီးဟာ ကမ္ဘာမှာ အကြီးဆုံး စေတီတော်ကြီးဖြစ်ပြီး ဘိုးတော်ဘုရား မပြီးစီးတဲ့ မင်းကွန်းပုထိုးတော်ကြီး ထက်လည်း ကြီးမားပါတယ်။ ဖိနပ်တော်မှာ မျက်နှာတစ်ဘက်စီတွင် ၃၉၄ - ပေ ရှည်လျားပြီး စတုရန်းပတ်လည်ရှိပါတယ်။ စေတီရံပေါင်း ရုပ်ပွားတော်ပေါင်း မြောက်များစွာနဲ့ အလွန် ခမ်း ခမ်း နားနားရှိလို့ ကမ္ဘာ့အမွေအနှစ် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုအဖြစ် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂနဲ့ အင်ဒိုနီးရှား အစိုးရအကူအညီနဲ့ ဒေါ်လာသန်းပေါင်းများစွာနဲ့ ပြုပြင်ခဲ့လို့ (၁၉၈၃)ခုနှစ် လောက်ကအောင်မြင်စွာပြုပြင်ပြီးစီးပြီးဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂနဲ့ အင်ဒိုနီးရှားအစိုးရတို့ ပူးတွဲပြီး ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှု အမွေသဘောနဲ့ ပြုပြင်ခဲ့တဲ့ ဗောဒေါ်ဗုဒ္ဓေါ စေတီတော်ကြီးရဲ့ စေတီ တော်တော်များကို မူဆလင် အယူ သည်း အကြမ်းဖက်အုပ်စုတစ်စုက ဖောက်ခွဲ ပျက်စီးပစ် ကြပါတယ်။ ဒေါ်လာ ၂၅ သန်းကျော်ကုန်ကျတဲ့ ပြုပြင်မှုမှာ (၁၀)နှစ်ခန့် နောက်ကျသွားကြောင်း ဆိုပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ထိုကျွန်းသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် ခပ - ၄ ရာစုခန့်တွင်

ဟိန္ဒူဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပလ္လ ဝါကုန်သည်များ သွားရောက်ကြပြီး နယ်သစ် ပယ်သစ် တည်ဆောက်ကြပါတယ်။ ပလ္လ ဝါမင်းများဟာ နိုင်ငံငယ်လေးများ အဖြစ်နေကြစဉ် အိန္ဒိယနှင့် ကူးလူးဆက်ဆံကာ ဟိန္ဒူပြဟ္မဏအယူ ဝါဒကို ကိုးကွယ် ကြပါတယ်။

သိရိဓမ္မသောကမင်းကြီး ထိုကျွန်းစုကို သာသနာပြုပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၁၅၀၀)ခန့် အကြာမှာ ထိုကျွန်းစုများသို့ မူဆလင်အာရပ်ကုန်သည်များသည် လည်းကောင်း , အိန္ဒိယသား မူဆလင်များသည် လည်းကောင်း စတင်၍ ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်း ဝယ်ဖောက်ကားရင်း အခြေချလာရောက် နေထိုင် ကြ ပါတယ်။
ယင်းကျွန်းစုများတွင် ဟိန္ဒူနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာကြီးနှစ်ရပ် ယှဉ်ပြိုင်ထွန်းကားပြီး အချင်းချင်း အံ့သြလောက်အောင် ရိုသေလေးစား၍ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးကြရန် အဆောက်အအုံကြီးများရှိပါတယ်။ ယင်းသို့ အထက်တန်းကျကျ ယဉ်ကျေးနေကြပုံမှာ ကမ္ဘာက အတုစံနမူနာ ယူထိုက်တာတွေ့ရ ပါတယ်။ ထိုစဉ်အခါက အနောက်နိုင်ငံများတွင် ဘာသာရေးနှင့်စပ်လျဥ်း၍ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးဖို့ ဝေးစွ အကြီးအကျယ် စစ်ပွဲဆင် နွှဲ သတ်ဖြတ် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်နေဆဲဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ အာရပ်ကုလား မူဆလင်တို့ အခြေချရာမှကျွန်းသူတွေနဲ့ရင်းနှီးပြီး လက်ထပ်မျိုးပွားကြပါ တ ယ်။ လူဖောက်သာသနာပြုကြပါတယ်။ အဲဒီကျွန်းစုတွေမှာ မူဆလင်ကုန်သည်တွေက အနုနည်းဖြင့် လူဖောက်သာသနာပြုချိန်မှာ တစ်ဖက်မှ မူဆလင်စစ်တပ်များက ဥရောပသို့ အပြင်းအထန် ချီတက် တိုက်ခိုက်နေချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ လူဖောက်လို့ မူဆလင်ဦးရေများပြီး အင်အားတောင့်တင်းလာတဲ့ အရပ်တွေမှာ ဟိန္ဒူဗုဒ္ဓဘာသာခေါ်တဲ့ ဘုရင်တွေဖြုတ်ပြီး စု (လ်)တန်လို့ခေါ်တဲ့ မူဆလင်ဘုရင်ငယ်တွေကို တင်မြှောက်ပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း အချို့နေရာတွေမှာ မူဆလင်တွေကို ရ .ဝ. တတို့ , ဘာတို့ တင်မြှောက်ထားကြတာ အန္တရာယ်ကြီးလှကြောင်း ဒီအချက်က သာဓကေ ြပနေပါတယ်။ ရွှေမြန်မာတို့ သတိပြုစရာပါ။ ဒီလိုဖြုတ်ပြီးနောက် ရဟန်းတော်တွေကို ခေါင်းဖြတ်သတ်ခြင်း၊ အရှင်လတ်လတ် မီးရှို့သတ် ဖြတ်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူတွေကို သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ထောင်ချခြင်း စတာတွေလုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် အင်ဒိုနီးရှားစတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရပါတယ်။

အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းစုတွေရဲ့ ချောင်ကျတဲ့အရပ်တွေမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အဆက်အနွယ်များဆိုလို့ လူတစ်၊နှစ်ပိုင်း တစ်ပိုင်းမှ နှစ်သန်းခန့်ရှိပြီး ဘုရားမရှိ၊ ကျောင်းမရှိနဲ့ အမည်မျှသာခံပြီး ယောင်ချာချာနဲ့ အဆက်ပြတ်နေတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာနွယ်များရှိကြော င်းကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အင်ဒိုနီးရှားသာသနာပြုမှတ်တမ်းစာမျက်နှာ ၉၃ မှ ၉၆ အတွင်းမှာဖတ်ရှုနိုင်ပါတယ်။

အင်ဒိုနီးရှားလူမျိုးတို့ဟာ မူဆလင်တို့၏ ဝါးမျိုခြင်းကိုခံခဲ့ရသောလည်း ယနေ့တိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဘာသာစကားသုံးစွဲမှု အငေ တ်များများတို့ကို မစွန့်လွှတ်ကြပါချေ။ နိုင်ငံပိုင် အင်ဒိုနီးရှား လေကြောင်း ကုမ္ပဏီကြီးအား ဂဠုန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာကျော် အင်ဒိုနီးရှားသမ္မတကြီး ဆူဟာနို၏ အမည်မှာ ပါဠိသံဖြင့် ' သုကဏ္ဏ' ဖြစ်ပြီး (သု - လှပသော၊ကဏ္ဏ- နား) လှပသောနားပိုင်ရှင်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။ ဘုရားရှင်လက်ထက်အခါက မဠကုဏ္ဍလီ သတို့သားကဲ့သို့ ခေါ်ဝေ ါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခုထက်တိုင်အောင် အင်ဒိုနီးရှား လူမျိုးတစ်ဦးဦး၏ နောက်ကျောကို အမှတ်မဲ့ထုလိုက်ပါက 'ဝုဒ် ' ဟု ဗုဒ္ဓဘုရားကို ရှေးမိဘဘိုးဘွားတို့ ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းလေ့ရှိနေပါသည်။

အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းစုအနီး ယနေ့စင်ကာပူခေါ်တဲ့ နိုင်ငံဟာရှေးက ပါဠိဘာသာနဲ့ ဝင်ဟမူရခေါ်တဲ့ ခြင်္သေ့နိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ အင်ဒိုနီးရှား ကျွန်းစုပေါင်း ၃၀၀၀ကျော်နဲ့ စင်ကာပူ၊မလေးရှားတို့မှာ များပြားလှတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်တွေဟာ မူဆလင်တွေ ဒီအရပ်ကို စတင်အခြေချပြီး အပြီးတိုင် ဝါးမျိုခြင်းကို ခံရသည်အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀ မှ ၃၀၀ ခန့်ကာလအတွင်းမှာ တိမ်ကောသွားရတာ ဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်း သလို သတိသံဝေဂရဖို့လည်းကောင်းပါတယ်။သမိုင်းကြောင်းအရတိကျတဲ့အထောက်အထားများအရ မူဆလင်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ရံ စစ်တိုက်၍ အကြမ်းဖက်ခြင်း ဖြင့် သာသနာပြုလိုသလိုတစ်ခါတစ်ရံအနုနည်းဖြင့် လူဖောက်ပြီး သာသနာ ပြုကြကာ နောက်ဆုံး အင်အားများလာတဲ့တစ်နေ့မှအကြမ်းနည်းအနုနည်းနှစ်ရပ်တို့ဖြင့်အနိုင်ယူတတ်ကြပါတယ်။

ဗေဒါပင်ကို ရောမအင်းကြီးတွေ အိုင်ကြီးတွေမှာ တစ်ပင်၊နှစ်ပင် ဆိုသလို တွေ့ခါစမှ ဘယ်သူမှ ဂရုမပြုမိကြဘူး။ တစ်စတစ်စနဲ့ နှစ်အတော်ကြာတော ့ များပြားလာ ဒီလိုများပြားလာရာက နိမ်မရတော့ အင်းကြီးတွေ အိုင်ကြီးတွေ ကန်ကြီးတွေ ကောရသလိုပါဘဲ။ အဲဒီဥပမာကို နောင်လာနောင်သားများ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ဂရုပြုကြရန် လိုအပ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ အစ္စလာမ်ဘာသာ

အများသိကြတဲ့အတိုင်းမြန်မာရာဇဝင်မှာစတင်၍ ထင်ထင်ရှားရှားစတင်တဲ့ ပုဂံခေတ်အနော်ရထာမင်းလက်ထက် အေဒီ - ၁၀၄၄ ကာလလောက်မှာ အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းစုတွေကို အခြေချဖို့ သွားရောက် ကြတဲ့ အာရပ်၊ အိန္ဒိယ မူဆလ တို့တစ်တွေဟာ ရွက်လွင့်ပြီး သမုဒ္ဒရာကနေ အာရှအရှေ့ဖျားနိုင်ငံများကို ကူးလူးသွားလာနေကြပါတယ်။မြန်မာနိုင်ငံဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်းကားဖို့ရန်အတွက် အလွန်ကံကောင်းပြီး ပင်လယ်ကူးလမ်း ကြောင်းမှ တကူးတကကွေ့ဝင်မှ ရလို့မို့ ကျွန်း ၃၀၀၀ ကျော်ရှိတဲ့ အင်ဒိုနီးရှားကျွန်းတွေကိုပဲ သဲသဲမဲမဲ သွားကြဟန်တူပါတယ်။ ဒါတောင်သင်္ဘောပျက်လို့ ပျဉ်ချပ်ကိုတွယ်ပြီး ဗျတ်ဝိ , ဗျတ္တဆိုတဲ့ မူဆလင် ညီနောင် တို့ သထုံကို ရောက်ရှိလာပါတယ်။ ထိုခေတ်က ပဋိက္ခရာနဲ့ ရွှေအိမ်စည်တို့ ဇာတ်လမ်း၊ ပုဂံနရသူခေါ် ကုလားကျမင်းတို့ ကုလားရစ်ယောက်က လာရောက် လုပ်ကြံပီးနန်းချပုံတို့၊ အောက်မြန်မာပြည်မှာလည်းပဲ ဟံသာဝတီမှာ မွန်အာဇနည် ကွန်အသားမင်းသားနဲ့ ကုလားလန်ဘားတို့ စစ်ခင်းကြပုံတို့ စသည်တို့ဟာ အိန္ဒိယသား တို့မြန်မာနိုင်ငံ ကို အလုံးအရင်းနဲ့ မဟုတ်သော်လည်းဘဲ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အားဖြင့် ရောက်ရှိလာတဲ့ သာဓကတွေပါဘဲ။

ဘာသာရေးနယ်ချဲ့ထွင်လာတဲ့ မူဆလင်စစ်တပ်တွေဟာ ကုန်းလမ်းကလည်း အီရန် , အီရတ်စတဲ့ နိုင်ငံငယ်လေးများတို့ တစ်စတစ်စနဲ့ ဝါးမျိုလာခဲ့ပြီး အိန္ဒိယတိုက်ငယ်သို့ အရောက်မှာ အိန္ဒိယပြည်ကြီးကို ဆင်ခေါင်းခွေးချီဆိုသလို မဝါးနိုင် မမျိုနိုင်ဘဲ ရှိစဉ် ပြီးတော့လည်း မဂိုဘုရင်တွေဟာ စစ်တကောင်း နယ်ထဲကနေ ရခိုင်ပြည်ထဲကို ဝင်ဖို့ တာဆူနေဆဲမှာ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့ . အိန္ဒိယ ပြည်ထဲ ဝင်ရောက်နယ်ချဲ့ ကြလို့ မဂိုဘုရင်တို့ အာဏာမှေးမှိန်ကြရပြီး အိန္ဒိယမှ အရှေ့ဖက်တလွှားမှာ ၎င်းတို့ အန္တရာယ်မှ နိုင်ငံအများ ချမ်းသာမှု ရရှိသွားကြပါတယ်။ ဒါတောင် ရခိုင်အမျိုးသားအများအပြားတို့ မီတင်းနေထိုင်ကြပြီး ရခိုင်မင်းအစဉ်အဆက်တို့ ပိုင်ဆိုင်သည့် ဘင်္ဂလား ၁၂ ခရိုင်ကို လက်လွှတ်ခဲ့ရပါတယ်။ ယင်းဘင်္ဂလား ၁၂ - ခရိုင်တို့ကို ခရစ်နှစ် ၁၆၆၅ ခုနှစ်အထိ ရခိုင်မင်းတို့ကပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

စစ်တကောင်းခရိုင်ဆိုလျှင် ရခိုင်မင်းများက ရခိုင်မင်းဆွေ မင်းမျိုး ထဲမှသာ မြို့စားရွာစားများကို ခန့်အပ်၍ ကန်ကျွေးချလေ့ရှိပါသည်။ယနေ့အထိ ဒါကြောင့် ပန်း ဝါ ,

တရပင် , ဖလောင်းချေး စသည့် အရပ်တွေမှာ မြန်မာပြည်နဲ့ မခြား ရခိုင်ဗုဒ္ဓဘာသာ ရွာတွေ ကျောင်းကန်ဘုရားနဲ့ ရွာပေါင်းအမြောက်အများ ရှိပါသေးတယ်။ စစ်တကောင်းနယ် အဝကျွန်းနဲ့ စစ်တကောင်း တောင်တန်းမှာ ဗိုလ်မင်းတောင် , ဖလံတောင်ဆိုပြီး ရခိုင်,မြန်မာ,မွန် ,စမီး , သက်, ဒိုင်းနက်, တောင်ရိုးလူမျိုး (ရှမ်းပြည် ကလောမြို့နယ်၌ လည်းရှိသော) တောင်သာ, ချောင်းသား , မရမာကြီးအစရှိသည့် မြန်မာကြီးလို့ခေါ်သည့် ရှေးမြန်မာ ရခိုင်ဆက်နွယ်များ စသည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ၅ သိန်းကျော်တို့ ဟာ အဲဒီစော်ဘွားနယ်တွေမှာ ယနေ့တိုင် နေထိုင်လျက်ရှိကြပါတယ်။ တောင်တန်း တောင်ထွဋ်တွေမှာ ထုံးဖြူဖြူနဲ့စေတီတွေ တဖွေးဖွေးရှိကြ ပါတယ်။ အဝကျွန်းမှာလည်း ရခိုင် ၊ မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်ပေါင်းများစွာ ရှိကြပါတယ်။ (ဒါဟာ အလျဉ်းသင့်လို့ တင်ပြတာပါ)။

ယခု ဒက္ကာခေါ်တဲ့မြို့ဟာ ယနေ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ရဲ့မြို့တော်ပါပဲ ။ ရှေးရခိုင်ဘုရင်များဟာ မဂိုမူဆလင် တွေရဲ့ရန်ကို ဓါးနဲ့ခုခံကာကွယ်ကြလို့ ဓါးကာလို့ ခေါ်တွင်တဲ့အကြောင်း သိရှိရပါတယ်။ ရခိုင်အမျိုးသား တွေဟာ မူဆလင်ကုလားတွေကို ပြတ်ပြတ်သား ဆန့်ကျင်ခဲ့လို့ ကုလားမနိုင် ရခိုင်မဲလို့ဆိုပြီး စကားပုံရှိတယ်လို့အဆိုရှိပါတယ်။ ရခိုင်တွေဟာ မိမိအမျိုး မကွယ်ပျောက်ရေးအတွက် သဲသဲမဲမဲခုခံကာကွယ်တာတောင်မှ ရခိုင်မင်း တွေဟာ မူဆလင်တွေရဲ့ လောင်းရိပ်က မကင်းနိုင်ဘဲ မဂိုဘုရင်တို့ အကြိုက်လိုက်ကာ ရခိုင်ဘုရင် နရနုမင်းက အာလီခန်၊မင်းကပေါင်က ဟူဆိန်ရှား၊ဘစောဖြူမင်းက ကလီမာရှား စသည်ဖြင့် မူဆလင်အ မည်ဖြင့် ယှဉ်တွဲပြီးေ တာ့ ဘွဲ့တံဆိပ်ခေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ရခိုင်ယဉ်ကျေးမှုဟာ မူဆလင်ယဉ်ကျေးမှုလောင်းရိပ် အချို့နေရာတွေမှာ ဝင်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ဘစောဖြူ(ခရစ်နှစ် ၁၄၅၈) မင်းလက်ထက်မှာ နန်းတွင်းစာဆိုပညာရှိရဲ့အမည်မှာ အပ္ပဒူမင်းလို့ အမည်ရဲ့ရှေ့မှာ ' အပ္ပဒူ ' တပ်ပါတယ်။ အစ္စလာမ်ဘာသာရဲ့ လော င်းရိပ်အကျခံတာပါပဲ။ ရခိုင်အမျိုးသမီးတွေကလည်း ပြည်မရှိ မြန်မာအမျိုးသမီးများလောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာခြင်း မရှိဘဲ မူဆလင်ကုလားမများနည်းတူ အိမ်တွင်းပုန်းဆန်ဆန် ဓလေ့ကို ကျင့်သုံးကြတာတွေ့ရပါတယ်။

နေ့စဉ် စားသောက်ကြဖို့ ဈေးဝယ်ကြရာမှာလည်း အမျိုးသမီးများ က ဈေးဝယ်မထွက်ဘဲ အမျိုးသားများကသာ နေ့စဉ် ဈေးဝယ်ထွက်ကြပါတယ်။ အစ္စလာမ်ကလာတဲ့ ဒီလိုယဉ်ကျေးမှုတွေဟာ ဘာသာခြား လူမျိုးခြား အခြား အမျိုးသမီးပျိုတွေကို ရအောင် သိမ်းသွင်းယူဖို့ ကြံရွယ်ကြပြီးေ တာ့ မိမိ တို့ဘက်က

အမျိုးသမီးတွေကိုတော့အတတ်နိုင်ဆုံးထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြတဲ့သဘောပါပဲ။ရခိုင်ပြည်နယ်မှာ ပထမဦးစွာ မူဆလင်တွေအစုလိုက် အပြုံလိုက် အခြေချခဲ့တာတွေကတော့ မဂိုဘုရင် အော်ရန်ဇစ်ရဲ့ ညီတော်ဖြစ်တဲ့ ရှုဂျာမင်းသားဟာ သူ့နောင်တော်ကို တော်လှန်ပြီး စစ်ရှုံးလို့ ရခိုင်မင်းလက်အောက်မှာ လာ ကက်ပြီးခိုလှုံရတဲ့ ရခိုင်ဘုရင် ဓန္ဒသုဓမ္မမင်းလက်ထက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယင်းခေါင်းဆောင် ရှုဂျာမင်းသား၏ အမည်ကိုအစွဲပြု၍ သူ့နောက်ပါနောက်လိုက်ရံရွေတော်တို့ကပေါက်ဖွားလာကြတဲ့မူဆလင်တွေကိုရှုဂျာရခိုင် မူဆလင်တွေလို့ ယနေ့ခေါ်ကြပါတယ်။ ဝတ်ဆင်ရာမှာ ရှေးရခိုင်များနည်းတူ တောင်ရှည်ပုဆိုး, ရင်ဖုံးအင်္ကျီစသည်ဖြင့် ဖြေ့ ရှ့က ရှေးရခိုင်မြန်မာ့ဓလေ့နှင့်အညီ နေထိုင်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယနေ့ ရခိုင်မှာရှိတဲ့ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ဟာ ခေါ်တောမူဆလင်တွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

မြန်မာပြည်အနေဖြင့် မူဆလင်တို့ အစုလိုက်အပြုံလိုက်လာရောက်ပြီး ဦးစွာ အခြေချသူများနဲ့ ပတ်သက်လို့ ယခင်ကျောင်း သုံး မြန်မာရာဇဝင် (ဦးဘသန်း B. A ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ၊ ဟိုက်စကူးကျောင်း၊ မော်လမြိုင်) အခု တောင်ငူမင်းဆက် သာလွန်မင်းတရားလက်ထက် အခြေအနေကို စာမျက်နှာ ၂၇၀ တွင် - ' ဤမှ တစ်ပါး စစ်သုံ့ပန်းလူတို့ကို အမြို့မြို့အရွာရွာတွင် နေရာချထားသည်မှာ များလှ၏။ ပဲခူးတိုင်း ၊ သံလျင်တို က်၊ ရခိုင်တိုက် တို့မှရသော ကုလားပန်းသေးတို့ကို ရွှေဘိုနယ်၊ စစ်ကိုင်းနယ်၊ ရမည်းသင်းနယ်၊ ကျောက်ဆည်နယ်တို့၌ လုပ်မြေကံကျွေးချ၍ နေထိုင်စေသည်။ ၎င်းကုလားတို့ကား အစဉ်အဆက် ကိုယ်ရံတော်တပ်တွင် သေနတ်ကိုင် အမှုထမ်းများ ဖြစ်ကြသည်ဟု မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၉၁ မှ ၁၀၀၀ နှစ်ခန့် အခြေအနေကို ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

၎င်း ဦးဘသန်းရာဇဝင်တွင်ပင် အမရပူရခေတ် ၁၂၀၈ - ခု နန်းတက်သော ပုဂံမင်းလက်ထက် အကြောင်းအရာနှင့်စပ်လျဥ်း၍ စာမျက်နှာ ၃၄၈ ၌ မဟာမေဒင်ကုလား မောင်ပိုင်သက်(ခ) ဘိုင်ဆတ်နှင့် မြို့စာရေး မောင်ပိန်တို့ကို မြှောက်စားသဖြင့် ၎င်းတို့ မတရားပြုမူကာ တိုင်းသူပြည်သားများကို ညှဥ်းပန်း နှိပ်စက်ဖန်များ၍ ပြည်သူတို့စိတ်နှလုံး နွမ်းနယ်ကြသည်။နောက်၎င်းတို့ကို မတရားညှဉ်းပန်းသမျှ ပြုဖန်များသည်ကို သိရှိ၍ ၎င်းတို့ကို ကွပ်မျက်သည်လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ သူတို့မကွပ်မျက်မီ ဘယ်လောက်များ ဆိုးသွ မ်းခဲ့ကြပြီး ၎င်းတို့နဲ့ နောက်လိုက်ကုလား အသင်းအပင်းတို့ ဘယ်လောက်ကြီးပွား ဖေ ဖာက်ဖွားခဲ့ကြသလဲ။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာအမျိုးသမီးတွေ

ဘယ်လောက်နစ်နာဆုံးရှုံးရသလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားစရာပါပဲ။ အမရပူရ ဧ တောင်သမန်အင်းရှိ ပုံးအိုးဆိုတဲ့ကုလားရွာကြီးကိုကြည့်လျှင်သိရှိနိုင်ပါတယ်။ယင်းပုံးအိုးရွာမှကုလားဒိန်အချို့ တို့က ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီကာလ အတွင်းပင် မြေအောက်ဥမင် တစ်မိုင်ကျော်ကျော်ခန့်တူး၍ အမရပူရရှိ ပုထိုးတော်ကြီးများမှ ရှေးမြန်မာဘုရင်တို့ ဌာပနာခဲ့သော ရွှေကိုယ်လေး ငွေကိုယ်လေးနှင့် ရတနာများကို ဖောက်ထွင်းခိုးယူကြ ရာ ဌာပနာအားလုံးကုန်မှ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့က သိရှိကြရပါတယ်။ မြန်မာတို့ကလည်း အလွယ်တကူ နလုံးကြီးသည့်အလျောက် ဗုဒ္ဓဘာသာကို အလွန်ကြည်ညိုသော ပဉ္စမသံဂါယနာတင်ဘ၀ရှင်မင်းတုန်းဘုရင်ကပင်မက္ကာမြို့၌ဇရပ်တစ်ဖောင်ဆောက်လုပ် ပေးခဲ့ပါတယ်။၁၉၃၁- ခုမှ ၁၉၅၃- ခု အထိ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝိုင်းလုံးတွင် လူဦးရေတိုးတက်မှုမှာ တစ်ဆ ပင်မရှိသော်လည်း မူဆလင်ဦးရေမှာ ငါးဆခန့် အထိ ခုန်တက်လာတာကို တွေ့ရှိရ ပါတယ်။ အများ နားလည် သဘောပေါက်ရန်တင်ပြရလျှင်ယခင်က မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်း၌ လူ ၁၀၀ လျှင် မူဆလင်ကပြား နှစ်ယောက်ခန့်ပင်မရှိသော်လည်း၁၉၅၃ခုနှစ်တွင် ရှစ်ယောက်ခန့်အထိ ရှိလာပြီဖြစ်ပ ါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်များအတွင်းက စာရင်းကောက်ကြည့်တာ ၂၁ ရာခိုင်နှုန်းအထိတောင် ရှိလာတာတွေ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူမျိုးပျောက်ဖို့ အန္တရာယ် အလွန်ပဲနီးလာပါပြီ။ မူဆလင်တွေဟာ အခြားဘာသာဝင် များနှင့်မတူပဲ လူဖောက်သာသနာပြု တို့လက်ဦးမှု ရယူတာ တို့အပြင် လူလုံးလိုက်လိုမ့်ဝင်ပြီး မတရား ခိုးဝင်လာ ကြတာကြောင့် ဒီလိုများပြားလာခြင်းဖြစ် ပါတယ်။ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာဆိုလျှင် ကုလားရခိုင် အဓိကရုဏ်းကြောင့် ရခိုင်နှင့် စစ်တကောင်း နယ်စပ်ဖြစ်တဲ့ ဗူးသီးတောင်နှင့် မောင်းတောနယ်ကြီး နှစ်နယ်မှာရှိတဲ့ ရခိုင်အမျိုးသားနဲ့ တိုင်းရင်းသား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ၅၀၀၀၀ ကျော်တို့ဟာ မိမိတို့ရဲ့ အိုးအိမ်တို့ကို ပြစ်ခဲ့ရပြီး ရခိုင်ပြည်မထဲကို ပြေးဝင်ပြီး ခိုလှုံရရှာပါတယ်။ အဲဒီ ကုလားရခိုင် အဓိကရုဏ်းမှာ ရေလမ်းမှ သင်္ဘောနဲ့ ပြေးကြရတဲ့ ရခိုင်အမျိုးသားများမှာ သင်္ဘောပေါ်သို့ ငါးပိသိပ်ငါးချဉ်သိပ် လူအပြည့်နဲ့ ထွက်ပြေးကြလို့ သင်္ဘောနစ်စင်း ဟာ ပင်လယ်ပြင်မှာစုံးစုံးနစ်မြုပ်ခဲ့ရပါတယ်။

ယနေ့ အဲဒီ ဗူးသီးတောင်နဲ့ မောင်းတောနယ်ကြီး နှစ်နယ်နှင့် ပတ် ဝန်းကျင်တွင် ကျေးရွာပေါင်း ၂၅၀ ကျော်ခန့်မှာ အိုးပစ်အိမ်ပစ်ပြေးခဲ့ကြရတဲ့ ရခိုင်အမျိုးသားတွေအစား ခေါ်တော မူဆလင် (၆)သိန်း ကျော်ခန့် မတရား ဝင်ရေ ရာက်နေထိုင်လျက်ရှိကြပါတယ်။ ရခိုင်တစ်တန်းလုံးရှိ လူဦးရေရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်ရှိ ပြီး ရခိုင်တစ်တိုင်းလုံးမှာ

ယနေ့လူဦးရေအများဆုံးနှင့် အထူထပ်ဆုံးနယ်ကြီးနှစ်နယ်ပင် ဖြစ်ပါတော့တယ်။ ၎င်းတို့၏ နည်းဗျူဟာအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တစ်စိမ့်စိမ့်ခိုးဝင်နေကြလို့ ၁၉၅၀-ခု အိမ်စောင့်အစိုးရခေတ် တုန်းက ၎င်းရွာပေါင်း ၂၀၀ ကျော်ကို ရခိုင်ပြည်မထဲကိုပို့ပြီး နေရာချရန် လျာထားပြီး ၎င်းတို့နေရာမှ မူလပြေးလာခဲ့တဲ့ ရခိုင်အမျိုးသားတွေကို ပြန်ပြီး နေရာချထားခြင်းအားဖြင့် တစ်စိမ့်စိမ့်ဝင်မှုတွေ ရပ်တန့်သွားအောင် စီစဥ်ခဲ့ပါသေးတယ်။ အကောင်အထည် မဖော်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ ယနေ့ ရခိုင်ပြည်နယ်မြို့တော် ဖြစ်တဲ့ စစ်တွေမြို့မှာဆိုလျှင် မူဆလင်ဦးရေဟာ ထက် ဝက်နီးပါးခန့်ပင် ရှိလာပြီဖြစ်ပါတယ်။ လက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံရဲ့ မြို့တော် ရန်ကုန်မြို့၊ ဒုတိယ မြို့တော် မန္တလေး အပါအဝင် ရန်ကုန် - မန္တလေး ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ရထားလမ်း , ကားလမ်းတစ်လျှောက် မြို့ကြီးများဖြစ်တဲ့ ပဲခူး , ဖြူး, တောင်ငူ, ပျဉ်းမနား , ရမည်းသင်း, ပျော်ဘွယ် သာစည် အစရှိတဲ့ မြို့ကြီးတွေမှာဆိုလျှင် ယနေ့ မြို့နေလူဦးရေ သုံးပုံတစ်ပုံကနေ ထက်ဝက်နီးပါးမျှ တိုးပွားလာပြီဖြစ်ပါတယ်။ မန္တလေးမြို့ရဲ့အထက် ရွှေဘို , ဒီပဲယင်း , မြေဒူးစတဲ့ အရပ်ဒေ တွမှာလည်း ထိုနည်းတူပါပဲ။ ၎င်းတို့ဟာ တစ်စိမ့်စိမ့်ဝင်လာပြီး အထူးသဖြင့် အသိဉာဏ်မပွင့်လင်းတဲ့ တောနယ်တွေမှာ ကြွက်ဝယ်လာတာတို့ ဒန်အိုးဒန်ခွက်နဲ့ အဝတ်အထည်လဲတာ တို့ ဆောင်ရွက်ရင်း တောအုံ ချုံကြား သွားရောက်ကြပြီး လူဖောက်သာသနာပြုကြပါတယ်။ အာရပ်ရေနံ သူဌေးဒေ တွနဲ့အတူ မူဆလင်နိုင်ငံအသီးသီးကအစ္စလာမ်ဘာသာအတွက်ထောက်ပံ့တဲ့ငွေတွေကိုမှောင်ခိုပစ္စည်းနဲ့ ပို့ပြီး ငွေကြေးထောက်ပံ့ကြပါတယ်။ မြန်မာပြည် ဆက်သွယ်ရေးခေါင်းပါးတဲ့ ရှမ်း,ကရင်,ချင်း,ကယားပြည်နယ်ကျေးရွာ အတော် များ များမှာ အသိဉာဏ်နည်းပါး၍ မဖွံ့ဖြိုးသေးဘဲ ရိုးသားတဲ့တိုင်းရင်းသူတွေကို ငွေ နဲ့ လိင်လှုံ့ဆော်ဆေးဝါး ကိရိယာနဲ့ ရုပ်ရှင်ဗွီဒီယိုများနဲ့ လှုံ့ဆော်သိမ်းသွင်းပြီး လိင်သဘော စီးပွားရေးသဘောနဲ့ သာသနာပြုနေကြတယ်။ ဒါကြောင့် မြန်မာ ယိုးဒယားနယ်ခြားမှာရှိတဲ့ ကရင်ပြည်နယ် ဖာပွန်ခရိုင်သံလွင်မြစ်ကမ်းမှာရှိတဲ့ကရင်ရွာကြီး(၅၀)အနက်ထက်ဝက်ကျော်နဲ့ နေရာအတော်များများမှာ သူတို့ ထိုးဖောက်ကြီးစိုးနေပါသည်။

တိုင်းရင်းသားအမျိုးသမီး အမျိုးသားတွေ ဟာ မိမိတို့ တိုင်းရင်းသားနာမည်တွေကို ဖျောက်ပြီးအာမက်တို့ အရှေ့ဆီသို့ ဆိုတဲ့ မူဆလင်ကုလား အမည်တွေကို ပြောင်းကုန်ကြပါပြီ။

မော်လမြိုင် ကျိုက်မရော မွန်ပြည်နယ် ကရင်ပြည် နယ်မှာ ဖြစ်ပွားတဲ့ ပဋိပက္ခတွေမှာ အကြောင်းမဲ့ သက်သက်မဟုတ်ဘဲ အထက်ကပြပါဆိုတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေရဲ့ အကျိုးဆက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်က မြန်မာနိုင်ငံကို

စတင်နယ်ချဲ့စစ်ကြေညာပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ မြန်မာစစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလလက်ထက်ကနေ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ ကျဆုံးခဲ့သည်အထိ ၁၂၃ ခုနစ်ကြာအောင် မြန်မာမြေပေါ်မှာ နယ်ချဲ့ခဲ့ပေမယ့် ၁၉၃၁-ခုနစ် သန်းခေါင်းစာရင်းများအရ အခြားတိုင်းရင်းသားမပါ မြန်မာလူမျိုး (၉)သန်း (၆)သိန်းတွင် လူဦးရေ (၁)သောင်း(၁)ထောင်ကိုသာ ခရစ်ယာန်ဘာသာထဲ သိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အချိုးအစားအားဖြင့် မြ န်မာလူမျိုးသက်သက် ၉၀၀ ခန့်မှာမှ တစ်ယောက်ကိုသာ သိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။ (အင်ဒိုနီးရှား ကျွန်းစု ၃၀၀၀ ကျော်နဲ့ ပင်မ အိန္ဒိယပြည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိတ်သုဉ်းခဲ့ရတာကို သံဝေဂယူပြီး ကျွန်တော်တို့အချင်းချင်း စည်းလုံးပြီး အသိစိတ်ဓါတ်နဲ့ ကာကွယ်ကြပါမှသာ မြန်မာနိုင်ငံဟာ နောင် သားစဉ်မြေးဆက် တည်တံ့နိုင်မည် ဖြစ်ပါတယ်။) မြန်မာတွေဟာ ဗြိတသျှတွေရဲ့ နိုင်ငံရဲ့အာဏာ , ရာထူး, ဂုဏ်ရှိန်ဝါ , သားသမီးတွေရဲ့ ပညာရေး စသည်တို့နဲ့ စည်းရုံးတာကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ခဲ့ကြပေမယ့် ‘ ဖြေဖြေသိပ်သည်း ရွှေ့ရွှေ့ဆည်း လော့ ’ ဆိုတဲ့စကားလို တရွှေ့ရွှေ့ တစိမ့်စိမ့်နဲ့ ယရာဝါသသွေးသာနဲ့ စည်းရုံးမှုဒဏ်ကိုတော့ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်က လူများနည်းတူကြာရှည်ခံနိုင်ဖွယ် မရှိပါ။ ဒီလို တစိမ့်စိမ့်နဲ့ အမျိုခံရပြီးတော့ ဘိုးသူတော်ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်ရမယ့်အဖြစ်မျိုးကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တစ်နိုင်ငံလုံးဝိုင်းဝန်းတားဆီးကြဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ခေတ်က ကုလား မူဆလင်တွေဟာ ဗြိတသျှတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး မြန်မာမြေ ပေါ်လည်း လာ၍နေသေး ငွေကိုယူ၊ သည်မြေကိုယူသည် ၊ လူကိုပါယူသည် ဆိုသကဲ့သို့ လူကိုပါယူလျှင်လည်း သူ့ကံနဲ့သူ့အကြောင်းပဲဆိုပြီး ဒေသခံမြန်မာတို့က လက်ပိုက်ကြည့် နေကြရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ အမျိုး သားတစ်ယောက်ယောက်က မူဆလင်မအစစ်ကို မဆိုထားဘိ မူဆလင် ကပြားမတစ်ဦးဦး ကိုယူလျှင် ဘာသာဖျက်မှုနှင့် တရားစွဲဆိုခြင်းကိုခံကြရပြီး အမျိုးမျိုး အနှောင့် အယှက်ပေးခံကြရတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ဒီလို သဘောထားအပြု အမူတွေကြောင့်လည်း မူဆလင်တွေ ရောက်ရာ အရပ်တိုင်း ဒေသတိုင်းမှာ ဟိန္ဒူ ဘာသာဝင် တွေနဲ့ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် တွေနဲ့ လည်းကောင်း၊ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ , မွန် , ရခိုင် ,ကရင် စသည်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဆစ်ခ် ဘာသာဝင်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် တို့နှင့်လည်းေ ကာင်း ပဋိပက္ခ သံသရာ မဆုံးနိုင်ဘဲ ရှိပါတော့တယ်။ ၂၁ - ရာစုနှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် စစ်ကြိုခေတ်က တစ်ကြိမ် မကြာမီ ဒီနှစ်များ အတွင်းက တစ်ကြိမ်၊နှစ်ကြိမ်တိတိ မြန်မာနှင့် မူ ဆလင်တို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။၁၉၃၈ -ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးမဖြစ်မီက မော်လဝီရွှေဖီ ဆိုသူက

ရေးသားတဲ့ ' ယောဂီစာတမ်း'ဆိုတဲ့ စာအုပ်အရ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ပုတ်ခတ်ရေး သားခဲ့လို့ မြန်မာနိုင်ငံ မှာ အထူးသဖြင့် ရန်ကုန် - မန္တလေးမြို့ကြီးများမှာ မူဆလင် ကုလား -မြန်မာ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒုတိယအကြိမ်ကတော့ မကြာသေးမီက မွန်ပြည်နယ်၊ကရင်ပြည်နယ်နှင့် မြစ် ဝကျွန်းပေါ် ဒေသတွေမှာ မူဆလင် ကုလားနဲ့ မြန်မာ တို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ယင်း သို့ ပဋိပက္ခ ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းအရင်းကတော့မူဆလင်အသိုင်းအဝိုင်းမှာလက်သိပ်ထိုးဖြန့်ဝေတဲ့နိုင်ငံခြားမှလှုံ့ဆော်တဲ့ စာရွက်စာတမ်းများအရ မူဆလင်တစ်ဦးက မြန်မာတိုင်းရင်းသူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးဦးကို ရတဲ့နည်းနဲ့ယူနိုင် လက်ထက် နိုင်ပါလျှင် ထိုအမျိုးသမီးရဲ့ မိဘအသိုင်းအဝိုင်း ဩဇာရှိမှုနဲ့ ထိုအမျိုးသမီးပညာတတ်မှု မတတ်မှု စသည်ဖြင့် အဆင့်အတန်းကို လိုက်ပြီး လက်ထပ်နိုင်သူ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သူ မူဆလင် ယောကျာ်းအား လက်ငင်းငွေကျပ်သောင်းနှင့်ချီ၍ ထောက်ပံ့ဆုကြေးပေးမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့၏ အိမ်ထောင်ရေး ခိုင်မြဲစေရန်အတွက် ဆက် လက်၍ ငွေရေးကြေးရေး , လူမှုရေး ထောက်ပံ့မည်ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို လှုံ့ဆော်ခဲ့ကြလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယင်း လျှို့ဝှက်လှုံ့ဆော်ချက် ကို နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် သီးခြားရေးထားပါတယ်။

ဒီ ပဋိပက္ခ နှစ်ခုစလုံးမှာ မြန်မာ , မွန် , ကရင်စတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဘက်က မလွန် ၊ မူဆလင် ကုလားတွေဘက်ကသာ လွန်တာဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ရေနံသူဌေး ဆော်ဒီအော်ရေဗျနိုင်ငံ တစ်ခုတည်းက ကမ္ဘာ့မူဆလင်နိုင်ငံများကို နှစ်စဉ် ငွေကုဋေချီပြီး ထောက်ပံ့နေပါတယ်။ဥပမာ ၁၉၇၇ - ခုနှစ်က ထောက်ပံ့ငွေ အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်း ၄၆၂၀၊ ကျပ်ငွေ သန်းပေါင်း ၁၅၀၀၀ (ကုဋေသုံးထောင့်ငါးရာနီးပါး) ထောက်ပံ့ခဲ့ပါတယ် ။(တိုင်းမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ - ၂၉၊၁၆-၄-၇၉)

မူဆလင်တို့အခွင့်ရလျှင်ရသလို မြန်မာနိုင်ငံမှာ မြန်မာတစ်မျိုးသားလုံးအပေါ် နိုင်ငံနဲ့ချီပြီး ကြောခဲ့ကြပုံ အချို့တို့ကို ဖော်ပြလိုပါတယ်။ ကျွန်တော်အနေဖြင့် ပုဂ္ဂလိကဇာတ်လမ်းတွေ အမြောက်အမြား တင်ပြရန် သာဓကအမြောက်အမြားရှိပေမယ့် လူတကာသိ ကြတဲ့ နိုင်ငံကျော်ကိစ္စတွေကိုပဲပြန်လည်တင်ပြလိုပါတယ်။

၁။ မြန်မာဦးစွန်းဖြစ်တဲ့ မန္တလေးမြို့ နန်းမြို့ရိုးထဲမှာ ဗလီဖြစ်အောင် တည်ခဲ့ပါတယ်။

၂။ ရန်ကုန်မြို့လယ် အချက်အချာဖြစ်တဲ့ ဆူးလေ ဘုရားရဲ့ ဝေါပကမြေကို အင်္ဂလိပ် ခေတ်က ၎င်းတို့ကရအောင်ယူပြီးတော့ဆူးလေဘုရားနဲ့ အပြိုင် ပေ ၁၀၀ ခန့်အတွင်းမှာ ဗလီကြီးဆောက်ခဲ့ပါတယ်။

၃။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့ ဆက်ကပ်ခံရပြီး တွဲဖြူရထားတစ်တွဲကို အလိုရှိသလို အချိန်အခါမရွေး အသုံးပြုနိုင်ရန် ဆက်ကပ်ခံရတဲ့ ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ဘယ်သူ့ကို မှလည်း မပုတ်ခတ်ပဲနဲ့ နွားသားမစားကြဖို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေကို အလှူခံခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကို မူဆလင်တို့အားများတဲ့ ပျော်ဘွယ် , ရမည်းသင်း, ပျဉ်းမနားတို့မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ တရားပွဲတွေကို ခဲနဲ့ပေါက်ပြီး စော်ကားခဲ့ပါတယ်။

၄။ ပါလီမန်ခေတ်က ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ ဓမ္မာရုံရှိသ လို သူတို့ကိုလည်း တက္ကသိုလ် နယ်မြေမှာ မြေနေရာပေးပါ။ ဗလီတည်ခွင့်ပေးရမယ်ဆိုပြီး မူဆလင်ဝန်ကြီးနှစ်ဦး (ဦးရာရှစ်၊ ဦးခင်မောင်လတ်)တို့က တောင်းဆိုပြီး ကျပ်ငွေ သန်းနဲ့ချီပြီး ဗလီကြီးဟိန်းနေအောင် ဆောက်ဖို့ ကြက်ဆင်ဖဲထီး သူဌေး မဒါးကုလားက တာ ဝန်ယူပြီး အရေးဆိုခဲ့ပါတယ်။

၅။ ပါလီမန်မှာ ဥပဒေသစ် တစ်ခုပြဌာန်းဖို့ တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ဘယ်လဲဆိုတော့ မူဆလင်တွေဟာ ဝက်သားကိုမြင်ရင် ဟာရမ်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဝက်သားစားတဲ့ တိုင်းရင်းသား တွေဟာ ဈေးမှ ဝက်သားဝယ်ရင် လုံလုံခြုံခြုံထုတ်ယူကြဖို့ လူမြင်အော င် တွဲလွဲဆွဲသွားရင် တရားဥပဒေနဲ့တားမြစ်ပေးဖို့ အရေးဆိုခဲ့ပါတယ်။

၆။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီ စစ်ကြိုခေတ်က ကုလား မော်လဝီ ရွှေဖီဆိုသူက ' မော်လဝီ ယောဂီစာတမ်း ' ဆိုပြီး ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်နဲ့ မြန်မာတို့ကို ပုတ်ခတ်ရေးသားခဲ့လို့ ကုလားမြန်မာ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

၇။ ၁၉၇၀ - ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်က ခရမ်းမြို့မှာ တမိလ် (ကုလယ်ကုလား)တွေက ဘုရားပွဲ လှည့်တာ စနေ ဆွမ်းလောင်းလမ်းမှာရှိတဲ့ ဗလီရှေ့လမ်းကနေ ဖြတ်ကျော် မလှည့်ရဘူးဆိုပြီး အဲဒီ ဘုရားလှည့်ပွဲကို ဝင်ရိုက်ပါတယ်။ တမိလ်တွေပင့်လာတဲ့ ဗုဒ္ဓကျောက်ဆင်းတု ရုပ်ပွားတော် ဦးခေါင်းကျိုးပြတ်သွားခဲ့လို့ အဲဒီတုန်းက အဓိကရုဏ်းဖြစ်ရန် တဲတဲလေးလိုခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ တုန်းက နာယက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးရဲ့ ဇနီးက မူဆလင်ဖြစ်လို့ သူတို့ကျယ်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့နိုင်ငံ မှာဆိုလျှင် ဘယ်လောက်များ ကျယ်မလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ကြစေလိုပါတယ်။

၈။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ မြန်မာတိုင်းရင်းသူတွေကို သူတို့က သဘောရှိ စိတ်တိုင်းကျယူကြပေမယ့် သူတို့ကပြား အမျိုးသမီး တစ်ဦးဦးကို မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ ဘက်ကယူ လျှင် ဘာသာဖျက်ဆီးမှုနဲ့ တရားစွဲခံရပါတယ်။လွတ်လပ်ရေးရပြီးစခေတ်အထိပါပဲ။

၉။ ရန်ကုန်တိုင်း မြောက်ဥက္ကလာပတည်စက မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေဟာ

မြို့စွန်တစ်နေရာမှာ တစ်စုတစ်ဝေးတည်း နေရာချထားပြီးခုခံရပေမယ့် သူတို့က သက်ဆို င် အာဏာပိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ငွေနဲ့ကြေးနဲ့လိုက်ပြီး အချက်အချာနေရာမှာ ဗလီတည်ဖို့ စတင်တည် ဆောက်ခဲ့ကြ လို့ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

သတိပြုပါ ထေရ်သံဃာ

ရဟန်းတော်တို့၏ စာချခြင်း၊ စာသင်ခြ င်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း၊ တရားပြခြင်း စသော လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်တော်မူနေကြခြင်းသည်လည်း သာသနာပြုနေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း မြို့ရွာရပ်ကွက်အသီးသီးရှိ လူသားတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြမှသာ ယင်းလုပ် ငန်းများကို ဆောင်ရွက် နိုင်မည်ဖြစ်ပါ၏။ အခြားဘာသာဝင်များ သာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် တရားနာယူသူ , အားထုတ်သူများ အဆက်ပြတ်သွားမည့်အပြင် စာသင်တိုက်အသီးသီးတွင် စာပေသင်ကြားမည့် ကိုရင် , ရဟန်းများလည်း လုံးဝအဆက်ပြတ်တောက်သွားနိုင်ပေသည်။ ယင်းအခြေအနေရောက်ခဲ့သော် အရှင်တို့က ဘယ်သူတွေအား တရားဟောပြ , စာတွေချမည်နည်း။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါသာသ နာပြု လုပ်ငန်းများအပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာရော မြန်မာ တိုင်းရင်းသားများပါ ဝါးမျိုမခံနိုင်ရန် ဤစာအုပ် ဖြစ်ရပ်များကို ဒကာ -ဒကာမတိုင်းအား ဟောညွှန်ပြသင့်လှပေသည်။ ရဟန်းတော် တစ်ပါးလျှင်ဆွမ်းခံအိမ်(၁၅)အိမ်ထောင်စီ တာဝန်ယူ ဟောပြောလျှင် စိတ်အေး နိုင်ပါပြီ။

အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံများကို မူဆလင်တို့ဝါးမျိုခြင်း

အာဖဂန်နစ္စတန်နှင့် ပါကစ္စတန်နိုင်ငံတွေဟာ ရှေးကဗုဒ္ဓဘာသာအင်မတန် ထွန်းကားခဲ့တဲ့ နိုင်ငံတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အာဖဂန်နိုင်ငံ မှာ ပေ ၃၀၀ ခန့်မြင့်တဲ့ ကျောက်တောင်ကြီးမှာ ပေ ၃၀၀ ခန့်မြင့်တဲ့ ရပ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီး ထွင်းထုပူဇော်ထားရာ မူဆလင်စစ်တပ်များက နောင်တွင်ဖျက်ဆီး၍ ဒူးဆစ်လောက်သာ ရိုက်ချိုးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဘာသာထဲဝင်သူတွေကို မူဆလင်တွေက သတ်ဖြတ်တာတွေ , ညှဉ်းဆဲတာတွေ စသည်လုပ်ခဲ့ တဲ့အတွက် တစ်နိုင်ငံလုံး မူဆလင်တွေ ဖြစ်ကုန်ပါတယ်။ ယနေ့ပါကစ္စတန်နိုင်ငံဟာလည်း ရှေးက ဗုဒ္ဓဘာသာအလွန်ပဲ ထွန်းကားခဲ့တဲ့နိုင်ငံပါ။ အဲဒီ နိုင်ငံထဲမှာ ရှိတဲ့ တက္ကဆီလာဆိုတဲ့ အရပ်ဒေသဟာလည်း ဗုဒ္ဓကျမ်းစာတွေထဲမှာ အခါပေါင်းများ စွာပါတဲ့ အဌရသ (၁၈)ရပ် ပညာဆည်းပူးရာ တက္ကသိုလ် ကျောင်းတော်ကြီးရှိခဲ့ရာ ဒေသပဲဖြစ်ပါတယ်။ မူဆလင်တွေရဲ့ဝါးမျိုးခဲ့လို့ ယခုအခါ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ လုံးဝ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့ရပြီ၊ ဒါကြောင့် ' ဒို့ အိမ်နားရောက်လာပြီ ပေါ့ဆလျှင်တော့ ခံရမယ် ' လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရွှေမြန်မာတွေကို သတိပေးပါရစေ။

တရုတ်ပြည် အာရှအရှေ့ဖျားဒေသများနှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာ

ယခုအခါ ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုအတွင်း တရုတ်နယ်စပ်အနီးရှိ ပါကစ္စတန် ပြည်နယ်သည် ရှေးအခါက ခိုတန်ပြည်ဟု တွင်ရှိပြီး တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်ရှိရန် အရေးပါသော နိုင်ငံ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ တရုတ်ပြည်ကို ရှေးဦးစွာ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုသူမှာ ခိုတန်ပြည်သား အရှင်သဿပမာတင် ဖြစ်ပါတယ်။ ခိုတန်ပြည် ဘုရင်ဓမ္မနန္ဒသည် ဗုဒ္ဓသာသနာကို လွန်စွာ သက်ဝင်ယုံကြည်၍ ထီးနန်းကို စွန့်ကာ ရဟန်းပြု၍ အိန္ဒိယသို့ပင် ပညာသင် ကြွခဲ့ပါတယ်။ အန္ဒရာဘုရင်လက်ထက် ဂေါတမဝိဟာရ ကျောင်းတိုက် တစ် ခုတည်းမှာပင် စာသင်သား ရဟန်း(၄)ထောင်ကျော် ရှိသည် ဟု တရုတ်ခရီးသည် ဖာဟီယန် မှတ်တမ်း တင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်ကင်းစွာ ထွန်းလင်းတောက်ပ၍ နေသော ဗုဒ္ဓသာသနာ ရောင်ဝါဟာ ခရစ်နှစ် ၁၀၀၀ ခန့် တွင် တူရကီ လူမျိုးယူဆစ်ကဒရ်ခန် ဦးဆောင်သော မူဆလင် စစ်တပ်ကြီးက ခိုတန်ပြည်ကို တိုက်ခိုက်၍ အဓမ္မသာသနာ ပြုခဲ့ရာတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ ကွယ်ပ၍ ယခုအခါ စေတီပျက် အချို့နှင့် ရုပ်ပွားတော် အကျိုးအပျက်တို့ကို ခိုတန်သမိုင်းတွင် ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်အဖြစ် ကျန်ရစ်လျက် ရှိပါတော့တယ်။

တရုတ်ပြည်သို့ အစ္စလာမ်များ ကနဦးစွာ ဝင်ရောက်လာကြသော အရပ်ဒေသသည် ကျယ်ဝန်းသော်လည်း သဲကန္တာရဆန်သော စင်ကျန်းပြည်နယ် ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းအပြင် ယူနန် ပြည်နယ်၌ အချို့ရှိပြီး တရုတ်ပန်းသေးဟု မြန်မာတို့က ခေါ်ကြပါတယ်။ တရုတ်ပြည်မှာ သန်းပေါင်း ၁၀၀၀ခန့်က (ကမ္ဘေ၁၀၀ ခန့်) လူဦးရေရှိပြီး မူဆလင်ဦးရေ သန်း ၂၀ ပတ်ဝန်းကျင် ခန့်သာ ရှိပါသည်။ အဓိကအားဖြင့် အထက်က ပြဆိုခဲ့တဲ့ ပြည်နယ် ၂ ခုမှာပဲ ရှိပြီး ၎င်းပြည်နယ် ၂ ခုမှာလည်း သူတို့ဟာ လူများစု မဟုတ်ကြပါ။ ၎င်းပြည်နယ် ၂ ခု အနက် လူဦးရေ ၁၃ သန်းခန့်ရှိသော စင်ကျန်းပြည်နယ် တစ်ခုတည်း၌သာ မူဆလင်ဘာသာ လူမျိုးစုရှိပါတယ်။သဲကန္တာရဆန်သော မွန်ဂိုလီးယားပြည်နယ် မဟာယနဘာသာနိုင်ငံတွင်လည်း လူနည်းစု အဖြစ် အတော်အသင့်နေကြပါတယ်။ အရှေ့ဖျား အခြားနိုင်ငံများဖြစ်ကြတဲ့ ကိုရီးယား တို့၌မူ မရှိသလောက် အလွန်ပင် နည်းပါးပါတယ်။

ယနေ့ ဖိလစ်ပိုင် ကျွန်းစုခေါ်တဲ့ ဘုရင်ဂျီ ခရစ်ယာန် အများစုဖြစ်ပြီး သန်း ၅၀ ခန့်ရှိတဲ့

နိုင်ငံဟာလည်း မူဆလင်များက ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်ဟိန္ဒူ များကို အဓမ္မသာသနာပြုပြီးနောက် ဥရောပ နိုင်ငံများ တန်ခိုးထွားလာချိန်တွင် စပိန်တို့က မူဆလင်များနည်းတူ နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ ခန့် ယင်းကျွန်းစုများကို စိုးမိုးပြီး အဓမ္မသာသနာ ပြုခဲ့ကြရာ ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်း မင်အာနို ကျွန်းကြီးပေါ်ရှိ မူဆလင်များ၏ ကြံ့ကြံ့ခံခဲ့ခြင်းကိုတော့ အောင်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ ယနေ့တိုင်ပင် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှ ခွဲထွက်ခွင့် ရရှိရေးအတွက် ဖော်ရိုးသူပုန်များ ထကြွလျက်ရှိနေပါတယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီး ၁၉၅၀-၅၁ ခန့်မှာ တောင် /မြောက်ကိုရီးယား စစ်ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီ စစ်ပွဲပြီးဆုံးစေရန် တောင် /မြောက် ၁၇ မျဉ်းပြိုင်မှာ ကုလသမဂ္ဂကြီးမှူးပြီးတော့ ငြိမ်းချမ်းရေးတပ်တွေ ချထားပေးကြပါတယ်။ အဲဒီလို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံတပ်တွေချထားရာမှ ဖို -မ သဘာဝအရ ရောက်လေရာဒေသမှာ အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိ , ကြိုးချင်းထားကြိုးချင်းငြိ၊ ညားကြ၊ ပေါင်းဖေါ်ကြလို့ ကိုရီးယား မိခင်တွေနဲ့ နိုင်ငံစုံတပ်သားတွေ ေ ပါင်းဖော်ပြီး သားသမီးတွေ ရကြပါ တယ်။ ကြာတော့ တပ်တွေလည်း နေရင်းနိုင်ငံပြန်ကြရပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ကလေးတော်တော် များများနဲ့ ကိုရီးယားသူ မိခင်တွေဟာ ကိုရီးယားမှာပဲ နေခဲ့ကြပြီး နောင် ၁၀-၁၅နှစ်၊ အနှစ် ၂၀ ကြာတော့ အခြား မူရင်းပြည်သူတွေနဲ့ ရောနှောသွားကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တူရကီ မူဆလင် တပ်သားတွေနဲ့ ရတဲ့ကလေး ၂၀၀ ကတော့ မူဆလင်ကလေး တွေ အနေနဲ့ တစ်သီး တစ်ခြား ရပ်တည်ခဲ့ကြပါတယ်။ ထိုစဉ်အခါကနဲ့စာလျှင် ကိုရီးယား ပြည်သူလူဦးရေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာမလေးတွေနဲ့ ညားကြပြီး သာသနာပြုကြလို့ , ပေါက်ဖွားကြလို့ ကမ္ဘာ့မူဆလင်တွေရဲ့ ထောက်ပံ့မှုကြောင့် အဆွယ်ကောင်းလို့ စသည်ဖြင့် အကြောင်းကြောင်း တွေကြောင့် ကိုရီးယားမှာ ယနေ့ မူဆလင် ၄၀၀၀ ထိ လူဦးရေ တိုးတက်များပြားလာပြီး ရာခိုင်နှုန်း အဆ ၂၀ အထိ ခုန်ပျံတိုးတက်လာပါတယ်။

ဒါလည်း အလျဉ်းသင့်လို့ တင်ပြရလျှင် ရခိုင်မေဃ ဝတီ ဆရာတော် ဦးနာရဒက လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် (၃၀)ခန့်က ဘယ်လို မိန့်ကြားခဲ့ပါသလဲဆိုတော့ စစ်မြေပြင်မှာ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာသား ကောင်း (၅၀၀)ကျဆုံးခဲ့ပါလျှင် ဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်းပေမယ့် မြန်မာမိခင် (၅၀၀)က ထပ်ပြီး သားကောင်း (၅၀၀)က ထပ်ပြီး သားကောင်း (၅၀၀)ကို မွေးပေးနိုင်ပါသေးတယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် မြန်မာအမျိုးသမီး (၅၀၀) လင်ယူမှား ရင်တော့ နောင်လာလတ္တံ့သော အနာဂါတ်ကာလမှာ တိုင်းပြည်အတွက် ကြာလေနာလေနဲ့ ရောဂါဆိုးတစ်ခု စွဲကပ်သလို ခံစားရတော့တာပါပဲလို့ ဖော်ပြ ထားပါတယ်။ အဲဒီစကားဟာ

မှန်ကန်၍နေကြောင်း ဒီနေရာမှာ သာဓကပါပဲ။ အာရှအရှေ့ပိုင်းနိုင်ငံများ ဖြစ်ကြတဲ့ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ, မွန်ဂိုလီးယားနိုင်ငံတော် တောင် /မြောက် ကိုရီးယားနိုင်ငံ၊ ဂျပန်နိုင်ငံ ၊ လောနိုင်ငံ၊ ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဗီယက် နမ်နိုင်ငံစတဲ့ နိုင်ငံတို့နဲ့ ဖော်မိုဆာကျွန်းစသည့်နိုင်ငံများအားလုံးမှာမူဆလင်တွေဟာဒေသခံတိုင်းရင်းပြည်သူတွေရဲ့ ငါးရာခိုင်နှုန်းမျှပင် မရှိပါဘူး။ဤ မျှနဲ့ပဲ အာရှအရှေ့ပိုင်း နိုင်ငံများနဲ့ အစ္စလာမ်ဘာသာ အကြောင်းကို တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ

ယနေ့လက်ရှိ တကမ္ဘာလုံးမှာ လူဦးရေသန်းပေါင်း (၅၀၀၀) ကျော်ခန့် (၅၀၀)ကုဋေကျော် ရှိပြီး မူဆလင် ဦးရေသန်းပေါင်း (၈၅၀)ခန့် ရှိပါတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ သူတို့ဟာ လူများစု မဟုတ်ကြပါဘူး။

အများစု နားလည်တဲ့ စကားနဲ့ တင်ပြရပါလျှင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တိုက်ကြီး (၇)တိုက်မှာ ဘယ်တိုက်မှာမှ သူတို့ဟာ လူများစု မဟုတ်ကြပါဘူး။ ဤကမ္ဘာတွင် ခရစ်နှစ် ၁၉၁၀- ပြည့်တုန်းက ကမ္ဘာ့လူဦးရေသန်းပေါင်း (၁၆၂၀) ခန့်ရှိပြီး မူဆလင် ဘာသာဝင် ဦးရေသန်းပေါင်း(၂၁၀)ခန့်ရှိခဲ့ရာ ဆယ့်နှစ် ဒသမ လေးရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိခဲ့ သောလည်း ယနေ့ ၁၉၈၀ (၎င်းစာရင်းထုတ်ပြန်သည့်အချိန်)တွင် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ (၄၃၇၄) သန်း အနက် မူဆလင် ဘာသာဝင် (၇၂၃)သန်း ခန့်ရှိပြီး ဆယ့်ခြောက်ဒသမငါးရာခိုင်နှုန်းခန့် ရှိလာပါတယ်။ ကမ္ဘာ့လူဦးရေနဲ့ ချိန်ပြီး လေးရာခိုင်နှုန်းခန့်သို့ တက်လာတာဟာ အထူးသတိပြုစရာပါပဲ။

လာမည့်ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀- ခန့်မှာ ကမ္ဘာ့လူဦးရေဟာ သန်းပေါင်း (၆၂၆၀)အထိ တိုးတက်များပြား၍ လာမည်ဖြစ်ပြီး မူဆလင် ဘာသာဝင်များဟာ လည်း (၁၂၀၀)သန်းခန့် အထိရှိ လာမည်မို့ ကမ္ဘာ့လူဦးရေရဲ့ ဆယ့်ကိုး ဒသမ နှစ်ရာခိုင်နှုန်းခန့် ရှိလာပြီး နောက်ထပ် သုံးဒသမ တစ်ရာခိုင်နှုန်း ကမ္ဘာနှင့် ချိန်ပြီး အချိုးအစားပိုမိုလာဖို့ ရှိကြောင်း ခန့်မှန်းထားပါတယ်။

မူဆလင် အာရပ်နိုင်ငံ (၂၀)မှာ လူဦးရေး (၁၇၄)သန်းခန့်သာရှိ၍ တစ်နိုင်ငံလျှင် ပျမ်းမျှ (၈)သန်း ခန့်ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘာ့လူဦးရေသန်းပေါင်း (၅၀၀၀)ခန့် အနက် မူဆလင် သန်းပေါင်း (၈၅၀) ခန့် ရှိ၍ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ ဆယ့်ခုနစ် ရာခိုင်နှုန်းခန့်သာ ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် (၁၅၉)နိုင်ငံ အနက် မူဆလင်နိုင်ငံ (၃၄)နိုင်ငံ ရှိပါတ ယ်။ နောက်ဆုံးအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံကတော့ ဗြိတိသျှ လွတ်လပ်ရေးပေးလိုက်တဲ့

ဘရူနိုင်းနိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာမှာ မူဆလင်အများဆုံး နေထိုင်တဲ့ နိုင်ငံကတော့ အင်ဒိုနီးရှားဖြစ်ပြီး သန်းပေါင်း (၁၆၀)ခန့် ရှိပါတယ်။ ဒုတိယအများဆုံးက အိန္ဒိယနိုင်ငံထဲက မူဆလင်များဖြစ်ပြီး သန်းပေါင်း ၁၀၀ (ကုဋေ ၁၀ ခန့်) ရှိပါတယ်။ တတိယ အများဆုံးက ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် သန်း (၉၀)ကျော်နဲ့ ပါကစ္စတန် (၈၅)သန်းခန့်တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ပဥ္စမအများဆုံးကတော့ ရုရှားနိုင်ငံထဲရှိ မူဆလင်များဖြစ်ပြီး လူဦးရေ သန်း (၅၀)ခန့် ရှိပါတယ်။

မူဆလင်တွေဟာ အချင်းချင်း ရိုင်းပင်းကြပြီး ဘု ရားဝတ်တတ်ရာမှ အစ စုစုဝေးဝေး ရှိကြတယ်လို့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေကြသူတွေက သူတို့ကို ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှာ အများစုလို့ အထင်ရှိ နေကြပါတယ်။ ဖာသိဖာသာနေသူများကို လည်း ကမ္ဘာမှာ သူတို့က လူအများစုဖြစ်နေကြသယောင်ယောင်ဟိတ်ထုတ်နေကြပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ၁၉၄၈-၄၉ အိန္ဒိယ, ပါကစ္စတန် ခွဲကြတုန်းက စစ်တကောင်းတောင်တန်းနဲ့ အချို့နယ်ကလေးတွေမှာ အိန္ဒိယပြည်ထဲ ဆက်စပ်လျက် ပါသင့်ပြီး ဟိန္ဒူဦးရေက ထက်ဝက် အနည်းငယ် ပိုပေမယ့် အမှုမဲ့ မှတ်မဲ့ မထူးတော့တဲ့ အနေအထားမျိုးနဲ့ စာရင်းမပေးမိလို့ မူဆလင် နိုင်ငံဘက်ကိုပါသွားကြရပါတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ပွဲလှန့်ဖျာ ခင်းတဲ့ သဘောမျိုးကို အစဉ်သတိ ချပ်ကြဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒံပေါက်ကျွေးမှ ဂုဏ်ရှိမှာလား

ယခုအခါ ရှင်ပြုအလှူပွဲ ,လက်ထက်ထိမ်းမြားပွဲ , မွေးနေ့ပွဲ , ဆွမ်းကျွေးပွဲ စသော ပွဲမျိုးစုံတို့တွင် ကုလားတို့ ချက်ပြုတ် ရောင်းချနေသော ဒံပေါက်ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြတာ ခေတ်စားလျက်ရှိ၏။ ဒံပေါက်ကိုလည်း ကုလားတွေသာ အများဆုံးလုပ်ကြ၍ တိုင်းရင်းသားတို့ လုပ်တာ မတွေ့ ရသလောက်ရှားပါး၏။ ဒံပေါက်ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးသောကြောင့် ကုလားတွေချမ်းသာ ကြီးပွားသွားကြသည်ကို မနာလို စရာ မရှိသော်လည်း ယင်းငွေဖြင့် တိုင်းရင်းသူများကို မြူဆွယ် သိမ်းသွင်း၍ လူမျိုး ဘာသာပျောက်ေ အောင် ဆောင်ရွက်နေကြသည်ကို သတိပြုသင့်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ကုလားတွေလုပ်သော ဒံပေါက်ကို လုံးဝ အားပေးဖို့မသင့်ပါ။ တိုင်းရင်းသားတို့ လုပ်သော ဒံပေါက်ဆိုလျှင်တော့ တစ်နိုင်ငံလုံး ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးေ တာင် အားပေး သင့်ပေသည်။ ဒံပေါက်ဖြင့် ဧည့်ခံမှသာ ဂုဏ်ရှိမှာလားလို့ မေးစရာပင်။

အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များ ဘုရားဖူး(ဟာဂျ်)သွားရောက်ခြင်းအကြောင်း

သူတို့ဘာသာဝင်တစ်ဦးဟာ ကျန်းမာပြီးငွေကြေးချောင်လည်ပါက တစ်သက်တာတွင် မက္ကာသို့ အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ် ဘုရားဖူးသွားရောက်ကြဖို့ ဘုရားသခင် ပညတ်ထားကြောင်း ဆိုပါတယ်။ မက္ကာရောက်သည့်အခါ မြို့လယ်တွင် ဆောက်ထားတဲ့ အနက်ရောင်လွှမ်းသည့် လေးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန် ကျောက်တုံးကြီးကို မျက်နှာမူပြီး တစ်ချိန်တည်း ဝတ်ပြု ပြုရပါတယ်။ ယင်းကျောက်တုံးကြီးဟာ တစ်ခြားမဟုတ်ပါ။ နေ့စဉ် တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိ မူဆလင်များက မိမိတို့နေထိုင်ရာ အရပ်မှ နေ့စဉ် မျက်နှာမူ၍ ဝတ်ပြုပြီးနောက် အာရဖတ်ကွင်းပြင်၌ တစ်ပြိုင်တည်း ဝတ်ပြုတာဟာ ဘုရားဖူးတွေရဲ့ အရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ထို့နောက် မီနာဟု ခေါ်သော အရပ်ရှိသီးခြား ကျောက်တိုင် (၃) တိုင်ကို ခဲနဲ့ ပစ်ပေါက်ရပါတယ်။ ယင်းခဲနဲ့ ပစ်ပေါက်တဲ့ ဓလေ့ထုံးစံကား ဘုရားသခင်က တမန်တော် မိုဟာမတ်အီဘရာဟင်၏ ကြည်ညို စိတ်ကို စုံစမ်းလို၍ သူ၏ သားလည်မျိုကိုလှီး၍ ပူဇော်ရန်စေခိုင်းရာ စေတမန်နတ်က (၃)ကြိမ် တိုင်တိုင် လာရောက်တားမြစ်သဖြင့် ခဲနှင့်ပေါက်၍ နှင်တဲ့ထုံးစံလို့ ဆိုပါတယ်။

ယင်းသို့ သားရဲ့လည်မျိုကို လှီးဖြတ်ရာမှာ ဘုရားသခင်က သိုးကလေးတစ်ကောင်ကို အစားထိုး၍ ခံပေးလိုက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ဒီသာဓကအရ အစ်နေ့တွေမှာ ကျွဲ၊နွား၊သိုးစတဲ့ တိရိစ္ဆာန်တွေကို ရက်ရက်စက်စက် အကြီးအကျယ် သတ်နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယ အရေးကြီးဆုံးနေရာမှာ မိနာမြို့နှင့် (၂)မိုင်ခန့်ဝေးသော ကူတမ်ဝတ်ကျောင်း တော်ကြီး၌ ဝတ်ပြုရခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းနောက် မိုဟာမက်၏ သင်္ချိုင်းဂူမှာ ဆုတောင်းကြရပါ တယ်။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ် ရပ်တည်ရေး

ကျွန်တော်အနေဖြင့် နိဂုံးချုပ်တင်ပြလိုတာကတော့ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ် ရပ်တည်ရေးအတွက် အထူးအားဖြင့် အကျိုးအကြောင်းဆက်စပ်လျက်ရှိနေတဲ့ ဒီဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ခေါ်သောမူဆလင်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ၎င်းတို့ရဲ့ အယူဝါဒဖြစ်တဲ့ အစ္စလာမ်ဘာသာရဲ့ ဇစ်မြစ်နဲ့တကွ စတင်ပေါက်ဖွားလာပုံ သမိုင်းအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ မီသရွေ့ အချက်အလက်တို့ကို စုစည်းရသရွေ့ တင်ပြလိုက် ရပါတယ်။ ဤသို့ တင်ပြလိုက်ရသဖြင့် မြန်မာတိုင်းရင်းသား ဝံသာနုစိတ်ဓါတ် ရှိသူတိုင်းဟာ မိမိတို့ရဲ့စားဝတ်နေရေးအတွက် လှုပ်ရှားကြရင်း နှုတ်၏ စောင်မခြင်း သဘောမျိုးနဲ့

ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန် ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အနာဂတ် အတွက် ရပ်တည် ဆောင်ရွက်ကြဖို့ကို တိုက်တွန်းလိုပါတယ်။

ဒီလို ရေးသားတင်ပြရာမှာ စာရေးဆရာ တစ်ဦးကဲ့သို့ အရေးအသား အသိအမှီမှ အစပြု၍ ကောင်းမည်မဟုတ်သော်လည်း ယနေ့မြန်မာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးရဲ့ သိသင့်သိထိုက်တယ်လို့ ယူဆတဲ့ အချက်အလက်မှန် သမျှကို အခွင့်ရလျှင် ရသလို အချက်အခက်တို့ကို တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာဘာသာတို့ဘက်က ဆုံးရှုံးနစ်နာရတဲ့ ပုဂ္ဂလိက စိတ်နာစရာ ကြေကွဲစရာ အမှနန်တကယ် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ အများအပြား ဖော်ပြရန် ရှိပေမယ့် ဒါတွေကို အသာထားပြီး ကမ္ဘာနဲ့မြန်မာ့သမိုင်းေ ကြာင်း အတိအကျအထောက်အထားတွေကိုသာ မလွဲမရှောင်သာ ဖော်ပြခဲ့ရ ပါတယ်။ ဒီလို တင်ပြရာမှာ တကယ်လို့ အမှားဒေါသပါခဲ့လျှင်လည်း ခွင့်လွှတ်ကြဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၂၅၀၀ ကျော်က အဆိုရှိခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓဘုရားရဲ့သာသနာဟာ ဘုရားသားတော်များ ဖျက်ပါလိမ် ့မယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်းအချက် တစ်ခုတည်းကိုသာ အာရုံပြုကြတဲ့ ဘာသာခြားအယူသည်း မိစ္ဆာရန်သူ ငါးပါးတွေက သူ့အားကိုး လက်နက်အားကိုးဖြင့် ဖျက်လျှင်လည်း ပျောက်ကွယ်တတ်ပါလား ဆို တာလည်း သတိရှိကြဖို့ လိုပါတယ်။အသိမမူလျှင် ဂူမမြင်ပဲ၊ သတိမူလျှင် မြူကိုပင် မြင်နိုင်ပါသည်ဆိုတဲ့ စကား လို သတိမူကြရန် မီးမောင်းကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ထိုးပြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို တင်ပြချက်ကြောင့် တစ်လွဲ ဦးတည်ပြီး ဘာသာရေး ၊လူမှုရေးအဓိကရုဏ်းတွေ ပေါ်ပေါက်အောင် လှုံ့ဆော်ကြမယ်၊ ပေါ်ထွက်ကြမယ် ဆိုလျှင်တော့ အလွန်ကို မှားမှာပဲ။ အဓိကရုဏ်း ပေါ်ထွက်လာခြင်း အားဖြင် ့ပြည်သူတို့နဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဘဏ္ဍာတော်ငွေတွေ အလဟဿ ပျက်စီးပြီး သေကြေ၊ကြေကြေ၊ ရပ်ရွာတွေ ပြာကျပြီး ဘာမှအရာ ရောက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို အဓိကရုဏ်းတွေကို တိုင်းပြည်ရဲ့ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးအတွက် ရပ်ရွာ အေးချမ်းသာယာရေးအတွက် တာဝန်ယူရတဲ့ မည်သည့်အစိုးရပဲ ဖြစ်ဖြစ် လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ပါ ဘူး။ မင်းမဲ့စရိုက်လက္ခဏာကိုတော့ တပ်မတော် , ရဲတို့နဲ့အပြတ် နှိမ်နင်းမှာ သေချာပါတယ်။ ဒီလို ကောက်ရိုးမီးဟာ ဘာမှ အသုံးမဝင်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရဟန်းသံဃာများနဲ့ သီလရှင်များအပါအဝင် သာသနာဝင် ဦးရေ (၃)သိန်းကျော်ရှိပြီး ရတနာ (၃)ပါး ကြည်ညိုသူ ဒါ ယကာဒါယိကာမ အမြောက်အများ ရှိပါလျှက် နည်းနည်းမျှ သတိမမူ ပညာမပေးမစည်းရုံးကြလျှင်တော့ အနေးနဲ့အမြန်ခံရဖို့ သေချာပါတယ်။

ဒီလို ကိုယ့်အမျိုးကိုယ့်ဘာသာဝင်တို့ရဲ့ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တဲ့ အနေဖြင့် အချင်းချင်း ပညာပေး စည်းရုံးတာကို အတွေးချော်ပြီးတော့ ဘာသာခြားတွေ အပေါ်မှာ ကြီးကျယ်ရာကြမလားလို့ ယူဆတွေးစရာမလိုပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုယ်ရဲ့ အသိုက်အမြုံမှာ မိမိတို့ရဲ့ စီးပွားရေးကြီးပွားရေးနဲ့ ကိုယ့်အမျိုးဘာသာ မကွယ်ပစေရေးတို့ကိုမှ ဆောင်ရွက်ခွင့် မရှိပါလျှင် ဘယ်ကမ္ဘာမြေမှာများသွားပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်တော့မှ လဲလို့ တန်ပြန်ပြီး မိမိကိုယ်ကို မိမိတို့ မေးခွန်းထုတ်သင့်ကြပါတယ်။

ဒီလို မြင့်မြတ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ သာသနာဝင်တွေအတွက် ဆောင်ရွက်တာ မဆိုထားနဲ့ (တိရိစ္ဆာန်အပါအဝင်) သတ္တဝါတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ အသိုက်အမြုံမှာ မိမိတို့ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့်ရှိကြော င်းကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။အခါတစ်ပါးမြတ်စွာဘုရားဟာ ကောသလတိုင်း ဣစ္ဆာနင်္ဂလတောအုပ်၌ သီတင်သုံး နေတော်မူ ပါတယ်။ မြတ်စွာ ဘုရား ၃၂ ပါးသော လက္ခဏာတော်ကို စုံစမ်းဖို့ ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားဟာ သူ့တပည့်အမ္ဗဋ္ဌလုလင်ကို စေလွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ငါလည်းပညာရှိ၊ ဗုဒ္ဓလည်း ပညာ ရှိဆိုတဲ့ အနေနဲ့ မာနထောင်လွှားပြီး အရိုအသေမပြု၊ ဘုရားနဲ့တကွ အနွယ်တော်တွေကိုလည်း ထိပါးပုတ်ခတ် ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူက တဖန် ' အရှင် ဂေါတမ သာကီဝင်မင်းမျိုးတွေဟာ ခက်ထန်တယ်၊သဘောနတ်တယ်။ စကားများတယ် ၊ ဇာတ် နိမ့်သူတွေ ဖြစ်ကြပါလျက် မတုပ်ဝပ်ဖူး။ ပုဏ္ဏားတွေကို မရိုသေဘူးလို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက ' သင့်ကို သာကီဝင်မင်းမျိုးတွေက ဘယ်လို ပြစ်မှားသလဲ ' လို့မေးပါ တယ်။ အမ္ဗဋ္ဌလုလင်က ' တစ်ခါတုန်းက ကျွန်ုပ် ကိစ္စနဲ့ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်ကို သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီအခါ သာကီဝင်မင်းတွေ တော်တော်များများဟာ အချင်းချင်းကလိထိုးပြီး တဝါးဝါးနဲ့ ရယ်ကြတာရယ် ပြီးတော့ သူတို့ ခန်းမဆောင်ရဲ့ မြင့်တဲ့နေရာမှာ ထိုင်ကြတာရယ် ကျွန်ုပ်ကို လှောင်ပြောင်တာလို့ ယူဆတယ်။ အကျွန်ုပ်ကို လှောင်ပြောင်တာလို့ ယူဆတယ်။ အကျွန်ုပ်ကို နေရာလည်းမပေးဘူး။ ဇာတ်နိမ့်တွေဖြစ်ပါ လျက် အကျွန် ပ်ကို မရိုသေဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။ဒီစကားကို ကြား တဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားက 'အမ္ဗဋ္ဌ....ဘီလုံးငှက်မတောင်မှ ကိုယ်အသိုက်မြုံမှာ အလိုရှိတိုင်း မြည်နိုင်သေးတယ်။ ကပ္ပလဝတ်ဟာ သာကီဝင်မင်းမျိုးတွေရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပြည်ဖြစ်တယ်။ အမောင်ဟာ ဒီလို အသေးအဖွဲကိစ္စနဲ့ အခဲမကြေ မဖြစ်ထိုက်ပါဘူးလို့ မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားက အမ္ဗဋ္ဌ လုလင်အား မိန့်ကြားတော်မူတဲ့ စနစ် ၊ နာမူနာယူထိုက်တဲ့ စကားရဲ့

အမိပ္ပါယ် ကတော့ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်သတ္တဝါပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိရဲ့အသိုက်အမြုံမှာ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့် ရှိတယ်။ မိမိရဲ့ အသိုက်အမြုံမှာ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ခွင့် မရလျှင် ဘယ်အရပ်ဒေသမှာ ရနိုင်ဦးမှာလဲလို့ ဆိုလိုတဲ့ သဘောပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ဆက်လက်ပြီး တင်ပြရလျှင် ဒီအစ္စလာမ်တွေဟာ အခြားဘာသာဝင်တို့ရဲ့ အသိုက်မြုံမှာ ကျယ်လို့ရလျှင် ရသလောက်ကျယ်ကြပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ အသိုက်အမြုံမှာ သာပြီးတော့ ကျယ် တတ်ကြပါ သေးတယ်။

ဥပမာ-

(က) သူတို့ စိုးမိုးတဲ့ အချို့အရပ်တွေမှာ ဘာသာပြောင်းလျှင် သေဒဏ်ပေးပါတယ်။

(ခ) သူတို့ ဘာသာဝင်နှင့် အခြားဘာသာဝင်တို့ လက်ထပ်လျှင် နှစ်ဦးစလုံး အစ္စလာမ်ဘာသာမဝင်လျှင် အစိုးရအနေဖြင့် တရားဝင် လင်မ ယားအဖြစ်အသိအမှတ် မပြုပါဘူး။

(ဂ)ရမ်ဇမ်ဥပုပ်လအတွင်း တစ်ပြည်လုံး ဥပုသ် မစောင့်မနေရ ဥပဒေတစ်ရပ် သတ်မှတ် ထားပါတယ်။

(ဃ)အခြားဘာသာဝင်များအား လူမှုရေးစီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာစသည်များဖြင့် နှိပ်ကွပ်ခြင်း၊ ဖိအားပေးခြင်း စသည်တို့ ပြုလုပ်ပါတယ်။

မယုံလျှင် ဝေးဝေးကို မလေ့လာပါနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများဖြစ်ကြတဲ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နိုင်ငံနဲ့ မလေးရှားနိုင်ငံကို ကြည့်လျှင် သိနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ မူဆလင်ဘာသာဝင်များကို အတက်နိုင်ဆုံး ရှောင်ရှားဖို့ လိုပါတယ်။ သူတို့ စားသောက်ဆိုင်နဲ့ ဈေးဆိုင်တွေမှာ (၇၈၆)နှင့်(<^7)နံပါတ်များ တပ်ထားလျှင် အထူးသတိပြု၍ ရှောင်ကြ ရန်နှင့် ၎င်းတို့ကိုယ်မှာ မှတ်ဆိတ်ထားခြင်းသည် လှပရန်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ မူဆလင် ဘာသာကို ထက်သန်လှကြောင်းပြသခြင်းကို သူတို့အချင်းချင်းသာ နားလည်ကြသော သင်္ကေတဖြစ်ပါ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတိုင်းရင်းသူများက တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ရှားကြရန်လိုပါသည်။

မြန်မာရဟန်းတော်ဘက်ကလည်း အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့နဲ့ ကိုယ့်အချင်းချင်း အမြင်ကျဉ်းကျဉ်းနဲ့သာ အချိန်မကုန် စေသင့်သည့်အကြောင်းကို ကမ္ဘာလှည့်မြန်မာနိုင်ငံ ဓမ္မကထိကအကျော်အမော်ဆရာတော် တစ်ပါးက အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ဒီလူတွေကတော့ ကျောင်းအမှု၊ တော်တော်ကြာ နာယကရွေးတဲ့အမှု ဒီအမှုတွေချည်း ဒီမှာဖြစ်နေ တယ်။ ဟိုဘက်ကတော့ဘယ်ဘက်က

နတ်လိုက်၊ညာဘက်က နတ်လို က်နဲ့) ကုန်တော့မယ်။ အဲဒီနတ်သွားတဲ့အခါမှာ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိတ်သတ်ကို တစ်ခုပြောလိုက်ရဦးမယ်။ ဟိုမကြာခင်က ထုတ်ဝေ လိုက်တဲ့စာအုပ် တစ်အုပ်ပေါ့လေ။ .... ဆိုတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်၊ အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာ စာမျက်နှာနိဒါန်း (၃၀)ကျော် စာအုပ်ရဲ့ စာမျက်နှာ (၄၀၀)ကျော်ပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ်မှာ ' အလီဟာဆန်' ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကရေးတယ်။ ဘာတုန်းဆိုတော့ မြန်မာပြည်က မူဝါဒက ဆင်းရဲသားတို့ကို အားပေးတဲ့ မူဝါဒဖြစ်တယ်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ ဆင်းရဲသား အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တွေ မြန်မာပြည်သွားဖို့ ကောင်းတယ်တဲ့။

မြန်မာအမျိုးသမီးတွေက မိမိတို့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို သိပ်ပြီးတော့ ချစ်မြတ်နိုးကြတာ မဟုတ်ဘူး တဲ့။ အဲဒါကြောင့် ဆင်းရဲတဲ့ မြန်မာအမျိုးသမီးတွေကို ယူပြီး သာသနာပြုမယ်ဆိုရင် သူတို့ဘာသာ ပြန့်ပွားဘို့ အလားအလာကောင်းတယ်ဆိုပြီး အဲဒီစာအုပ်မှာ ရေးထားတယ်။ စာရေးသူက အလီဟာဆန် နော်။ အဲဒီစာသားအပြည့်အစုံကို ဘုန်းကြီးတို ့က ရလိုက်တော့ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အတွက် ဒါဟာ ပထမဆုံး ဘုန်းကြီးတို့က ဖြန့်ဖြူးတာပဲ။အရှေ့၊အနောက်၊တောင်၊မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာက ဘာတွေလုပ်နေကြသလဲ။ ဘုန်းကြီးတို့ ပရိသတ်က အထူးသဖြင့် မြန်မာပြည်က ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ သိချင်မှသိကြ မယ်။ ဒီကတော့ တစ်ခါတည်း သာသနာတော် သန့်ရှင်းတည်တံ့ရေး ပြန့်ပွားရေး ဆိုပြီးလုပ်တာ၊ အမှုစစ်နေတာနဲ့ မပြီးဘူးဟုတ်လား။ဟိုဘက်ကတော့ (ဆွမ်းအုပ်ကို နတ်သွားပြီးပြီ) အမျိုးသမီးတွေယူပြီး သာသနာပြုတာ။ ဆွမ်းအုပ် ရိုက်ခွဲတာ၊အဲဒါကြောင့် (သာသနာပြု)ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်လိုလုပ်သာသနာပြုကြမလဲ ဆိုတဲ့နည်းလမ်း တွေကို မျက်စိကျယ်ကျယ်နဲ့ကြည့်ပြီး ဘုန်ကြီးတို့ ပရိသတ်များ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေကို လုပ်ရမှာ ပဲနော်။ နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

သို့ပါ၍ မူဆလင်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအား ဝင်ရောက်ပူးသတ် လိုသောသဘောဖြင့် မိမိတို့ မြန်မာမူဆလင်ပါ၊ ကရင်မူဆလင်ပါ၊ လူမျိုးအားဖြင့်တော့ မြန်မာတွေပါ၊ ဘာသာက မူဆလင်ဘာသာဝင် ပါဟု ပြောဆိုလျှင် ၎င်းအချက်အလက်ကို ကျွန်တော်တို့ လက်မခံသင့်ပဲ ၎င်းတို့နှင့် ၎င်းတို့အနွယ် မူဆလင်ဘာသာများကို ' ကုလား ' ဟုလည်းကောင်း၊ ' ကုလားတိန် ' ဟုလည်းကောင်း၊ ရှေးမြန်မာ အသုံးအနှုန်းကိုသာ အတတ်နိုင်ဆုံး သုံးစွဲကြရန် လိုပါတယ်။ ထိုသို့ စကားပညတ်ဖြင့် စည်းခြားထားမှ သာ ဒူးလောက် တင်မှ ရင်လောက်ကျဟူသော

စကားအတိုင်းတော်သင့်ရုံ ကျပါမည်။ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူမျိုးအသီးသီးတို့သည် မြေမျိုး၍ ကွယ်ပခြင်း မရှိဘဲ လူအချင်းချင်းမျိုမှသာ ကွယ်ပ သွားရသည်ကို ကမ္ဘာ့သမိုင်း အသီးသီးတို့၌ လေ့လာတွေ့မြင်နိုင်ကြပါပေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက ၂- ရာခိုင်နှုန်းခန့်သာ ရှိခဲ့သော အစ္စလာမ်များမှာ ယခုအခါ ၂၀ - ရာခိုင်နှုန်း ရှိလာပြီဖြစ်၍ သူတို့များများ မကြိုးစားရပါဘူး၊ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း (လူဦးရေဆတူ)ရှိလာတာနဲ့ အနာဂတ် မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ခရီးမှာ အနေးနဲ့အမြန် မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲဆိုသလို ဝါမျိုခံရမှာတော့ သေချာပါတယ်။ များပြားလှတဲ့ ရဟန်းတော်တွေ မြန်မာတိုင်းရင်းသား မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သူတို့လိုပဲ စည်းရုံးရေးအသွင်ဖြင့် နည်းပရိယာယ်အမျိုးမျိုးတို့ ဖြင့် လူမှုရေးစီးပွားရေး၊ ဘာသာရေးနယ်ပယ်တို့မှာ စည်းရုံးတတ်ကြဖို့ လိုပါတယ်။ ဥပမာ- မိမိတို့၏ သားငယ်သမီးတို့အား ယခုအခါ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်တို့တွင် ဖွင့်လှစ်လျက်ရှိ သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများသို့ တက်ရောက်စေခြင်း၊ ယင်းသင်တန်းများအနေဖြင့် စာမေးပွဲအောင်သည် မအောင်သည်ကို အပထား အနည်းဆုံး , ဘုရား, တရား,သံဃာ , မိဘ , ဆရာတည်းဟူသော အနန္တောအနန္တ ငါးပါးတို့နှင့်ယဉ်ကျေးစွာဆက်ဆံတက်ခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုး ကန်တော့ကျိုးမှအစ အခြေခံဘာသာ သာသနာချစ်စိတ် အမြုတေကို ကိန်းအောင်းစေနိုင်ခြင်း စတဲ့အကျိုးတွေရရှိနိုင်ပါတယ်။

အချိန်တန် အရွယ်ရောက်သူ သားသမီးတို့ကိုလည်း တို့အမျိုးတူ ၊ ဘာသာတူများကိုသာ ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် လက်တွဲသင့်ကြောင်း၊ သို့မဟုတ်ပါက မိမိတို့နှင့်တကွ သားစဉ်မြေးဆက် တိုင်းပြည် အနေနှင့်ပါ ဆုံးရှုံးရကြောင်းတို့ကိုလည်း ပညာပေးထားရန် လိုပါသည်။ အရွယ်ရောက်ပြီးသူ ရဟန်းရှင်လူများကလည်း အချင်းချင်း ပညာပေး စည်းရုံးကြရန် လိုအပ်ပါသည်။ မန်မာအမျိုးသားတစ်ယောက်ဟာ မူဆလင်မ တစ်ယောက်ကို လွယ်လွယ်နဲ့ လက်ထပ်လို့မရတာ သူတို့ရဲ့ စည်းရုံးရေးအောင်မြင်လိုပါပဲ၊ မြန်မာတိုင်းရင်းသားတစ်ဦးဦးက မူဆလင် ကုလားနဲ့ ယူသွား၊ ပါသွားမှ ထိုင်ပြီး ရတ်ချနေမယ့်အစား တို့တတွေ စည်းရုံးရေးညံ့လို့ပဲဟု တို့တတွေလို ပါသေးလားလို့ မှတ်ယူကြဖို့ပါပဲ။သူတို့ထက် စည်းရုံးရေးတို့ ညီညွှတ်ရေးတို့ အသိတရားတို့ ဖွဲ့လုံ့လဝီရိယတို့ အစစအရာရာ ညံ့ ဖျင်းပြီး တလွဲဆံပင်ကောင်းနေကြမည်ဆိုလျှင်တော့ နောင်အနှစ် (၁၀၀) (၂၀၀) အတွင်းမှာ ကမ္ဘာ့မြေပုံမှ မြန်မာ့မြေပုံ ပျော က်ကွယ်ရမှာ မြေကြီးလက်မလွဲပဲဆိုတာ တင်ပြရင်းနိဂုံးချုပ်လိုက်ရပါတယ်။

မူဆလင်များ၏ လှို့ဝှက်ဖြန့်ဝေချက်

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်အပေါင်းတို့ .... ကျွန်ုပ်တို့သည် မြန်မာနိုင် ငံ၌ ရှိနေစဉ် အမျိုးဘာသာသာသနာကို ချစ်မြတ်နိုး၍ စောင့်ရှောက်သောအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး စီးပွားရေး , လူမှုရေး မှအစ အချင်းချင်း ရိုင်းပင်ကူညီကြရမည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်အပေါင်း တို့သည် စီးပွားရေးနှင့်လူမှုရေးအရ တိုက်စစ်ဆင်သောအားဖြင့် မိမိ တို့ဘက်မှ တစ်ဆင့် ပြန်လည်၍ ရောင်းချခြင်းမှတစ်ပါး ဤမြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ နေ့စဉ်ဈေးဝယ်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အစ္စလာမ်အမှတ် အသားပါသော (၇၈၆) အမှတ်တံဆိပ် လခြမ်းပေါ်၌ ကြယ်ပွင့်အမှတ်အသားပါ သော ဆိုင်များ၌သာ ဈေးဝယ်ကြရမည်။

၎င်း၏ အဓိပ္ပါယ်သည် (၇၈၆)ဂဏန်းသုံးလုံးပေါင်းလိုက်လျှင် (၂၁) ရ၏။ ထို (၂၁) သည် လာမည့် (၂၁)ရာစုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ အစ္စလာမ်ဘာသာရေး တရားတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံအပါ အဝင် ကမ္ဘာလောကကြီးရှိ လူသားအားလုံးတို့၏ အစ္စလာမ်ဘာသာသည် ထိပ်ဆုံးကရောက်ရှိရမည် ဟူသော အမှတ်အသားပင်ဖြစ်သည်။ မှတ်ချက်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့အားသည် စီး ပွားရေး၊လူမှုရေးများကို မြန်မာနိုင်ငံ၌ အစ္စလာမ်ဘာသာ ပြန့်ပွားရေးထွန်းကားရေး လွှမ်းမိုးရေးတို့အတွက် ထိုးစစ်တစ်ရပ်အနေဖြင့် အကောင်အထည် ဖော်ဆောင် ရွက်ကြရပေမည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘာသာအမှတ်အသားပါသော ဈေးဆိုင်များမှ တစ်ပါး ဘာသာ ခြားလူမျိုးခြားဖြစ်သော မြန်မာ၊ တရုတ် ၊ ရှမ်း ၊ကရင် ၊ ရခိုင် စသော မြန်မာတိုင်းရင်းသားဆိုင်များ၌ လုံးဝဈေးဝယ်ခြင်း စားသောက်ခြင်း စသော စီးပွားရေး ဆက်ဆံမှုများ မပြုလုပ်ရပေ။ **အထူးသဖြင့် စားသောက်ဆိုင်များ၌ (၇၈၆) နှင့် (<^7) လခြမ်း တံဆိပ် ဖော်ပြထားသော ဆိုင်များ၌သာ ကျွန်ုပ်အစ္စလာမ် ဘာသာဝင် အပေါင်းတို့ အားလုံးစားသုံးကြရမည်။ (အမဆန်ဒါန)**

အစ္စလာမ်သာသနာပြုလမ်းညွှန်စာအုပ်မှကောက်နှုတ်ချက်များ

ရေးသားသူ အမဆန်ဒါနမာမီ၊ နာ ၅၀၀မှလည်းကောင်း၊ နိဒါန်း နာ ၃၀မှလည်းကောင်း၊ နာ ၂၈၀မှလည်းကောင်းကောက်နှုတ်တင်ပြထားပါသည်။မြန်မာပြည်မှာ အစ္စလာမ်သာသနာ ပြန့်ပွားရန် အလားအလာများစွာရှိသည်။ အစ္စလာမ်သာသနာ များ တိုးတက်စည်ပင်ရန် အလွယ်ကူဆုံးနှင့်အသေချာဆုံးနည်းမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် မြန်မာအမျိုးသမီး များကို သိမ်းပိုက်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ အလုပ်အကိုင်အဆင်မပြေသော မူဆလင်ဘာသာ ဝင် တို့သည်

မြန်မာနိုင်ငံ သို့သွား၍ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းပြုကြပြီးလျှင် မြန်မာအမျိုးသမီးများကို ယူခြင်းဖြင့် အစ္စလာမ်ဘာသာကို ပြန့်ပွားစေရန် အားထုတ်သင့်ပါသည်။ မြန်မာမများတွင် ကိုယ်ကျင့်တရား စောင့်စည်းမှု မရှိကြပေ။ သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြင့် သေချာလွယ်ကူသော အစ္စလာမ် သာသနာပြုနည်းကို ကျင့်သုံးရန် ဖြစ်ပါ သည်။

အနာဂတ် အစ္စလာမ်ဘာသာပြန့်ပွားရေးအတွက်

အို-- အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးအားလုံးအတွက် ဤမြန်မာနိုင်ငံသည် ယခုအခါ အဆိပ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သို့အတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးအားလုံးသည် စည်းလုံးညီညွတ်ရမည်။ သွေးစည်းကြရမည်။ တတ်နိုင်သည့်ခြေကုပ်ကို ယူထားကြရမည်။ ကျွန်ုပ် တို့သည် ဒီနိုင်ငံမှာ ကျန် နေခဲ့မည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမျိုးသမီးများနှင့် မြန်မာတိုင်းရင်းသူများသည် အချိန်မရွေး ငွေပေးလျှင်ရသော ပြည့်တန်ဆာမကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြပြီ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာဝင်အားလုံးတို့သည် ယခုအချိန်၌ လှုပ်ရှားဖို့ အကောင်းဆုံးသော အချိန်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာအမျိုးသမီးများနှင့် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့အား သင်တို့၏နလုံးသွေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ငွေအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးအရ အားဖြင့် လည်းကောင်း မြူဆွယ်သိမ်းသွင်းကြရမည်။ အဓိကအချက်မှာ သူတို့ကိုယ်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့သွေးသားများ ကျန်ရစ်နေဖို့ပင်ဖြစ်ပါသည်။သင် တို့ကြိုးစားသမျှ အကျိုးအမြတ်ကား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမျိုးသမီးရင်တွင်းသို့ သင်တို့၏ သွေးသားများ ရောက်ရှိအောင်လုပ်နိုင်သူများ မူဂျာဟစ်ဗလီမှ ကျပ်ငွေ ၅၀၀ ဆုအဖြစ် လက်ဖွဲ့ပေးမည်။ အကယ်၍ ဗု ဒ္ဓဘာသာဝင်အမျိုးသမီး (၄)ယောက်တို့၏ ကိုယ်တွင်းသို့ သွေးထိုးသွင်းနိုင်ခဲ့လျှင် ဗလီမှလစဉ် တစ်လ လျှင် (၁၀၀၀)ကျပ် ထောက်ပံ့ထားမည်။ ဘွဲ့ရပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမျိုးသမီးဖြစ်ပါက နစ်သောင်း၊ ဗိုလ်မှူးသမီးဖြစ်လျှင် နစ်သောင်းကျပ်၊ ဗိုလ်မှူးသမီး ဘွဲ့ရဖြစ်လျှင် ငါးသောင်းကျပ် ဆုပေးမည်။ ဆုအဖြစ် လက်ဖွဲ့ပေးမည်။ လူကို လူဖြင့်ရင်းရန် သင်တို့အားလုံး သတိပြုရမည်။ ဒီလို သိမ်းသွင်းနိုင်မှသာ ကျွန်ုပ်တို့ အစ္စလာမ်ဘာသာသည် မြန်မာနိ ငံ ၌ အခွန့်ရှည်စွာ တည်ရှိမှာဖြစ်ပါသည်။

ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုအတွက် သင်တို့အားလုံး ဘာမျှပူစရာမလိုပါ၊ အစ္စလာမ်ဘာသာဝ င် ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့၏ မူဂျာဟစ်အစိုးရထံမှ နစ်စဉ် တစ်လလျှင် စတာလင်ပေါင် ၅ သန်းကို

ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ဝယ်သို့ ပို့နေပါသည်။ သင်တို့အောင်မြင်မှုအတွက် မျှော်လင့်စောင့်စား တောင့်တလျှက်ရှိသည်။

[မူဆလင်တို့၏ လှို့ဝှက်ညွှန်ကြားလွှာ]

ဤလက်ကမ်းစာစောင်များကို သက်ဆိုင်သူထံမှ တစ်ဆင့် မပေါက်ကြားစေရဟု ကတိဝန်ခံချက် ပေးသော အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် မူဆလင်လူမျိုးများကိုသာ ဖြန့်ဝေပေးရမည်။

ရင်နာစရာပင် ဘဝဖြစ်အင်

မြန်မာတိုင်းရင်းသူ အမျိုးသမီးတို့ အိမ်ထောင်ပြုမှုများက အတိဒုက္ခရောက်တတ်ပုံ ကုလားဆိုးတို့ မြန်မာတို့ အပေါ် စိတ်ဓါတ်ယုတ်မာရိုင်းစိုင်းပုံ စိတ်ဓါတ်အောက်တန်းကျလွန်း၍ အိမ်ထောင်ဘက်မရွေး ချယ်သင့်ပုံတို့ကို ဘဝအသိဉာဏ် ရရှိစေရန် နာမည်ကျော်စာရေးဆရာ ဒါရိုက်တာကြီး ဒေ ရွှေဒုံးဘီအောင် ၁၉၅၃ - ခုနှစ် သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားခဲ့သော ကိုယ်တော့်ကရုဏာ(၁)ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြ လိုက်ပါသည်။ ဤဝတ္ထုပါ အမျိုးသမီး၏အဖြစ်အပျက်ကား စိတ်ကူးယဉ်ထား သောဝတ္ထုမဟုတ်၊ ယုံချင်စရာပုံပြင်စာမဟုတ်၊ ဖတ်လို့ကောင်းအောင်ရေးထားသည့် ဒဏ္ဍာရီလည်းမဟုတ်၊ တကယ့်ဖြစ်ရပ် မှန်တစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ယင်းအမျိုးသမီး၏ဘဝကား ရင်နာစရာပင်ဖြစ်သည်။ စာဖတ်သူ၏ အသိုင်းအဝိုင်း တွင် ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးမကြုံရလေအောင် ထပ်ဆင့် ဖောက်သည်ချလိုက် ရပါတော့သည်။

[ရွှေဒုံးဘီအောင် ကိုယ်တော့် ကရုဏာ]

ဤမည်သော "ကိုယ်တော့် ကရုဏာ " ခေါ် တကယ့် အစစ်ဖြစ်ပျက်သည့် ဝတ္ထုကို ရေးသား နိုင်ရန် အကြောင်းစတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်မှာ -ရန်ကုန်မြို့၌ လေတွေ မိုးတွေ သောင်းကြမ်းပြီး နောက်နေ့တွင်လည်း ရာသီဉတု မကြည်၊ ရာသီ မကြည်လင်သောကြောင့် မိုးကောင်းကင်ကလည်း မှုန်မှိုင်း အုံ့ဆိုင်းနေသလို စိတ်ဉတု အာဟာရပေါ်တွင် မှီနေသော ကျွန်ုပ်အဖို့တွင် ဉတုမသာယာသလို စိတ်ဓာတ်လည်း မသာယာ ခန္ဓာထိုင်းနေသည်ကို သက် သာစိမ့်သောငှာ မိမိခန္ဓာကို ခေါင်းဆောင်နေသော စိတ်အား သာယာ ကြည်လင်လာအောင် ဖြေဖျော်မှုကို ရှာရတော့သည်။ ယခု အသက်အရွယ် ကြီးလာချိန်တွင် မိမိစိတ် ကို ဖြေဖျော်မှုအားဆေးမှာ စာအုပ်စာတမ်းများ ဖတ်ရှုခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်

လက်လှမ်းမှီသော စာအုပ်ကို ဆွဲယူဖတ်ရှုရာ ထိုစာအုပ်မှာ အခြား မဟုတ်ပါ " မေဃဝတီ ဦးနာရဒ၏ ဗုဒ္ဓ သမိုင်း " ပင်ဖြစ်ပါသည်။အိန္ဒိယတွင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မည်ကဲ့သို့ တိမ်ကောရကြောင်း မည်သူတွေက အစပျောက်အော င် ဖျက်ဆီးကြကြောင်းတို့ကို ရာဇဝင် မဟာဝင် ရေးဟောင်းမှတ်တမ်း အမျိုးမျိုးတို့ကို အကိုးအကားဖြင့် ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဖတ်ဖူး သိဖူးသည်ထက် ပိုမိုစုံလင်ပါသည်။ ဖတ်ရင် ဖတ်ရင်းပင် ထိုင်းနေသော စိတ်သည်ထောင် ထောင်း ထ လာလေပြီ ။ ထုံနေသော ကိုယ်ခန္ဓာမှသွေးများလည်းပူနွေးလာပေသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ရေးသားထားသည့် ပုဒ် ၊ ပဒ ၊ ဝါကျများကား စာအုပ်ပြုသူ၏ နလုံးသည်းပွတ် ကြားမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကိုယ်တော့်ကရုဏာဖြင့် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များ သိစေကြားစေ မမေ့မလျော့ မပေါ့မလစ်သော သတိဖြင့် ပြည့်စုံ ကြစေရေးတို့ကို ရေးရှု၍ အပတ်တကုတ် ရှာဖွေ ဖွပြုစုထားသော အဆီ အနှစ်တို့ဖြင့် ပြည့်လျှမ်းလျှက် ရှိ၏။ " အော်- ကိုယ်တော့် ကရုဏာ -- ကိုယ်တော့် ကရုဏာ " ဟူ၍ပင် အမှတ်မထင် မြွက်မိပါတော့သည်။ ဤကား ပဏာမ (ကိုယ်တော့် ကရုဏာ)တည်း။ ဤအချိန်တွင် ဓာတ်ပုံဆရာ မောင်မြင့်သိန်းနှင့် အပေါင်းအဖော်များ လာကြသဖြင့် စာအုပ်ကို ပြန်ချကာ အလ္လာပ သလ္လာပပြောကြရာမှ - သီဟိုဠ်က စာရိတ္တမြင့်တင်ရေး ညီလာခံမှ ဗုဒ္ဓဘာသာကို မညိမ်းသာ ရမ်းခဲ့တာ ဆရာ မအောင့်ဘူးလား "ငါတော့ သတင်းစာတွေမှာ ဖတ်ရတဲ့အတိုင်း မှန်မမှန် စောင့်နားထောင်နေသေးတာပဲ။ ဒါပေမယ့်ကွာ ငါတော့ ဒို့အမျိုးသမီးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အောင့်ရတာတွေ များ လွန်းလို့ ခံနိုင်ရည် ရှိနေပြီ။ အင်မတန် တိုးတက်ပြီး ဒီမိုကရေစီစကား ရေပန်းစားနေတဲ့ ဒီခေတ် ဒီအခါမှာ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မဟုတ်တဲ့နိုင်ငံခြားသား နိုင်ငံခြားသူတွေတောင် လူပုံအလယ်မှာ ဗုဒ္ဓ ဘာသာကို နှုတ်၏ပြစ်မှားခြင်း ပင်မပြစ်မှားမထိခိုက်ကြဘူး။ မိမိယုံကြည်ဆည်းကပ်ရာဘာသာ၏ ကောင်းေ ကြာင်းကိုသာ အနှောင့် အသွား လွတ်လွတ် ပြောဆိုကြတာသာ ကြားရတယ်။

အဲသလိုဘာသာကွဲ လူမျိုးခြားများက ယဉ်ကျေးကြသလောက် ဒို့အမျိုးသား အမျိုးသမီးတွေ ကျမှဘဲဘာသာကွဲတာနဲ့ တပြိုင်နက်ထဲ ကိုယ်ယုံကြည်ရာကိုယ် ကိုးကွယ်မနေဘဲ ကိုယ့်ဘိုးဘွား ဘီဘင် လက်ထက်ကတည်းက အခြေအမြစ်ခို င်မြဲစွာနှင့် ယခုတိုင် ရာခိုင်နှုန်းအများဆုံး ကိုးကွယ်ရာ ပြည်ထောင်စု၏အဓိက ဘာသာကြီးကို ကိုယ့်အမျိုးသားတွေရဲ့ မျက်နှာကိုမှမထောက် အိမ်ကြက်ချင်း ဘာသာရေး

အရောင်အဆင်းကွဲတာနဲ့ ခွတ်ချင်ကြတယ်။ ကိုယ့်အချင်းချင်း နပ်နဲ့ ပစ်ချင်ကြတယ်။
ဒို့ဘာသာကို ထိပါးရဲတဲ့ ဒို့အမျိုး သမီးကွလို့သာ ကိုယ့်ရင်ပတ်ကိုယ်ထုကြဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။
သေသေ ချာချာ တွေးကြည့်တော့ မညိမ်းသာ မိန်းမသားဆိုတော့ အဆင့်အတန်း အနိမ့်အမြင့်
ယောက်ျားများ နှင့် အတန်းတူ အောင် တစ်ချို့တလေ လိုက်နိုင်ပေလိမ့်မယ်။
ဒီတော့ ရှင်းအောင် ပြောရရင် မိန်းမဆိုတာ ဘယ်လိုလူမျိုးဖြစ်ဖြစ် အများအားဖြင့် ဝန်တိုခြင်း၊
ညျုစူခြင်း၊ စောင်းမြောင်းခြင်းစတဲ့ စိတ်ညံ့ စိတ်နတ်နေရာမျိုးမှာ ယောက်ျားတွေ စိတ်ညံ့တာ၊
နတ်တာ ထက် အဆများစွာ သာတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေတော့ -
ယခု မညိမ်းသာဟာ မိန်းမလဲဖြစ်တယ်။ မိန်းမဖြစ်တာမှာ တရုတ် - ကုလား- မျက်နှာဖြူစတဲ့
အခြားမျိုးကွဲမိန်းမတွေနဲ့ မတူပိန္နဲ ဖြစ်နေလောက်အောင်ကိုဘဲ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်
ခေါင်းပါးလေ့ရှိကြတဲ့ဒို့မြန်မာမကလဲ ဖြစ်တော့ ဟာ ငါ့လခွမ်း ပြောရင်း
စိတ်ပျက်လာပါတယ်ကွာ။ အသားထဲက လောက် ထွက် ဆိုတာ ဒါပေါ့။
ကြံကိုဖျက်တဲ့ပိုးဟာ ကြံထဲမှာဘဲ သန္ဓေတည်တယ်၊ ငရုတ်သီးဖျက်တဲ့ပိုးဟာ ငရုတ်
သီးထဲမှာဘဲ ဖြစ်လာတယ်။ ဒို့မြန်မာလူမျိုးကို မျက်နှာဖျက်တဲ့သူ၊ အိုးမဲသုတ်မဲ့
သတ္တဝါဟာလည်း ဒို့မြန်မာ အမျိုးသား ၊အမျိုးသမီးထဲကပဲဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ သံဝေဂရကြပေါ့။
အရင်လည်း ဒို့မြန်မာထဲက ဘာသာကွဲ ရွှေမီးကြောင့် တိုင်းပြည်မှာ ဒုက္ခဖြစ်ခဲ့ရပြီ။
ဒီတော့အမျိုးကိုစောင့်တဲ့ အမျိုး သမီးကို ချွင်းချန်ပြီး အချို့ယေဘူယျအားဖြင့် ဒို့မြန်မာ
အမျိုးသမီးတွေအကြောင်း မင်းတို့လဲအသိသားနဲ့ကွာ။ ကုလားမယားဖြစ်နေကြတဲ့
ဒို့အမျိုးသမီးတွေ မင်းကြည့်ပါလား၊ လင် (ကုလားစစ်)ထက် မယားလုပ်သူ (ကုလားထစ်)က
ပိုပြီး ကုလားစိတ်ဝင်သေး တယ်။ မောင်မြင့်သိန်းတို့ လူစုဝါး ကနဲ ရယ်ကြပါသည်။ ကဲ- ဒီတော့
တော်ကြပါစို့ကွာ။ စည်းကမ်း ဖောက်တဲ့ ဒို့ အမျိုးသမီးတွေအကြောင်း ပြောရတာ မောလွန်းလို့
စည်းကမ်းရှိ အမျိုးဘာသာစောင့်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ကို ငါအားနာပါတယ်။
ငါးခုန်းမတွေကြောင့် တစ်လှေလုံး ငါးတွေကို ထိခိုက်နေပါမယ်။

နောက်ဆုံး ငါ့အဖို့ကတော့ ကိုယ်အမျိုးမစောင့်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေအတွက် (တွေးမိတိုင်း
အရိုးနာသည်၊ အမျိုးပါ ဆဲချင်တော့လေ။   ) ဆိုတဲ့ စာလို ဖြစ်နေရတာ များလွန်းလို့
အရိုးနာဝေဒနာတွေ ခံစားနေကြ ထုသားပေသားကို ကျနေတဲ့ရွှေဒုံးကိုမင်းက
မညိမ်းသာအတွက် မအောင့်ဘူးလား ဆိုတာ မေးတော့   ဒီလို အောင့်ရတဲ့
ဝေဒနာလောက်များ(ငအောင်)တို့ကအပျော့ပေါ့ကွာ။
ခုလဲ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ၏ မူလချက်ချာဖြစ်တဲ့ အိန္ဒိယမှာ ဗုဒ္ဓ သာသနာ တိမ်ကောရပုံတွေကို

ဦးနာရဒ ရေးတဲ့ ဗုဒ္ဓ သမိုင်း ငါဖတ်လို့ စိတ်ထိခိုက်နေရတဲ့ အထဲ မင်းတို့က ရှင်ညီမ်းသာရဲ့ ဇေဝဂေလ် တရားတော် အကြောင်း ကြုံကြုံဖန်ဖန် လာပြီး (စ)ကြသကိုးကွ ” မောင်မြင့်သိန်းက ကြားဖြတ်၍အော် ဆရာ ဦးနာရဒဆိုလို့ ဒီကိုယ်တော်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ သိကျွမ်းတယ်၊ ဆရာအကြောင်း သူက မေးတယ်၊ ဆရာ့ကို သူအလွန်တွေ့ချင်တယ်၊ ပို့ပေးစမ်းပါလို့ ပြောဖူးတယ်။ “‌‌‘‌ ဟာ ငါကလဲ ပါကစ္စတန်မှာ ဒီကိုယ်တော် အချုပ်ခံရတာ ကျွန်း ကိစ္စတွေမှာ ဒီကိုယ်တော် က ရှုဏာထားတာတွေ သတင်းစာတွေမှာ ဖတ်ရကတည်းက ဒီကိုယ်တော်ကို ဖူးချင်လိုက်တာမှ လွန်ပါ ရောကြွတော်မူပါလို့ ငါကပင့် လိုက်ကြောင်း လျှောက်လိုက်စမ်း “‌‘ ကောင်းပါပြီ ဆရာ၊ နက်ဖြန် ကိုယ်တော့်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပါမယ် ” ဟု ပြောဆို ကြပြီးနောက် မောင်မြင့်သိန်း တို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ကြသည်။ကျွန်တော့်အဖို့မှာ ကိုင်းယက်တဲ့ ပက်ကလာ၊မိုးရွာတာနဲ့ အခန့်သင့်သဖြင့် ဝမ်းသာ၍ မဆုံးတော့ပြီ။ နောက်တစ်နေ့တွင် - ဦးနာရဒ ကိုယ်တော် ကြွလာပြီ၊ အသက် (၃၀)ကျော်အရွယ် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် ယောက်ျားကောင်းတို့ လက္ခဏာပီသသော ကိုယ်တော်ပေတည်း။

ကိုယ်တော်သည် သံသရာမှ လွတ်ရေးအတွက် လူ့ဘောင်မှ ထွက်ရောင်ခဲ့သော်လည်း အလောင်းအလျာတို့၏ ထားနေကြစိတ်အတိုင်း၊ အမျိုးဘာသာ သာသနာ ပျောက်သုဉ်း ဆိတ်ကွယ် ခြင်းကို လျစ်လျူမပြုနိုင်သော ဇောထက်သန်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖြစ်ရကား ကိုယ်တော်၏ အကျိုး တည်းဟူသော ဘဝသုံးပါးမှ လွတ်မြောက်ရေးကို ကြိုးစားနေရသည့်ကြားမှ ဘာသာကွဲနိုင်ငံ အလံ တော်အောက်ရှိ ကိုယ့်မြန်မာ အမျိုးဘာသာအကျိုး လောကီကိစ္စတို့ကိုပါ စွက်ဖက်လုပ်ကိုင်နေရခြင်း တို့ကြောင့် တစ်နိုင်ငံ၏ ထောင်နန်းနှောင်အိမ်အတွင်း သီတင်းသုံးခဲ့ရှာပါလေတကား။ အမျိုးဘာသာ သာသနာအပေါ်တွင် “ကိုယ်တော်၏ကရုဏာ” ကား အလောင်းအလျာတို့၏ ကရုဏာပါတကား။

ကိုယ့်ပြည်မှာ ကိုယ့်လူမျိုး ပျောက်ကွယ်မှာစိုးလို့ ရေး တာ

အော် ဦးနာရဒဟု စိတ်မှရွတ်ရင်း ဘုရားလောင်း နာရဒဇာတ်တော်မှ နာရဒအရှင်မြတ်ကို ဖြတ် ကနဲ သတိရမိသောဟူ၏။ကြည်ညိုစိတ်ဖြင့် ဦးခိုက်ကန်တော့ကာ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးစီးပြီးနောက် အလ္လာပ သလ္လာပ စကြတော့သည်။
“ဒကာကြီးစာတွေ ဘုန်းကြီးဖတ်ရတာ များတယ်။ တစ်ခါက ရှုမဝမှာ ဖတ်ရတဲ့ ဝတ္ထုတွေမှာ

အမျိုးသားစိတ် ပြင်းထန်နေတဲ့ ဒကာကြီး သဘောတွေ များများပ ါတယ်။”
“တင်ပါ ရှုမဝမှာ ဖတ်ဖူးတာဆိုရင် “သွေးနဲ့ရေးတဲ့စာ ”၊“ဗိုလ်ကန့်လန့် ”၊ သူ့လက်ဆောင်
ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုသုံးပုဒ် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ”“အေး- ဟုတ်လိမ့် ထင်ပါရဲ့၊ မေ့တော့တော့ ဖြစ်နေပါပြီ။
အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီးဒကာကြီးကိုမူဆလင်ဘာသာဝင်များကဆူကြပူကြသေးတယ်လို့လဲ
ကြားတယ် ”။“မှန်ပါတယ်၊ တပည့်တော်ကို ကျောက်ဆည်တို့ မန္တလေးတို့က ရှုံ့ချပွဲများ
လုပ်ပါတယ်။ တပည့်တော်ရေးတဲ့ ဝတ္ထုပါတဲ့ မဂ္ဂဇင်းတွေကို မီးတိုက်ဖို့တောင်
ကြိုးစားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် တပည့် တော် မလှုပ်ရှားခဲ့ပါဘူးဘုရား။ တပည့်တော်ဟာ
ကိုယ့်ပြည်မှာ ကိုယ့်လူမျိုး ပျောက်ကွယ်မှာစိုးလို့ ရေး တာ ပဲဟာ သူတို့က တပည့်တော်ကို
(ရွှေဒုံးဘီအောင် ဆိုသူသည် အစ္စလာမ်တရားတော်ကြီးကို မသိ နားမလည်ဘဲနဲ့) ဆိုတဲ့
စာအစရှိပြီး နောက်ဆုံးမှာ (ဘယ်လိုအရေးယူပြီ)ဆိုတဲ့ စာတွေ တပည့်တော် ထံ ပို့တယ်။
ဒါလဲ တပည့်တော် ဘယ်ဖြုံမလဲ ကိုယ့်အမျိုးသမီးတွေအတွက် အမျိုးကို စောင့်ထိန်းကြဖို ့၊
ကိုယ့်အမျိုးဘာသာကို မဖျက်ဖို့ မျိုးကွဲဘာသာကွဲ ယူရင်လဲ အမျိုးသမီးအကျိုးကို
ကာကွယ်မည်။ ထိမ်းမြားရေး ဥပဒေ ရှိသင့် ရှိအပ်ကြောင်းဆိုတာတွေကို ရေးတာ။ သူတို့က
ဘာသာရေးနဲ့ ဆွဲယူပြီး ကြိမ်းကြ မောင်းကြပေမယ့် တပည့်တော် ပင်ကိုယ်စိတ်ထားကိုက
သူတစ်ပါး ယုံကြည်ကိုးကွယ်တဲ့ ဘယ်ဘာသာမဆို ပုတ်ခတ်ပြောဆိုလို တဲ့စိတ်
အလျင်းမထားတဲ့သူကလား။”သူတို့ဘာသာဟာ မကောင်းဘူး ကောင်းတယ်၊
မှန်တယ်မှားတယ် ဘာမှ မရေးရဘဲနဲ့ သူတို့ ဖာသာ သူတို့ ဘာသာရေးနဲ့ လူမျိုးရေး
ဆက်စပ်နေတိုင်း သူတို့ ဘာသာရေးကို တပည့်တော်က စော်ကားသလို သူတို့ ပြေ ဟပေမယ့်
တပည့်တော် ရယ်တာ ပေ့ါ ”“ ကိုယ့်ပြည်ကိုယ့်မြေမှာ ကိုယ့်နမသားချင်း အမျိုးသမီးတွေကို
အမျိုးမဖျက်ဖို့ ရေးတာ၊ ပြောတာ၊ သတိပေးတာကို မရေးရ၊ မပြောရ၊ သတိမပေးရ ဆိုတဲ့
သဘောရောက်အောင် နှုတ်ပိတ် ချင်တာ တပည့် တော် ဘယ်ခံမလဲ ” ။“
ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လာရင် တပည့်တော် အသေခံဖို့ အသင့်ရှိနေပါတယ် ”။ ဦးနာရဒကိုယ်တော်
သည် ပြုံးတော်မူသည်။ တစ်ဖန် ဆက်လက်၍ -
“ ရန်ကုန် ဗ-မ-က, က အရေးယူသေးဆို ”၊ “တင်ပ့ါ ရန်ကုန် ဗ-မ-က (မြန်မာမူဆလင် အဖွဲ့
ချုပ်) ကတော့ သဘောထား ကျယ်ပြန့်ပါတယ်။ သဘောထား ကျယ်ပြန့်ရေးအင်အား
နည်းနေသေးတဲ့ နယ် ဗ -မ-က တွေနဲ့ ညီညွတ်မှု ရရှိအောင် ရည်ရွယ်ပြီး တ ပည့်တော်နဲ့
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ကို လက်ဖက်ရည်သောက် ဖိတ်ရင်း ဆွေးနွေးကြတာပါပဲ ” ။
“ရန်ကုန် ဗ-မ-က က အပြစ်ပြောတာ တစ်ခုက တော့ ဒီဝတ္ထုမှာ အမျိုးကို စောင့်တဲ့ သဘောနဲ့

ရေးသားထားတာကို မဆိုလိုပါဘူးတဲ့၊ သို့သော်လည်း ဗ -မ-ကကို ထိပါးတဲ့ အမိပ္ပာယ် သက်ဝင်နေတဲ့ စာပိုဒ် အတွက် ဖြုတ်ဖို့ ပြေ ဟာပါတယ် ”။
“ဒီစာပိုဒ်အဓိပ္ပာယ်အတိုချုပ်ကတော့(မြန်မာမူဆလင်တွေဟာမြန်မာလို့ဆိုပြီးမြန်မာအမျိုးသမီး လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေး ဥပဒေနင့် ပတ်သက်ပြီး ဝင်ကူညီကြဖို့ ကောင်းတယ်။ အပြောနဲ့အလုပ်ခါးတောင်း ကြိုက် တစ်ခြား ဟိုဒင်းတစ်ခြားဆိုတာလို ဖြစ်နေတယ်)ဆိုတဲ့ အမိပ္ပာယ်တွေကို မှားပါတယ်လို့ တပည့် တော်နဲ့ တပည့်တော်က နံချစေချင်တယ်။ ဝန်ချစရာ အကြောင်းမှ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့ တပည့်တော်ကလည်း သေတောင်မချဘူး၊ သူတို့ကို ညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲလို သဘောထားပြီး ကိုယ့်ညီအစ်ကိုချင်း ဝင်မကူညီ ကောင်းလားလို့ အကူအညီ မပေးမနေရအောင် ထေ့တာကလေးများ ဆ တ်ဆတ်ခါနေရင် တပည့်တော် ဟာ သူတို့နဲ့ ညီအစ်ကိုအဖြစ်က ပြတ်စဲရလိမ့်မယ်။ သူတို့ဟာ တပည့်တော်နဲ့ ညီအစ်ကိုစိတ် သွေးတူသား တူစိတ် ရှိတယ်လို့ တပည့်တော် စိတ်ချနေတာကိုး ဘုရား၊ ခုတော့ ဘာသာရေးမျက်မှန် တပ်ထားလို့သာ တပည့်တော်ကို သူတို့ သွေးချင်းသားချင်းဖြစ်ရက်နဲ့ စိမ်းတာပဲလို့တောင် အဲသည်တုံးက ယူဆမိပါသေး တယ်။ တပည့်တော် ထင်တာကတော့ သူတို့ဟာ မြန်မာမူဆလင်ပေမယ့် ဆိုရှယ်လစ် နိုင်ငံတော် တည် ဆောက်ရာမှာသူတို့(ဗ-မ-က)တွေကပါ အားတိုက် ခွန်တိုက် ပါဝင်ကူညီကြတာမို့ သူတို့ဟာလူမျိုးရေးနဲ့ ဘာသာရေးကို ရောစပ်မယ့် လူတွေ မဟုတ်ဘူးလို့ ယုံကြည်ရင်း စွဲ တစ်ခုရှိနေပါတယ်။

ခုတော့ သူတို့အတွင်းရေးမှူးလုပ်တဲ့ မောင်ကွယ်ဝ (ခု-တောခိုသွားပါပြီ) အဲ သူဟာ MARX ဝါဒ သမားလို့ တပည့်တော် သိဖူး ကြားဖူးပါရက်နဲ့ တပည့်တော်ကို သူက ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရေးမှာ အရှင်မိုဟာမက် ကိုယ်တော်က ဘယ့်နယ် ဘယ်သို့ အစ္စလမ်တရားတော်က ဘယ်လို နဲ့ဘာသာရေး စကား တွေဖောင်ဖောင်လန်အောင်ပြောပြီး နောက်ဆုံး စေတနာနဲ့ မှားကြောင်း၊ ဝန်ခံတဲ့သဘောနဲ့ တပည့်တော်ကို လက်မှတ်ထိုးခိုင်းတယ်၊ အောင့်လိုက်တာဘုရား ”“ ဒါဖြင့် ထိုးခဲ့ရတာပေါ့ ” “ ဟာ တပည့်တော် မြိတ်မထိုး၊ထားဝယ်မထိုးပေါ့ ဘုရား။ တပည့်တော်ကလည်း ကိုယ့်ဒေါသ ကိုယ်သိတော့ ကြာရင်မဖြစ်ဘူးဆိုပြီး အလိမ္မာနဲ့ပဲ ကျုပ်စဉ်းစားဦးမယ်ဆိုပြီးသာ ပြန်ခဲ့တာပဲ။သူတို့တစ် တွေကတော့ တပည့်တော်တို့ကပဲ မှားကြောင်းဝန်ချတောင်းပန်သလိုလို ကြေငြာတယ်လို့ ကြားတယ် ။ တပည့်တော်လျှာမရှည်တော့ဘူး ”။“နေပါဦး ဒကာကြီး နှစ်သက်တာက (ဆိုရှယ်လစ်ဇင်းလား) (နေရှင်နယ်လစ်ဇင်းလား)(နေရှင် နယ် ဆိုရှယ်လစ်ဇင်း)လား”။ “ တပည့်တော်ဟာ

(SPIRTUAL WELFARE) သံသရာဘဝ ကောင်းရေး အတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဦးထိပ်ရွက်ပေမယ့် (TEMPORAL WELFARE) ခေါ်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ကောင်းရေးအတွက်တော့ (ဆိုရှယ်လစ်ဇင်း) ကို တောင်ဝှေးအဖြစ် သုံးပါတယ် "။

" ဒါဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်ဇင်း သုံးရက်နဲ့ လူတစ်မျိုးနဲ့ တစ်မျိုးသွေးကွဲစေတတ်တဲ့ ကိုယ့်လူမျိုးရေး နေရှင်နယ်လစ်ဇင်းတွေ ဘာကြောင့် ရေးရေးနေရသတုံး " ဟု ပြုံးပြုံးမိန့်တော်မူသည်။

" တပည့်တော်တို့အပေါ်မှာ ဘာသာရေး လက်ကိုင်ထားတဲ့ လူမျိုးတွေအတွက် သီးသန့်နေရှင် နယ်လစ်ဇင်းဆိုတဲ့ လူမျိုးရေးကို တပည့်တော် အသုံးပြုတာပါ။ ဒါက ဒီလိုပါဘုရား၊ ဘုန်းကြီးဟာကျတော့ ပေးလားကမ်းလား။ ဒကာဟာ့ကျတော့ မူးတင်း ပဲတင်း ဆိုတာလို ကိုယ်ကတော့ ဘာသာရေးအရရော ဆိုရှယ်လစ်ဇင်းအရရော ဘာသာမရွေး လူမျိုးမခွဲ အဆင့်အတန်း မခြားနားဘဲ ပေးလား၊ ကမ်းလား ၊ အတားအဆီးမရှိ.....သူတို့ကျတော့ သူတို့လူမျိုးအစစ်က ပေါက်ပွားတာမပြောနဲ့ ၊ တိုင်းရင်းသူနဲ့ညားတဲ့ ကပြား အမျိုး သမီးကိုတောင်မှ အခြားဘာသာ အခြားလူမျိုးက မျက်မွှေးထော်လော် မော်မကြည့်ရအောင် ဘာသာဆို တဲ့ သံကန့်လန့်ကာကြီးနဲ့ အုပ်ထားတယ်။ သူတို့သွေးပါတဲ့ သူတို့ဘာသာဝင် အမျိုးသမီးတွေကလဲ အလွန် ချီးမွမ်းထိုက်ပါတယ်။ လိမ္မာကြပါတယ်။ အဘမျိုးဘက်ကို အစစအရာရာ လေးစားကြပါတယ်။ "

" တပည့်တော်တို့ အမျိုးသမီးတွေကတော့ အားနားပြီး နလုံးကောင်းလွန်းလို့ အမျိုးဘဲပျောက် တော့မယ်။ ဒီတော့ ကိုယ့်ဘက်ကချည်းပဲ သူတို့ အမျိုးသမီးတွေ ပေးနေသ၍ သူတို့ဘက်ကချည်းပဲ ကိုယ့်အမျိုး သမီးတွေကို ယူနေသ၍ အပေးအယူ ချိန်ခွင်ဖောက်ထိုးဖြစ်နေသ၍ သူတို့အပေါ်မှာ တပည့် တော် (နေရှင်နယ်လစ်ဇင်း) ဆိုတဲ့ လူမျိုးရေးကို (ဒိုင်း)အဖြစ်နဲ့ ကာကွယ်အသုံးပြုနေရတာပါဘုရား ..... လူမျိုးရေးနဲ့ ဘာသာရေး ပူးတွဲရောယှက်တဲ့ သံကွန်ချာကြီး ဆောင်းထားတဲ့ ဘယ်လူမျိုးကိုမဆို တပည့်တော်ကလည်း တပည့်တော်တို့ရဲ့ လူမျိုးရေးနဲ့ဘာသာရေး ပူးတွဲရောယှက်ထားတဲ့ သူတို့နဲ့ အလားတူ သံကွန်ချာမျိုး မဟုတ်နိုင်တောင် (နေရှင်နယ်လစ်ဇင်း)ဆိုတဲ့ ကြခတ်ဝါးစည်းရိုးလောက်တော့ ကာမှဖြစ်မှာ။ ဒီကြားထဲကတောင် ကိုယ့်နွားမတွေက ခုန်ခုန်ထွက်လို့ ကိုယ့်နွားမပျောက်တိုင်း မျိုး ကွဲ နွား သိုးတွေခြံမှာ ရောက်ရောက်နေတာ တွေ့နေရတယ် မဟုတ်လား ဘုရား "

"တကယ်ပါဘုရား မြန်မာပြည်မှာ မီတင်းနေထိုင်သမျှ ဘယ်လူမျိုးကွဲမဆို လာစမ်းပါ၊

မြန်မာတွေ နဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အပြန်အလှန် အပေးအယူ ညီကြစမ်းပါ၊အမျိုးချင်းဆက်ပြီး ဘာသာရေးမှာ ကိုယ် ကြိုက်ရာ ယုံကြည်ရာ လွ တ်လပ်စွာ ယူနိုင်တယ်လို့သာ " ဆိုရှယ်လစ်" သဘောတွေ သုံးကြမယ်ဆိုရင် တပည့်တော်တို့ အမျိုးသမီးများ ဗမာ၊ ရှမ်း၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ကရင်၊ ဂျင်းဖော၊ ကယား၊ချင်း တွေရှိတယ်။ သူတို့ လူမျိုးခြားများက ယူကြစမ်းပါ၊ ရက်ရက်ရောရော သဘောတူရုံမကဘူး အနှစ် ၃၀ က သေသွားတဲ့ ဖွားအေကို လို ချင်တောင် တပည့်တော်ဟာ သင်္ချိုင်းရှာတူးပြီး အသက်သွင်းလို့ရရင် အသက်သွင်းပြီး ပေး ပါတယ်။ ကဲ စကားကုန်ရော ဘုရား......"။

ဒီလူတွေကို (လူ့စပါးကြီး)လို့ခေါ်တယ်

ကိုယ်တော်ကား အတော်သဘောကျသွား[ပီးနောက်....... " ဒကာကြီးဟာ ကျုပ်လိုပါပဲ၊ ကျုပ်အယူအဆနဲ့ တူပါတယ်။ အတိုချုပ်ကတော့ ဘာသာရေး နဖူး စီးထားတဲ့ လူမျိုးရေးရှိနေတဲ့ လူစားတွေက သူတို့နဲ့ဘာသာကွဲသူဟူသမျှကို ဘယ်တော့မှ အမျိုးဆက်ဖို့ ကိစ္စ မစဉ်းစားဘူး။ သူတို့ကသာ မျိုးပစ်မှချည်းဘဲ ....။ဒါကြောင့် ကျုပ်က ဒီလူတွေကို (လူ့စပါးကြီး)လို့ခေါ်တယ်။သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ဘာသာရေးကို အမိကထားပြီး ရှိသေစွာ စောင့်ထိန်းခြင်း မပျက်စေရဘဲ အခြားလူမျိုးတစ်မျိုးကို မျိုလိုက်တော့ သူတို့ ဘာသာ အင်အားဟာလည်း ကြီးမားလာတာပေ့ါ။ ဒါဟာ ကျုပ်ကိုယ်တွေ့။ အိန္ဒိယလို ဇာတ်ရှိတဲ့ နေရာမှာတောင် ဇာတ်နိမ့်တွေကို သူတို့မျိုနိုင်သေးတာပဲ။ ပါကစ္စတန်ဆိုတဲ လောက သစ်တစ်ခုကို တောင် အိန္ဒိယထဲက ခွဲထုတ်နိုင်သေးတယ် မဟုတ်လား။ ခုမြန်မာပြည်လို ဇာတ်မရှိ သဘောကောင်း ညှော်ခံကောင်းတဲ့ သာလာယံဇရပ်မျိုးမှာဆိုတော့ ဘာပြောကောင်းမလဲ.....။

" ဒီတော့ လူမျိုးရေးကိစ္စမှာ (ဆိုရှယ်မလစ်) နိုင်တဲ့သူကို ကိုယ်ကပြန်ပြီး ဘယ်တော့မှ (ဆိုရှယ် လစ်) မနေနဲ့။လူဦးရေကလည်း လက်တစ်ဆုပ်စာ မြန်မာပြည်မို့လို့ ခုနေခါကနေ ကြိုပြီး သတိမရကြရင် (ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ) ကို အတော်ရှာတွေ့ဖို့ ခဲယဉ်းသွားလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ သူတို့ဘက်က လိမ္မာသလို ကိုယ့်အမျိုးသမီးများကလဲ လိမ္မာကြ။ သတိထားကြဖို့ ကြိုးစားကြရမှာ ဒကာကြီးတို့ တာဝန်တွေပေ့ါ။ တရားသဖြင့်ကတော့ ဒကာကြီးပြောသလိုပါပဲ(ကိုယ့်အမျိုးသမီးနဲ့သူတို့အမျိုးသား) (ကိုယ့်အ မျိုးသားနဲ့ သူတို့အမျိုးသမီး) လက်ဆက်ကြစေ။ လင်နဲ့မယား မိမိတို့ ယုံကြည်ရာ ဘာသာကို ကိုးကွယ်နိုင် ကြစေလို့သာလူတစ်မျိုးနဲ့ တစ်မျိုး မျှတကြဖို့ ကောင်းတာပေ့ါ။ ခုတော့

လူ့စပါးကြီးတွေက ဘယ်ဘာသာ ကွဲကိုမဆို သူတို့ဘာသာထဲကို မဝင်ရင် အမျိုးမဆက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ဘာသာရေးနဲ့ အကြပ်ကိုင်ထားတော့ သူတို့ကို အပြစ်မပြောလို။ သူတို့လိမ္မာသလောက် ကိုယ့်အမျိုးက မိုက်နေတော့ ကိုယ့်အမျိုးသမီးတွေကို သာ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် သ တိပေးရမယ်......။အဲဒီလူ့စပါးကြီးကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အကျယ်တဝင့် ပြောပြဖို့ ကျုပ် " လူ့စပါးကြီး " ဆိုတာ ရေးထားတယ်။ စာအုပ်ရိုက်ဖို့ အချောကိုင်နေတယ် ဒကာကြီးကို ပြရဦးမယ် .....။မောင်မြင့်သိန်းက ကြားဖြတ်၍ "ဒါပေမယ့် ခုမြန်မာမူဆလင် အမျိုးသမီးတွေက ဘာသာခြားပေမယ့် အမျိုးသမီး ကောင်းစား ရေးကိုမျှော်ပြီး လက်ထပ်ထိမ်းမြား တဲ့ကိစ္စနဲ ့စပ်လျဉ်းလို့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ အခွင့်အရေးကို တိုက်ပွဲ ဆင်ခဲ့ တယ်ဆိုတာဝမ်းသာစရာပဲ။ " မောင်မြင့်သိန်းရဲ့သူတို့ မူဆလင်ယောကျ်ားတွေဟာ မသိ နဲ့ချောက်ပြီးအပေါ်စည်းကချည်း နေလွန်းအားကြီးတော့ အရည်အသွေးရှိတဲ့ မူဆလင်အမျိုးသမီးတွေ မခံနိုင်ဘူး။ ခေတ်အားလျော်စွာ အမြင်ကျယ်လာပြီ။ ဆိုရှယ်လစ်ပန်းတိုင်သို့ ရှေ့ရှုပြီး ပြေးနေကြရတဲ့ ခေတ်မှာ တစ်ဖက်စီးနင်း လုပ်ထားသမျှ အနှောင်အဖွဲ့တွေ ပြုတ်ဖို့ ရုန်းကန်လာကြတာပေ့ါ။

နောက်ကိုကြည့်ပါ။ အိမ်ထောင်ရေးမှာတောင် ဘာသာရေးနဲ့ ခွဲထုတ်ပြီး မိမိနစ်သက်ရာ လွတ် လပ်စွာ အိမ်ထောင်ပြုနိုင်တဲ့ အခွင့် အရေးတွေပါ ဆိုလာကြပါလိမ့်မယ်။ လင်နဲ့မယား ဘာသာတူမှ ယူမယ်ဆိုတာမျိုးတွေ မဟုတ်ဘဲ လင်ကလဲ သူယုံကြည်ရာဘာသာ ကိုးကွယ်၊မယားကလဲ ကိုယ် ယုံကြည်ရာဘာသာ ကိုးကွယ်။ ဘာသာရေး အနှောင့်အယှက်တွေ ကင်းရှင်းစွာ ဘဝခရီးမှာပျော်ပျော်ကြီး သွားနိုင်ဖို့ အကြောင်းတွေ ပေါ်လာလိမ့်မယ်.....။ဘုန်းကြီးကပြုံးပြီး...." ဒီခေတ် မြန်မာမူဆလင်တွေရဲ့စိတ်ဓာတ်ဟာ ရှေးကျွန်ခေတ်က ကုလားကပြားတွေရဲ့ ရာနှုန်း ပြည့် ကုလားစိတ် ဝင်နေတဲ့ လူစားမျိုး မဟုတ်တော့ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၈ နှစ်က ကာလကတ္တား အချုပ်ခန်းမှာ ကျုပ်နဲ့အတူ အချုပ်ခံနေရတဲ့ မြန်မာမူဆလင် မောင်ကာစင်တောင် မြန်မာအမျိုး သားစိတ် ရှိနေတာကို ကျုပ်သိခဲ့ရဖူးတယ်။

မောင်ကာစင်ဟာ ဂွါလန္ဒိုရ်မြို့မှာ (လူ့စပါးကြီး) ခေါ်တဲ့ ကုလားတစ်ယောက်ရဲ့ စက်ကွင်းကျ ရောက်ပြီးနေရတဲ့ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ ဒုက္ခကို သူ မကြည့်ရက်နိုင်ဘူး။ ဒို့မြန်မာမကို ကုလားက နိပ်စက်ရမလားဆိုပြီး မခံချင်ရှာဘူး ။ မြန်မာဘက်က သူနာတယ် ၊ သူ့ရုပ်က ကုလားရုပ် ပေါက်နေပေမယ့် စိတ်က မြန်မာ သံယော စဉ် ရှိတယ်။ ဒါပေသည့် သူလည်း ဒီမြန်မာအမျိုးသမီးကို မကယ်နိုင်ဘူး ။

ဒါနဲ့ မောင်ကာစင်က ကျုပ်ကိုပြောပြတယ်။ ဒီဒကာမအတွက် ကျုပ်ကရုဏာသက် လိုက်တာလေ ကိုယ့်မှာလည်း ဒုက္ခတွေကြားထဲကအားခဲပြီး သူ့ကို ကယ်တင်ခဲ့ရသေးတယ်။ သာမညကရုဏာနဲ့ ဒီလိုလူတွေရဲ့ ကိစ္စမှာ ဒုက္ခမခံဘူး ။ ကျုပ်က ရဟန်းမဟုတ်လား၊ ကျုပ်နမငယ်ကျုပ်သွေး သားအရင်းလို ကရုဏာသက်လို့သာ မဖြစ်ဖြစ်အောင် အချုပ်ခံနေရတဲ့ဒုက္ခတန်းလန်းနဲ့ ကြားထဲမှာဘဲ အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားခဲ့တာပဲ။ အဲဒီအကြောင်း ဒကာကြီးဝတ္ထုရေးချင်ရင် ကျုပ် ပြေ ဟမယ် ....` ရေးချင်ပါတယ် ဘုရား အထူးသဖြင့် အချစ်ဝတ္ထုတွေကိုရေးရတာထက် ဒီလို အမျိုးဘာသာအတွက် အကျိုးများနိုင်တဲ့ အကြောင်းမျိုးတွေသာ ရေးချင်စိတ်သန်နေပါတယ်ဘုရား ။ `

ကိုယ်တော့် ကရုဏာ

ဦးနဝရဒ အရှင်သူမြတ်သည် (ကိုယ်တော့် ကရုဏာ) ဇာတ်ကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြတော်မူသည်။ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၄၄ ခုနှစ် ၊ ဇူလိုင်လထဲမှာ ကာလကတ္တားမြို့အချုပ်ထောင်မယ် ဘုန်းကြီးအချုပ် ခံနေရတယ်။ အဲဒီအချိန် မြန်မာပြည်မှာ ဂျပန်ခေတ် ၂ နှစ်လောက်ရှိနေပြီ။ဒီအခါက အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဘုန်းကြီးကို အိန္ဒိယပြည် ကာကွယ်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၆ အရ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသမား တစ်ယောက်အဖြစ် ဖမ်းဆီးပြီး အချုပ်ခန်းထဲပို့လို့ ကိုယ်ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချရတော့တာပေါ့လေ ....ဇူလိုင်လပေမယ့် ကာလကတ္တား ရာသီဥတုက အလွန်တရာပူအိုက်တော့ အချုပ်ခန်းထဲမှာ လည်း နေ့ရောညပါဆိုသလို ပန်ကာအောက်က မခွါနိုင်ဘဲ ထိုင်ပြီး နေ့နှင့်ည အချိန်ကိုဖြုံးနေရတယ်။အချုပ်ခန်းထဲ နေရပေမယ့် မဆိုးလှပါဘူး ။ သူတို့ဆီက အချုပ်ခန်းက ကျယ်ကျယ် ဝန်းဝန်း သန့်သန့်ရှင်းရှင်းပါပဲ ၊ ပန်ကာတွင်မကဘူး ၊ ရေချိုးခန်းတွေ ဘာတွေနဲ့မို့ နေရတာ မဆင်းရဲလှဘူး ။ ဘုန်းကြီးနဲ့အတူ ကံတူအကျိုးပေး အကျဉ်းသမားများ လည်းရှိကြသေးတယ်။

ဟိန္ဒူလူမျိုးက ၄ ယောက် ၊ အင်္ဂလိပ် ၂ ယောက်နဲ့မြန်မာမူဆလင် ကာစင်ဆိုသူ တစ်ယောက် ပေါင်း ရှစ်ယောက်နဲ့ပေါ့လေ ၊ အချင်းချင်းမျိုးမတူကြပေမယ့် အရေးကြုံနေရတဲ့ အခါကျ တော့ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ခင်ခင်မင်မင်နဲ့ ကံပစ်ချသလို ပျော်ပျော်ပါးပါး နေလာလိုက်ကြတာ ထောင်သက်တန်း တစ်လခွဲအချိန်အတိပင် ရှိလာခဲ့တယ်။

အဲဒီချိန်မှာ စကားစပ်မိရာပြောကြရာက မြန်မာပြည်က အိန္ဒိယကိုစစ်ပြေးလာခဲ့ကြတဲ့ လူတွေ အကြောင်းကို စပ်မိလို့ပြောရင်း မောင်ကာစင်က လှိုက်လှဲသောမျက်နှာအမူအရာနဲ့ တပည့်တော်တို့ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဂွါလန္ဒီရ်မြို့က ကုလားတစ်ယောက်လက်ထဲမှာ အတော်အနိုပ်စက်ခံ နေရတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်လည်း ကယ်မလို့ ကြိုးစားနေတုန်း ခုလိုအချုပ်ခံရတဲ့ ဘ ဝကို ရောက် လာတာနဲ့ မအောင်မြင်ခဲ့တော့ဘူး ဘုရားလို့ ပြောတော့ ဘုန်း ကြီးမှာ နဂိုကတည်း အမျိုးသားရေး စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်နေတဲ့သူဆိုတော့ ဒီစကားကြားရတာ မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သလိုပဲ မိန်းမောတွေဝေ သွားမိတယ်။ ကာစင်ကိုလည်း ဒီကုလားဒိန်ဟာ အမျိုးသားစိတ် ရှိသားဘဲလို့ ဝမ်းမြောက်မိတယ်။ တစ်ခါ တွေးဝေမိပြန်တယ်။ မွတ်ဆလင် ဘာသာဝင်သူတစ်ဦးက ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းကြီးကို ဒီစကားမျိုး ဘာသ ဘောနဲ့ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ပြောပါလိမ့်လို့ လဲစဉ်းစားတယ်။

ဒီကောင်ဟာ အစိုးရရဲ့ သူလျှိုတစ်ယောက်မို့ ငါ့သဘောတွေကို အဘက်ဘက်က စုံစမ်းတာများ လားနဲ့ ဝိဝါဒ ဖြစ်မိတာပေါ့။ ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးက သူ့ကိုမေးတယ်။

' ကဲ မင်းတွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဇာတ်ကြောင်း ပြောပြစမ်းပါဦးကာစင်'။ တပည့်တော်ဟာ စစ်တကောင်းက ဂွါလန္ဒီရ်မြို့ကို လာခဲ့ပါတယ်။ ဂွါလန္ဒိုင်မြို့ကျတော့ တည်းခိုစရာ ရှာပါသည်။ ဒါနဲ့ (Indo-Brumen) အင်ဒိုဘားမင်း ထမင်းဆိုင်ဆိုတာ တွေ့ရတာနဲ့ ဒို့ မြန်မာ မူဆလင်အတွက် အသင့်လျော်ဆုံးပဲဆိုပြီး နာမည်စာလုံးေ ကြာင့် ဝမ်းသာအားရ မိတယ်ဘုရား ...' ဆိုင်ကလဲ အတော်သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိပါတယ်။ ညကျတော့ ဆိုင်ရှင် ခေါ်တော့ကုလားကြီးက တပည့်တော်ကို ပြုံးဖြီးဖြီးနဲ့ စကားရောဖောရော လာလုပ်တယ်။'

ဆိုင်ရှင်ခေါ်တော့ ဟေ့ မင်းတစ်ယောက်တည်း ပျင်းစရာကြီး မိန်းမ မလိုချင်ဘူးလား ' ကျွန်တောက ခင်ဗျားတို့ ကုလားမ‌ေ တွ ဆီနံ့မဆလာနံ ထောင်းထောင်းထနေတာ ကျုပ်ဘာ လုပ်ဖို့လဲ မလိုချင် ဘူး ' ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်ပါတယ်။ မင်းလိုက်ကြည့်စမ်းပါလို့ ပြောပြောဆိုဆို တပည့်တော်လက်ကို အတင်းဆွဲပြီး အထဲကို ခေါ်သွင်း သွားတယ်။ တပည့်တော်ကိုလည်း ဒီခေါ်တောကို နဲနဲလန့်လာသလို ခပ်ဖိမ်းဖိမ်း နဲ့ပဲ သူဆွဲခေါ်ရာ ပါသွားပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် အခန်းထဲရောက်တော့ ဆာရီဝတ်ထားတဲ့ မြန်မာမိန်းကလေး ချောချောတစ်ယောက်ကို မီးရောင်အောက်မှာ တွေ့ရတာနဲ့ တပည့်တော် အံ့အားသင့်နေတုန်း ဆိုင်ရှင်ခေါ်တောက မြန်မာစကား ပြတ်ပြတ်သားသားနဲ့ .....' ကဲ ဟေ့ကောင် ကြည့်စမ်း။

ဒါဟာ ဆီစိမ်းစော် ၊ မဆလာစောနံ့တဲ့ ကုလားမမျိုးလားလို့ တော်တော်ကြာ မင်းကိုအခန်းထဲက ကန်ထုတ်မနေပါရစေနဲ့ မာရကျွတ် ' လို့ ဆဲလိုက်သေးတယ်။

ကလေးမမှာ လုံးကြီးပေါက်လှ၊ ရုပ်ကလဲချောတယ်။ မျက်နှာကြည့်ရတာ သူ့နဂိုလှနေတဲ့ မျက်နှာမှာ ဆင်းရဲနေတဲ့ ဒုက္ခအရိပ်တွေကို တပည့်တော် တွေ့ရပါတယ်။ ဒါပင်မဲ့ တပည့်တော်လည်း သဘောကျတော့ ခေါ်တောကြီး ငွေ ၁၀ ကျပ် ထုတ်ပေးလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကုလားကြီး ကျေနပ်သွားတယ်။ တံခါးတောင် ပိတ်သွားလိုက်သေးတယ်။နှစ်ယောက်ထဲလည်း ကျန်ရစ်ရော တပည့်တော် ခြေကိုဖက်ပြီး နောက်ကြောင်းရာဇဝင်တွေ ပြောပြီး သူ့ကို ကယ်ဆယ်ဖို့ အကြောင်းတောင်းပန် တယ်။ တပည့်တော်လည်း ခေါ်တောနဲ့ လိုက်သွားကြတဲ့ မြန်မာသမီးတွေရဲ့ ဒုက္ခရာဇဝင်တွေကြားဖူး၊ သိဖူးထားတော့ အခုလို တွေ့နေရတဲ့ ဗမာအမျိုးသမီးကို တပည့်တော် ပျော်ချင်စိတ် တောင်ချုပ်တီးပြီး ဘာမှ မကျူးလွန်တော ့ဘူး၊ သနားလိုက်တာမှလွန်ပါရော ....ဒါနဲ့တပည့်တော်က-' ကဲ ငါခုနေ ကယ်ဖို ့ မလွယ်ဘူး။ မင်းဘာသာ မင်းအဆင်သင့်သလို ပြေးချင်ပြေးနိုင်အောင် ရော့ ငွေ ငါးဆယ်လို့ ပေးခဲ့ပြီး တပည့်တော် ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။ မိုးလင်းတော့ အဲသလို မောင်ကာစင်ပြောတဲ့ စကားတွေ နားထောင်ရင်း ဒီမြန်မာ အမျိုးသမီးအတွက် အမျိုးရေးကြောင့် ဘုန်းကြီးမျက်စေ့အစုံဟာ မှောင်အတိကျသွား တယ်။ ခံပြင်းနေတဲ့ စိတ်တွေ လှိုင်းထနေလို့ ကာစင်ကိုတောင် မင်းကို ဘာဖြစ်လို့ ဖမ်းတာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းကိုတောင် မမေးလိုက်မိဘူး။ ဘုန်းကြီးမှာ လက်ငင်း အဖမ်းအဆီးအချုပ်အနှောင် ခံနေရခြင်းကြောင့်သာ နေလိုက်ရတယ်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဆိုရင် ညတွင်းချင်း ဂ္ဂါလန်ဒိုကို လိုက်သွားမှာအမှန်ပဲ။ ကယ်သူဝေးရင် မိန်းကလေး တော့ ငရဲတွင်းမှာ နစ်ချင်တိုင်း နစ်နေတော့မှာပဲ။ ဟယ် ကံအတိုင်းပေါ့။ငါကယ်ချင်ပေမယ့် သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခု၊ ဘုရားသော်မှ လျစ်လျူပြုရတာတွေ ရှိနေတာပဲ။ အော် - သနားပါဘိလို့ ကရုဏာတွေ ပြင်းထန်လာတော့တယ်။

အဲသလို ဖြစ်နေတုန်းမှာပဲ နက်ဖြန်ဘုန်းကြီးကို ထောင်ပြောင်းဖို့ အမိန့်ကျလာတာ နဲ့ ကာစင်နဲ့ စကားပြတ်သွားကြရော။နောက်တနေ့ မိုးလင်းတော့ ဘုန်းကြီးကို ဆိုင်ရာစစ်ပုလိပ် ပန်ချာပီတစ်စု ထောင်ပြောင်းဖို့ လာခေါ်ကြတယ်။ ဘယ်နေရာကို ပြောင်းရမယ်။ ပို့မယ် ဆိုတာတွေ ဘာမှ အသိမပေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ဆီမှာ ပါတဲ့ မီးရထား ပတ် (စ်)လက်မှတ်ကို အမှတ်မထင် ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ဒီ ကာလကတ္တားမှ အာသံပြည် ဆီးလ်ချာမြို့သို့လို့ ရေးသားထားလို့သာ ငါ အာသံပြည် ဆီးလ်များထောင်ကို သွားရမှာကိုးလို့ သိရတာ။

ဘုန်းကြီးကို လာပြီးခေါ်ဆောင်တဲ့ စစ်ပုလိပ် ပန်ချာပိတွေက မူလက အိန္ဒိယပုလိပ်တွေ မဟုတ်ဘူး။ မြန်မာပြည်က အစိုးရနဲ့ အတူတူဆုတ်ခွာလာကြတဲ့ စစ်ပြေးပုလိပ်များဖြစ်တယ်။ မြန်မာကို အတော်ညှာတာစိတ် ရှိကြပါတယ်။ ဝတ္တရားအတိုင်း ဘုန်းကြီးကို လာခေါ်တာကလွဲရင် ဘယ်လိုမှ အနှောင့်အယှက် မပေးကြဘူး။ ဘုန်းကြီးအလိုကို လိုက်တယ်။ ကျေးမွေးစော င့်ရှောက်ကြတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ဘုန်းကြီးက စိတ်တိုခိုက်နဲ့ ကြုံရင် သူတို့ကို ကလော်ထုတ်လိုက်သေးတယ်။ သူ့ခမြာဗျာ အပြုံးမပျက်ကြရှာပါဘူး။ အတော် သည်းခံနိုင်တဲ့ ပန်ချာပီတွေပါပဲ။ ည ၁၀ နာရီ အချိန်ကျတော့-ကာလကတ္တားမြို့ ရှယ်လဒါ ဘူတာကြီးက စစ်မီးရထားကြီးစီးပြီး ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ မနက်လင်း အရုဏ်တက်မှာ သဘော်လမ်း ရထားလမ်းဆုံရာ ဂွါလန္ဒိုရ်ရဲ ရောက်ကြတယ်။

ဂွါလန္ဒိုရ်ဆိုတဲ့ နာမည်လဲကြားရော ဝမ်းသာလိုက်တာ ဒကာကြီးရယ်။ ကာစင်ပြောတဲ့ ကိုယ့် အမျိုးသမီးကလေး သတိရပြီး၊ သူ့ကိစ္စက အမြဲတစေ သတိရပြီး နှိုးဆွနေတာကြောင့် အချုပ်တန်း လန်းနဲ့ ငါဘယ်လို ကြံရပါ့၊ ကံမ ရင်လဲ ဟန်ကျမှာပဲ ၊ ဟယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတော့မလျော့သောလုံ့လနဲ့ ကလေးမကို လူစပါးကြီးပါးစပ်ထဲ ဆွဲနှုတ်ပြီး ကယ်ဆယ်နိုင်အောင်ကြိုးစားမယ်လို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချ လိုက် တယ်။ အာသန်(ဆီလ်ချာ)ကို သွားရမှာ ဂွါလန္ဒိုရ်မှာ ရထားကဆင်းပြီး ရေကြောင်းခရီးတစ်တန် ရှိနေတာကို၊ ဒီ တော့ ဘုန်းကြီးတို့စီးမယ့် SAMPOR (စံပူး)ဆိုတဲ့ သဘော်ကလဲ ညနေ ၂ နာရီမှ ထွက်မှာမို့ အမျိုးသမီးလေးရဲ့ ကံလို့ဆိုပါတော့ ၄ နာရီလောက်ကြာအောင် ကြိုးစား နိုင်ဖို့အချိန်အတော်ရတာပဲ။

ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့လဲ ဂွါလန္ဒိုရ် ချထားတဲ့ ပုလိပ်ကင့် (CAMP)မှာ အနားယူကြရတယ်။ ဂွါလန္ဒိုရ်မှာ ချထားတဲ့ ပုလိပ်အရာရှိတွေကလဲ မြန်မာပြည်က စစ်ပြေးပုလိပ်တွေပင် များပါတယ်။စစ်ပုလိပ်တို့၏ အကြီးအကဲ ကပ္ပတိန်လုပ်သူ ပန်ချာပီကြီးကလဲ မြန်မာပြည်(ရေနံချောင်းမြို့) အစိုးရ ဟိုက်စကူးကျောင်းမှာ ဆရာလုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ခု ပုလိပ်လုပ်နေပေမယ့် ကျောင်းဆရာ အင်္ဂါနဲ့ညီစွာ အမူအရာ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နဲ့ မြန်မာစကားကို မြန်မာစာနဲ့တကွ မြန်မာပညာတတ်လောက်ကို တတ်ကျွမ်းသူတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေတော့ ဘုန်းကြီးကို သူ ဦးခိုက်ဝတ်ချတယ်။ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး လှူဒါန်းတယ်။ ဘုန်းကြီးကလဲ စစ်ပုလိပ် ကပ္ပတိန်ကြီးရဲ့ မွန်မြတ်တဲ့စိတ်ကို သိရတာနဲ့ ကလေးမကိစ္စကို ဆောင် ရွက် ရအောင် -' ကပ္ပတိန်ကြီး ၊ ဒီဂွါလန္ဒိုရ်မှာ ဖြစ်ပွားတဲ့ ရာဇဝတ်မှုအားလုံးကို ခင်ဗျားတို့

အရေးယူနိုင်သလား'ကပ္ပတိန်ကြီးက ' မှန်ပါ။ တပည့်တော်တို့နဲ့ ဆိုင်ပါတယ် ' ဘုန်ကြီးက ' ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဖမ်းနိုင်တာပေါ့ 'ကပ္ပတိန်ကြီးက ' မှန်ပါ၊ ဘာအကြောင်းထူး ရှိလို့ပါလဲဘုရား'ဘုန်းကြီးက ' ဒီလို ကပ္ပတိန်ကြီးရဲ့ ၊ ဘုန်းကြီးတို့ မြန်မာအမျိုးသမီး တစ်ယောက် ဒီဂွါလန္ဒိုရ်မှာ တဏှာကျွန် ခံနေရတာ ခင်ဗျားတို့ သိသလား၊ တဏှာကျွန် ဆိုတာကော ခင်ဗျားနားလည်ရဲ့လား "ပန်ချာပီ ကပ္ပတိန်ကြီးက ပြုံးပြီး -' တပည့်တော် နားလည်ပါတယ်။ ဒီသတင်းကို တပည့်တော် အံ့ဩ သလို့ပါ' ပြောပြီး တွေဝေစဉ် စားနေလေသည်။ပြီးမှ တစ်ဖန် ' ဒီကိစ္စဟာ ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး၊ ဒီမြို့မှာတပည့်တော်တို့ဟာ ထုံးလိုချေ ရေလိုေ နာက်ပြီး သွားလာနေတဲ့ လူတွေပဲ 'ဘုန်းကြီးက ' ခင်ဗျားက ဟုတ်မယ်မထင်ပင်မယ့် ဘုန်းကြီးကတော့ နေရာနင့်တကွ အိမ်နံပါတ်၊ ဆိုင်နံပါတ်ပါ ခိုင်ခိုင်လုံလုံသတင်းရထားလို့ပါ ' လို့ စိတ်ပါလက်ပါ အရေးယူးပြီး သူတို့နဲ့အတူ ဘုန်းကြီးပါ ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ မနက် ၈ နာရီ ရှိနေပြီ။ ဘုန်းကြီးတစ်ကိုယ်တည်းပဲ ထမင်းဆိုင် ဟိုတယ်ရှေ့ကို ရောက်သွားပြီး အတွင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်တယ် ။ အတွင်းမှာ ဆိုင်ရှင် ခေါ်တောကိုတွေ့ရတယ်။

လတ်စသတ်တော့ ဒီစပါးကြီးကိုး။ တို့အမျိုးသမီးကို ရန်သူမကောင်းဆိုးဝါးလို နှိပ်စက်နေတာ ' ကုန်းလဲပိုးသေးရဲ့ ၊ လျှော်လဲဆင်းသေရဲ့ ' အင်း - ငါကယ်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပြီး ဆိုင်တွင်းလဲ ဝင်တော့ ဆိုင်ရှင် (လူစပါးကြီး)က လားလား ပြာပြာသလဲ ဖော်ဖော်ရွှေရွှေများ ထိုင်နေရာ ထလာပြီး မြန်မာလို -' ကြွပါအုံးဦးဇင်း၊ ကြွပါ၊ မြန်မာပြည်က လာတာလား၊ ကျွန်တော်လဲ မြန်မာပြည်မှာ နေလာပါ တယ်။ ဘုန်းကြီးကို ပြုစုတက်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးကလဲ သူ့ကို ပြုံးပြပြီး အတွင်းဘက်ကို အမှတ်တမဲ့ အကဲခတ်ကြည့်ရင်း ကော်ဖီခွက် မှာလိုက်တယ်။ ဘုန်းကြီးအသံကို ကြားလို့ နဲ့တူတယ်။ အတွင်းခန်း ဝါးထရံပေါက်ကနေပြီး မိန်းမမျက်လုံး နှစ်လုံး စိုက်ကြည့်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဘုန်းကြီး အဲဒီမျက်လုံးအကဲကို (လူစပါးကြီး)ရဲ့ အလစ်အလစ်မှာ မင်းကို ငါမြင်တယ်ဆိုတဲ့ အထိမ်းအမှတ် လုပ်ရတယ်။ သူကလည်း သိတဲ့လက္ခဏာကို ပြသလိုပဲ ဘုန်းကြီးထင်တယ်။

ကဲ - အချိန်ကုန်နေမယ်လေ ကာစင်ပြောတဲ့အတိုင်း တကယ့်ငရဲတွင်း ကျနေသလို ဒုက္ခခံ နေရတာ မှန်ပေလိမ့်မယ်၊ မဟုတ်တော့လည်း ရောက်တာပေါ့လို့ ပိုင်းဖြတ်ပြီး ဆိုင်ဝထွက်ပြီး ပုလိပ်တွေ ကို အချက်ပြလိုက်တယ်။ ကပ္ပတိ န်ကြီးနဲ့ပုလိပ်များ ဝင်လာကြတယ်။ဆိုင်ရှင် လူ့စပါးကြီး အံ့အားသင့်နေ တုန်း ကပ္ပတိန်ကြီးက အိမ်တွင်းဝင်ရှာမယ်လုပ်ရော၊ လူ့စပါးကြီးက မခံရပ်နိုင်တဲ့ အမူအရာနဲ့ ' ဘယ့်နယ်လဲ ခင်ဗျား

ဘာကြောင့် ကျုပ်တို့မယားရှိနေတဲ့ အတွင်းခန်းကို ဝင်ချင်သလဲ ' လို့လည်း ပြောပြီး တားရော ကပ္ပတိန်ကြီး က လူ့စပါးကြီးပါးနစ်ဘက်ကို ဖြောင်းဖြောင်းနဲ့ အားကုန်တီးလိုက်တာ သွားတွေကျွတ်ထွက်မတတ်နာသွားတာပေါ့...။အဲဒီလိုတဝုံးဝုံး တဒိုင်းဒိုင်း ဖြစ်နေတုန်း ကာစင်ပြောတဲ့အမျိုးသမီးကလေးပြေးထွက်လာတာပါပဲ။

အသားဖြူဖြူ၊ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တောင့်တောင့်တင်းတင်း မြန်မာမ ချောချောကလေးပါပဲ။ဒီလိုလှတာ ချောတာကလေးကိုတောင်မှ စပါးကြီးတို့နှိပ်စက်ငေ သးရင် အကြည်းတန် အရုပ်ဆိုးတဲ့ မြန်မာမများ ကုလားယူမိမှဖြင့် မတွေးမိအောင် ဒုက္ခတွေ့မှာပါဘဲ။ကလေးမကလေးဟာဘုန်းကြီးရှေ့မှာ ထိုင်ပြီး ကန်တော့ရင်း ငိုလိုက်တာမှ ရှိုက်ကြီးတငင်ပေါ့။စာရေးဆရာပြောပြောရရင် ကလေးမလေးရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ထမင်းဆိုင် တစ်ခုလုံးပါ ပေါလောမျောလောက်အောင် ချောင်းစီးသလို ဆင်းနေတော့တယ်လို ဆိုချင်တာပဲ။ဘုန်းကြီးကမေးမြန်းတာကို ပြန်ဖြေတဲ့ အသံဟာလည်းငိုရင်း ရှိုက်နေတဲ့ အရှိုက်ကြားက နစ်နစ်ပြီး စကားလုံးဖမ်းမရအောင်ကိုဘဲ ပျောက်နေတော့တယ်။

ဒါနဲ့ဆိုင်ရှင်(စပါးကြီး)လက်ထိပ်ခတ်ပြီးကလေးမကိုပုလိပ်ကင့်ကို(Camp)ကိုခေါ်လာခဲ့ကြတယ်။ဝိုင်းနေကြတဲ့ စပါးကြီးမျိုးတွေဆိုတာလည်း ဆိုင်ရှေ့မှာအုံလိုပေါ့။ အားမတန်လို့ မာန်လျှော့နေကြတဲ့ မျက်နှာပေးမျိုးတွေပေါ့လေ။ ပုလိပ်စခန်းရောက်မှတောင် ဆိုင်ရှင်နဲ့မျိုးတူ စပါးကြီးတွေလာကြသေးတယ်။ ဘုန်းကြီးကိုေ တာင် မေးခွန်းထုတ်လိုက်ကြသေး။ဘုန်းကြီး ခင်ဗျားနဲ့ဒီကောင်မလေးနဲ့ဘာတော်သလဲ..."တဲ့။ "ငါ့ညီမငယ်တော်တယ်"လို့မာမာပြောလိုက်တယ်။

[တပည့်တော်မနာမည် ခင်ညွန့်နွယ်ပါဘုရား]

ကပ္ပတိန်ကြီးခွင့်ပြုချက်အရ ဘုန်းကြီးက ကလေးမကိုစစ်ေ ဆးရတာပေါ့။ကလေးမရဲ့ အစစ်ခံချက်တွေကိုလိုရင်းပြောရရင်-ဒကာမလေး နာမည်ပြောစမ်း။' "တပည့်တော်နာမည် ခင်ညွန့်နွယ်ပါဘုရား။ ဘုန်းကြီးစိတ်ထဲမှာ အင်းနံမည်ကလည်း နလိုက်တာ ကဗျာဆန်လိုက်တာ၊ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါက လည်းဆိုဖွယ်ရာမရှိ နာမည်နဲ့ရုပ်နဲ့လိုက်အောင် တင့်တယ်သူ၊ တို့မြန်မာ အမျိုးသမီးေ လးကို စပါးကြီး ကုလားက မတန်မရာ ရစ်ပတ်ကြိတ်ချေ၊ ကြေချင်တိုင်း ကြေအောင်ပြုပြီး သူမျိုချင်တိုင်း၊ မျိုရုံမက မြန်မာ ကကို ရန်သူလို သဘောထားကာ အခြားစပါးကြီးတွေကိုလည်း မျိုစေ၊ဝါးစေ၊

ငွေကြေးလည်းရအောင်စီးပွားရှာသေးတယ်။

အော်- ခင်ညွှန့်နွယ် ... ခင်ညွှန့်နွယ် ..ပတ္တမြားတစ်လုံး၊ လူယုတ်မာတွေရဲ့ လက်မှာ ဆုံးရသလို တယ်နမြောစရာ ကောင်းပါကလား။ ငါတို့မြန်မာ အမျိုးသားငယ်၊ အမျိုးသားကြီး ၊ ငွေရှင်အရင်းရှင်တွေ ဟာ ကိုယ့်အမျိုးသမီးတွေကို ကယ်ဆယ်နိုင်တဲ့ နည်းကောင်းလမ်းကောင်းများကြံစည်ကြရောပေါ့။

စည်းစိမ်ခံနေဖော်သာရတယ်၊ ကုန်ရှုံး မှာ ငွေရှုံးမှာလောက်ကိုသာ ပူပင်ကြတယ်။ လူမျိုးရေး ဆုံးရှုံးနေတာကိုတော့ မေ့မေ့လျော့လျော့နေနိုင်ရုံတွင်သာမက သူတို့ကပင် မျက်နှာငယ် ဂုဏ်ငယ်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို မထင်မရှား ပျော်ပါးပြီးနေတော့ ရိုးတော့ဟောင်းတော့ ပစ်လိုက်ကြသေးတယ် ... လို့ တစ်နေရာကို စိုက်ကြည့်ပြီး တွေးနေလိုက်တာ နောက်ထပ်မေးခွန်း ဆက်မမေးမိဘူး။ ကပ္ပတိန်ကြီးက- ' ဘာတွေ စဉ်းစားနေသလဲဘုရား၊ ဆက်ပြီး စစ်မေးပါဦး ' ဆိုတဲ့ အသံကြားတော့မှ သတိရပြီး ဆက်မေးရတော့တာပေါ့လေ။' ကဲ - မင်းမိဘ၊ မင်းဇာတိနဲ့ မင်းအဖြစ်အပျက်ကလေး ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်းမိဘတွေရော ရှိသေးရဲ့လား။ ' အဲသည်လိုလဲ ဘုန်းကြီးမေးရော ခင်ညွှန့်နွယ်မှာ အတော်ကို စိတ်ထိခိုက်ဟန်ရှိရဲ့ အီကနဲရှိုက်ပြီး လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ငိုလိုက်တာခုထိ ဘုန်းကြီးမြင်မိသေးတယ်။ သူ့မျက်ရည် ယိုစီးမှုဟာ ပတ်ဝန်းကျင်က ပန်ချာပိတွေနဲ့ သံဃာရင့်မကြီး ဖြစ်နေတဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ ကရုဏာ မျက်ရည်စက်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်သလို စိတ်ထိခိုက်ပြီး မျက်ရည်လည်တဲ့သူလဲ လည်ရတာပေါ့ ...။

ဘုန်းကြီးကတော့ ကလေးမနဲ့ဟာ လူမျိုးသွေးက ဆက်စပ်နေတော့ တိုင်းတစ်ပါးမှာ လူမျိုးခြား အနှိပ်အစက်ခံရလို့ ခုလို သောက၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿတွေဖြစ်ပြီး ငိုကြွေးနေတာ မြင်ရတယ်ဆိုရင် ပန်ချာပီတွေ အဖို့မှာ မျက်ရည်လည် ရုံလည်ပေမယ့် ဘုန်းကြီးအဖို့ကတော့ သတိထားလို့ မရနိုင်အောင် မျက်လုံးအိမ်တွင်းက ပူနွေးတဲ့ မျက်ရည် တတွေတွေကျဆင်းမိပါတယ်။ သံဃာနဲ့မျက်ရည် တစ်ကယ် တော့ အဆင်မပြေလှဘူးပေါ့လေ....

ဒါနဲ့ ခင်ညွှန့်နွယ်က ငိုရင်း သူ့ဇာတ်သူလှန်တာပေါ့လေ။

' တပည့်တော်မ မိဘများနံမည်က ဦး သန်းမောင်နဲ့ ဒေါ်ခင်ညွှန့်ပါ။ ဟင်္သာတ ဒီစကြိုတ် ရေကြည်မြို့အပိုင် (...) အိမ်ခြေ ၆၀ ကျော်လောက်ရှိတဲ့ ရွာကြီးကပါ။ တပည့်တော်မ မိဘများက အကျိုးပေးနေတဲ့ အချိန်တုန်းကတော့ လယ်ဧက ၃၀၀ ကျော် ရှိပါတယ်။ သားသမီးဆိုတာတော့ တပည့်တော်မ တစ်ယောက်ထဲပဲ ၊ အိမ်မှာလည်း

ကုန်စုံဆိုင်ကြီးဖွင့်ထားသေးတယ်။

မြို့က ဈေးအတိုင်း ရောင်းတော့ အရောင်းအဝယ် ကောင်းပါတယ်။ တပည့်တော်မကို တော့ ရေကြည်မြို့ အစိုးရကျောင်းမှ ထားပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ၆တန်း အောင်ပြီးတဲ့အထိ နေခဲ့ရပါ တယ်။ ဒီကုလားကတော့ (ဒီကုလားကြီးကတော့ ခင်ညွှန့်နွယ်ကို မျိုနေသော စပါးကြီးကို ဆို လိုသည်) ပုသိမ်မြို့ မြေနုလမ်းမှာ လက်ကားကုန်စုံဆိုင်ကြီးများ ဖွင့်ပါတယ်။ တစ်နေ့ တပည့်တော်မ တို့ရွာရောက်ပြီး တပည့်တောမတို့ဆိုင်ကလည်း ရွာမှာ ဆိုင်ကြီးဆိုတော့ သူတို့က ဖောက်သည်အဖြစ် အရောင်းအဝယ်ဆက်လိုတဲ့ သဘောနဲ့ ဖေဖေမေမေတို့ကို သူတို့ဆိုင်မှာ ဘာမဆိုယူရောင်းပါ။ ဈေးသက်သက်သာသာနဲ့ပေးပါမယ်၊ ငွေကိုလည်း လွယ်တဲ့အခါမှ ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဆက်ဆံကြည့်ပါလို့ မိတ်ဆက်ပါတယ်။

သားတစ်သာ မြင်တယ်၊ ကြော့ကွင်း မမြင်ကြတော့

တပည့်တော်မရဲ့ မိဘများကလည်း တောသူတော သား လူရိုးတွေဆိုတော့ သားတစ်သာ မြင်တယ်၊ ကြော့ကွင်း မမြင်ကြတော့ သူတို့အဖို့မှာ စားရကံကြုံလို့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲတယ်လို့တောင်ထင် ကြပါသေးတယ်။ သူတို့ ကံထူးတယ်ပေါ့လေ။ ဒီကုလားနဲ့ ဆက်သွယ်ကြတာပါပဲ။ ဒီကုလားရဲ့ဆိုင်ကြီးက လစဉ်ဆိုသလို တစ်ထောင်၊ ထောင့် ငါးရာဖိုးယူပြီး ရော င်းကြပါတယ်။ လူရိုးတွေဆိုတော့ စာရင်းအင်း မထားကြဘူး။ ကုလားသူဌေးက မှတ်ထားပြီးရောနဲ့ ဒီလိုပဲနေကြတာပဲ။ မေမေက ဆိုင်ရောင်း၊ဖေဖေကတော့ ငါ ကုသိုလ်ဘက်အားထုတ် နိုင်ဖို့ ကြံဖန်ပြီး မ မယ်လူပေါ်လာတာ၊ ဥပုသ်ရက်ရှည် စောင့်မှပဲဆိုပြီး ဥပုသ်စောင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသွား နဲ့ ဆို င်ကိစ္စဆိုရင် ဘာမှ သူမသိတော့ဘူးဘုရား။လယ်ကလည်း ရေကြီးလို့ လယ်ခင်းတွေက ကောင်းကောင်းမရတဲ့နှစ်တွေနဲ့ လာကြုံတော့ ဆိုင် ကလည်း အရောင်းအဝယ် ထိုင်းချင်တိုင်းထိုင်း၊ အရှုံးခံ ရောင်းရတာကများ ကုလားကတော့ ကုန်ကျွေး ပေးလျက်က်ပါပဲ။

တပည့်တော်မကလည်း ကျောင်းနေရင်းမို့ တစ်ခါတစ်လေ သတိရတဲ့အခါ မေမေ့ကို ` မေမေ ကုလားကျွေးတွေ တိတိကျကျ ဘာမှမှတ်တာ မတွေ့ဘူး၊ နှုတ်နဲ့မှတ်ဆိုတာလည်း တစ်နှစ် တွက်မှန်ဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။ တစ်နေ့ နာခေါင်း ကျည်ပွေ့တွေ့လိမ့်မယ်လို့တောင် တပည့်တော်မ နှုတ်က ထွက်ပြီး သတိပေးမိပါသေးတယ်။ ` မေမေတို့ကတော့ ကုလားကို အင် မတန်ယုံနေပါတယ်။ ` တို့ တက်နိုင်သလောက် ဆပ်သွား လည်း ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဆိုင်ဆိုတာ ရောင်းမကောင်းတဲ့အခါ အရောင်းအဝယ်ထိခိုက်တဲ့အခါ

ဒီလိုပဲခံရတာပဲ၊ တစ်နေ့ ပြန်ကောင်းပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါ ခဏလေးနဲ့ စီးပွားပြန်တက်လာလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့က ဆိုင် အကြောင်းေ ကာင်းကောင်းနားလည်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို ကိုယ်ချင်းစာတယ်။ ကုန်ကိုယူနိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ရိုးတာကိုလည်း ကျုပ်တို့သိတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ဆိုင်ကို အပြတ်မခံနိုင်ဘူး ကြိုးစားပါ၊ ကျုပ်တို့ကို အားမနာပါနဲ့ ' လို့တောင် မေမေတို့ကို ပြောလွှတ်လိုက်သေးတယ်နဲ့ အဲသလောက် မေမေတို့က ကုလား ကို သိကြားတင်ပြီး နေ့တိုင်း မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းကြသေးတယ် ဘုရား '။

အဲ - ဒုက္ခဖြစ်ချင်လာတော့ တပည့်တော် ခြောက်တန်းအောင်လို့ ခုနစ်တန်းသင်ဆဲပါ။ ကုလားနဲ့ ဆက်သွယ်လာလို့ ၃ နှစ်ကျော် ဆိုပါတော့ဘုရား၊ တိုင်းပြည်ကလည်း စစ်ဖြစ်မယ်လို့ လှုပ်ရှား ဒီကုလား က စာရင်းစာအုပ်ကြီး ပိုက်ပြီး ရောက်လာပါတယ်။ အတိုချုပ်လျှောက်ထားပါမယ်ဘုရား။ ကုလားက စာရင်းပြပြီး အကြွေး တစ်သိန်းငါးသောင်း အတိုးကဘယ်လောက်ဆိုပြီး ပြတော့မှ တပည့်တော်မတို့ သားအဖတွေမှာ မျက်လုံးပြူးကုန်ကြတာပေါ့။

ဘယ်နည်းနဲ့မှ တစ်သိန်းငါးသောင်းဆိုတာ မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ သေသေချာချာ သိပေမယ့် ကိုယ်မှာ စာရင်းအင်းမရှိတော့ ရှုံးဘက်က ချည်းပေါ့။ ကုလားကလည်း အတော်မျက်နှာပြောင်တယ်။ ဖေဖေတို့ မေမေတို့က ' ထိုမျက်နှာလည်း ငဲ့ပါဦး။ ဒီလောက် မဟုတ်နိုင်ပဲနဲ့ ဒီစာရင်းဟာ မင်းတို့ ဘယ်လို လုပ်ကြတာလဲ။ မူလကလည်း အတိုးယူဖို့ မပြောကြပါဘူး။ ငွေချေးတာမှ မဟုတ်ဘဲ ကုန်ေ ကြွေး မင်းတို့ ပေးလို့ယူတာပဲ။ တို့ဟာ တစ်လ တစ်ထောင်၊ တစ်ထောင့်ငါးရာဖိုးထက် ပိုယူတာ တစ်ခါမှ မရှိဘဲနဲ့ ' လို့ ပြောတယ်။ ကုလားကလည်း ' ကုန်ဈေးကို အသေမှတ်ထားလို့ မရဘူး။ ခင်ဗျားတို့လဲ ဆိုင်ဖွင့်နေတာ ကုန်ဈေးနှုန်းတက်တဲ့အခါ တန်ဖိုးပိုကျလာတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ခင်ဗျား တို့ အသိသားနဲ့။

မေမေကထပ်ပြီး ရှင်းပြ နိတယ်။ ' အေးကွယ် ဈေးတက်လို့ ပိုကျပါဦး၊ တစ်လ တစ်ထောင်ဖိုး ယူတဲ့ အလှည့်ကိုတောင် တစ်ထောင်ဖြတ်ပြီး ထောင့်ငါးရာ မှန်မှန်ထားပါဦး ၊ တစ်လ ထောင့်ငါးရာ၊ တစ်နှစ် တစ်သောင်း ၊ ၃ နှစ် ငါးသောင်းလေးထောင်။ ကဲ ခြောက်သောင်းပဲ ထားပါဦးတော့ကွယ်၊ ခုတော့ တစ်သိန်းငါးသောင်း အတိုးပါနဲ့ဆိုရင် အကျိုးနည်းနေပါပကောလားကွယ်နဲ့ ထိပ်မြွေကိုက်တဲ့ အနေမျိုးနဲ့ ကုလားကို တိုးလျှိုးတောင်ပန်ကြတာပေါ့လေ...။

' ကုလားကလည်း ခင်ဗျားတို့ ရိုးသေသလိုနဲ့ ကျေးဇူးကန်းတယ်။ ကျုပ်ကောင်းခဲ့သမျှတွေ အလာကားပါ။ ကျုပ်က စာရ င်းနဲ့ထားတာ၊ ခင်ဗျားတို့က စာရင်းမပြနိုင်ဘူး ပါးစပ်က

အရမ်းတွက်ပြနေတာ ကတော့မှန်ရမယ်။ ကျုပ်စာရင်းဟာ အစိုးရကို အမြတ်တော်ကြေးပေးနေတဲ့ စာရင်းဗျ။ ဒီစာရင်းက မှားတယ်ပေါ့လေ။ ကဲ - ရုံးကြမှ သိမယ်လို့ တစ်ခါကြိမ်းလိုက်ရုံနဲ့ပဲ ဖေဖေရော မေမေရော မျက်လုံးပြူး မျက်ဆန်ပြူး ဖြစ် သွားပြီး ရုံးဂတ်ဆိုရင် ကြောခြမ်းအောင် ကြောက်ကြတော့ ဆိုင်ရော၊ လယ်ဧက ၃၀၀ ကျော်ရော၊ တပည့်တော် လက်ဝတ်လက်စား ရွှေစိန်တွေရော အကုန်လုံး ကုလားလက်ထိုးအပ် လိုက်ရ ပါတယ် ဘုရား။ `(အဲဒါဟာ စီးပွားရေးအားဖြင့် စပါးကြီး (ကုလား)က ပထမ မျိုခြင်းပဲ ဒကာကြီး။)အဲဒါနဲ့ တပည့်တော်လည်း ေ ကျာင်းထွက်လိုက်ရရော။ လူကြီးမိဘတွေကလည်း ဘာလုပ်ရ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိဘူး။ ဈေးတောင်းလည်း ခေါင်းပေါ် မတင်ဝံ့ သူများအခစားအခိုင်းစေတို့ကလည်း မဖြစ်၊ကူလီလည်း မထမ်းနိုင် နောက်ဆုံးဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းပဲဆိုပြီး နေတဲ့အိမ်ကို ဒီကုလား ဆီမှာ ပေါင်းရပြန်တယ်။ အကုသိုလ်ဝင် လာတော့ ဒီကရတဲ့ငွေနဲ့ ဘာလုပ်လုပ်ဘာကိုင်ကိုင် လုံးပါးပါးပြီး မကြာခင် ပြတ်သတ်သွားပြန်တာပါပဲ။

တို့ရင်ပတ်ပေါ် ရေနွေးအိုးတယ်ရင် ပွက်ပွက်ဆူ

ဖေဖေနဲ့မေမေက ပြောတယ်ဘုရား။ ခုလို တို့ရင် ပတ်ပေါ် ရေနွေးအိုးတယ်ရင် ပွက်ပွက်ဆူလာ လိမ့်မယ်တဲ့ ဘုရား။ အဲသလောက် သူတို့ရင်ထဲမှာ ပူနေသတဲ့လို့ ပြောရင်း၊ ခင်ညွန့်နွယ် ကလေးမဟာ ကြုံကြုံချ ငိုပြန်ပါရော။ အဲဒါ ခင်ညွန့်နွယ်ရဲ့ ဒုတိယမျက်ရည် မိုးသည်ထန်ခြင်းပေါ့လေ။ နောက် ဆက် ပြောပြန်တယ်။

` တစ်နှစ်အတွင်းမှာဘဲ ကုလား က အိမ်ကို ကြွေးနဲ့သိမ်းတော့မလိုလို ဖြစ်လာတာနဲ့ အိမ်မဲ့ယာမဲ့ ဇရပ်ပေါ်နေရမယ့်အခြေဆိုက်နေတုန်းမှာ ကုလားရောက်လာပြီး မျက်နှာပြောင်ပြောင်နဲ့ ပါးစပ်ထွက်ရဲ လိုက်တာ ဘုရား။ ` ခင်ဗျားတို့အိမ်ရော၊လယ်ရော၊ရွှေရော အားလုံးပြန်ရမယ်။ ခင်ဗျားသမီးကို ကျုပ်နဲ့ လက်ထပ်ပါစေလို့` ပြောတော့ တပည့်တော်မ ဒေသကြီးကြီးနဲ့ ပြောင်ဆဲချလိုက်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ မေမေတို့က နားချပါတယ်။ ` သမီးရယ် တို့တစ်တွေ အသက်ကြီးမှ စီးပွားပျက် ပြီး အိမ်ခြေယာခြေမရှိ ဇရပ်ပေါ်မှာ တက်ပြီး ခွေသေ သေတာ ကြည့်ချင်သလား။ ညီအဖေမျက်နှာလည်း ဇီးရွက်လောက်ရှိတော့တယ်။ တို့မိဘတွေကို သနားပြီး ဒီကုလားကိုပဲ ယူလိုက်ပါ သမီးရယ်၊ တို့မျိုးရိုးမှာ ကုလားယူတဲ့ ထုံးစံမရှိပေမယ့် ခုလို ဒုက္ခဖြစ်လာတဲ့အခါ ကုလားယူရမလားလို့ ကဲ့ရဲ့တဲ့လူက ထမင်းမကျွေးဘူး။ ကိုယ်ရှိမှ ကိုယ်စားရမှာ

ကုလားကလည်း သိပ်ပြီး အသက်မကြီးသေးပါဘူး။ ၃၈ နှစ်ပဲ ရှိပါသေးသတဲ့။

ဒီတော့ တို့အခြေကောင်းလာရင် တို့ရဲ့မြုပ်နေတဲ့ ဂုဏ်ဟာ ပြန်ပေါ်လာမှာဘဲ မဟုတ်လားလို့ အမျိုးမျိုးနားချတယ်။ သီတင်းနှစ်ပတ်လောက် အမျိုးမျိုး စဉ်းစားပြီး နောက်ဆုံးမှာတော့ အမေ့စကား နားထောင်လိုက် ပါတယ်ဘုရား။ တစ်ရွာလုံးကလည်း စုတ်သတ်သတ်ပေါ့ ဘုရား။ ဒါနဲ့ တပည့် ့တော် ကုလားနောက် ပါရ တော့တာပဲ။ကုလားနဲ့အတူ ပုသိမ်မြေနုလမ်းမှာ နေရပါတယ်။ မကြာခင်ပဲ စီးပွားပျက်မှုကြောင့် သမီးကုလား လက်အပ်လိုက်ရတဲ့ အရှက်နဲ့ စိတ္တဇကြောင့် ဖေဖေ သေဆုံးသွားရှာပါတယ်။ မေမေကလည်း သမီးကို ကုလားနဲ့သာ ပေးစားရတယ် စိတ်တော့ မချိ ရှာပါဘူး သူလည်း ဖေဖေ့လိုပါပဲ။နောက်ဆုံး ဖေဖေ့အ တွက် မချိတာရော၊ စိတ္တဇနာ အစုံရောခံစားရပြီး ဖေဖေဆုံးပြီးလို့ ၆ လ လောက်အကြာမှာ သူလည်း ဖေဖေနောက် လိုက်ရှာတော့တာပါပဲ ဘုရား' လို့ ပြောပြီး တတိယ အကြိမ် မြောက် ရှုက်ကြီးတငင် မျက်ရည်မိုးသွင်သွင် စီးပြန်တာပါပဲ ဒကာကြီး '။

ဘုန်းကြီးလည်း သံဃာနဲ့ပမျက်ရည် အဆ င်မပြေပေမယ့် ကရုဏာ မျက်ရည်တော့ လည်ရသေး တာပေါ့လေ။ ကဲ - ဆက်ပြောပါဦးကွယ်။ ဒီကုလားပြည် ဘယ်လိုရောက်လာပြီး ဘယ်လို ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိပါရစေဦး '။ခင်ညွှန့်နွယ်က ငိုလျက် ဆက်ပြောရှာတယ် -' ဒီကုလား ယုတ်မာတော်တွေ တပည့်တော် ပြောရပါတော့မယ် ဘုရား။ ၆ လလောက်တော့ မယားမှတ်မှတ် သားမှ တ်မှတ်ပေါင်းသင်းပါတယ်။ အဲဒီနောက် တပည့်တော် မရှက်ပါဘူး ဘုရား နားနဲ့ မနာ ဖဝါးနဲ့နာတော်မူပါ '။' ပဋိသန္ဓေအမြန်ရအောင်ဆိုပြီး ဆေးအမျိုးမျိုးတွေကို စားစားပြီး မတရားကျင့်နည်းတွေနဲ့ တိရိစ္ဆာန်လိုဆက်ဆံအားထုတ်လိုက်တာလည်း မလျှောက်ရဲတော့ပါဘူး ဘုရား ' လို့ ငိုပြန်တယ်။ ပန်ချာ ပီကပ္ပတိန်ကြီးက မသိမသာ မဲ့ပြုံး ပြုံးပြီး ဘုန်းကြီးမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တယ်။ ဘုန်ကြီးကတော့ မပြုံးအားနိုင်ဘူး။ တိရစ္ဆာန်ကုလား၊ ဒီလိုကုလားမျိုး တစ်မျိုးလုံးကိုဘဲ ဘုန်းကြီးမေတ္တာမထားနိုင်တဲ့ ဘဝကိုရောက်မိတာဘဲ။ခင်ညွှန့်နွယ်က ဆက်ပြောပြန်တယ်-

" တပည့်တော်မကလည်း ပဋိသန္ဓေမရှိ နောက်ကျတော့ ဆိုင်က အခြား ကုလား ၄ ယောက်နဲ့ အလှည့်ကျ အပျော်ခိုင်းပြန်တယ်။ .ငြင်းဆန်ရင် ပါးစပ်ကို အဝတ်နဲ့စည်းပြီး သေလုမတတ် ရိုက်ပါတယ်။ အဲသလိုနဲ့ ကုလားငါးယောက်ရဲ့ ဘုံမယားအဖြစ်နဲ့ တစ်နှစ်ကျော် နေခဲ့ရပါတယ်။အပြင်ထွက်ခွင့်လည်း အလျင်းမရပါဘူး။အင်္ဂလိပ်ခေတ်ဆို တော့ ဒီကုလားက

အရာရှိတွေ ဘာတွေ ငွေနဲ့ပေါင်းသင်းတော့ ကုလားမျက်နှာကလည်း ကြီးနေပါတယ်။ တပည့်တော်မမှာ ကယ်နိုင်မယ့်လူ၊ အားကိုးနိုင်မယ့်လူ ကြည့်မနေနိုင်ပါဘူး ဘုရား။ နောက် ဂျပန်လည်းဝင် လာရော ကု လားပြည်ကို လိုက်ခဲ့ရတော့တာပါပဲ။ တောင်ကုတ် လမ်းကနေပြီး ကုန်းကြောင်းခရီးထွက်ခဲ့ရပါတယ်။တပည့်တော်မ တစ်သက်မှာ ဒီလောက် ပင်ပင်ပန်းပန်း ခရီးကြမ်းမျိုး တစ်ခါမှ မသွားခဲ့ဘူးပါဘူး။ ကုလားကြောက်တာနဲ့ဖွဲ့ခတ်ပြီး လိုက်ခဲ့ရပါတယ်။လမ်းမှာ ဓားပြတိုက် ခံရသေးတယ်။ ဒါနဲ့ အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခု ဆိုသလို ဆင်းဆင်းရဲရဲနဲ့ပဲ စစ်တကောင်း ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ နောက် စစ် တကောင်းနဲ့ ၁၆မိုင်လောက်ဝေး တဲ့ (မဟာတိုလီ)ဆိုတဲ့ ခေါ်တောရွာမှာ နေရပါတယ်။ အဲဒီရွာမှာ (ဘရူးဝါး)ခေါ်တဲ့ ဘင်္ဂါလီ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရားကျောင်းရှိပါတယ်။ အဲဒီကျောင်းက ကြေးစည်သံတွေ ခေါင်းလောင်းထိုးသံတွေ စတဲ့ ဘာသာရေးအသံတွေ ခဏခဏကြားနေရတော့ ကိုယ့်တိုင်း ကိုယ့်ပြည်နဲ့ ကိုယ့်ဇာတိ ဒေသလို့ ထင်တယ်ဘုရား။ မိဘတွေလွမ်း ရွာကိုလွမ်းနဲ့ မိဘတွေရှိလို့သာ သမီးဒုက္ခတွေများမြင်ရရင် ရင်နစ်ခြမ်း ဖြန်းကနဲ ကွဲကုန်ကြမှာဘဲ တွေးပြီး ဆွေးလိုက်တာဘုရား ” လို့ပြောပြီ စတုတ္ထအကြိမ် မျက်ရည်မိုး သည်းပြန်တယ် ဒကာကြီးရဲ့။ နောက်ဆက်ပြီး ပြောပြတာကတော့ -

တစ်နေ့ ရေခပ် သွားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဘရူးဝါးကျောင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်ကို ဝင်ဖူးပြီး ဒီဝဋ်မှ ကျွတ်ဖို့ဆုတောင်းရတာ တပည့်တော်ဖြင့် ကြည်နူး ကျေနပ် ဝမ်းသာလိုက်တာဘုရား။ အရင်က စိတ်ရော ကိုယ်ရော နေ့စဥ်အမျှ ဒုက္ခပင်လယ် ဝေနေရတာဟာ မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်ကို ဖူးလိုက်ရတာနဲ့ ဘယ်လိုလန်းသွားမှန်း မသိဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ကြက်သီးများထပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ရော ချမ်းသာလိုက်တာဘုရား။

ရှေးက ဆုပေးကြတဲ့ ရေထိသော ကြာပန်းကဲ့သို့ လန်းဆန်းပါစေဆိုတာကို စာစကားတွေပဲလို့ အရသာ မသိခဲ့ဘူး။ ခုလို ဘုရားကို ဖူးရတဲ့အခါမှာ စိတ်ရော ကိုယ်ရော လန်းလာတာတွေ့တော့မှ ဒီစာ အဓိပ္ပါယ်ကို သဘောပေါက်ပြီး အရသာပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။နောက်ပြီး တပည့်တော်မ ဘုရားက အမှတ်တမဲ့ ပြန်လာပါတယ်။ လင်ကလား မသိကောင်းဘူး ရယ်လို့ အောက်မေ့တာပေါ့လေ။ အိမ်ကျတော့ လားလား သူကသိနှင့်နေပါတယ်။တပည့်တော်မ ဘုရားဖူးတာကို အခြားကုလားတွေမြင်တာနဲ့ သူ့ကိုလာပြောနှင့်ကြတာကိုးဘုရား။တပည့်တော်မ အရိုက်ခံရတာ (၇)ရက်လုံးလုံး ဆက်ရိုက် တယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မ သူ့ကို ကြောက်လိုက်တာမှ ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းကို

တုန်နေအောင် ကြောက်ပါတယ်။ သူမို့ (၇) ရက် ဆက်ပြီး ဖွဲ့နဲ့ ရိုက်နိုင်ပေတယ်။ ခံရသူတပည့်တော်မမှာဖြင့် အပေါက်အပြဲ အညို အမဲနဲ့ အိပ်ရာထဲလဲနေလောက်အောင်ကိုပဲ ဒဏ်ရာရခဲ့ပါတယ်။ ရိုက်တိုင်းရို က်တိုင်း ဆဲလိုက်တာလဲ ကုန်ရော။ " ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကိုလဲ သူ့ကိုယ်နဲ့နှိုင်းပြီး ဒါဘုရားမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့လိင်ရုပ်၊ အလကားအရုပ်၊မြန်မာတွေ မိုက်လို့ ရှိခိုးနေတဲ့အရုပ် ဘာလို့ နင်ရှိခိုးသလဲ၊ တို့ဘာသာကို ရှိခိုးရမယ်မဟုတ်လား၊

ဒီဘုရားအရုပ်ကို ရှိခိုးမဲ့အစား ပောပော ငါ့ဟာ ရှိခိုးဆိုပြီး ရက်ရက်စက်စက်ရိုက်တာပါပဲဘုရား။ "တပည့်တော်မလဲ တစ်ခါတည်း သေသွားပါစေတော့လို့ ဆုတောင်းမိပါတယ်။ ဒါမှ ငါ့ ဒီဝဋ် ကျွတ်မယ်လို့ အောက်မေ့မိပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း သူ့ရဲ့မယားကြီး ကုလားမကလည်း တပည့်တော်မ ကို ခဏခဏ ရိုက်တယ်။ နှိပ်စက်တယ်။ ထွက်ရိုက် ဝင်ရိုက်ဆိုသလိုကို ရိုက်ပါတယ်။

<u>တိရိစ္ဆာန်လိုဆက်ဆံအားထုတ်လိုက်တာလည်း</u>

'ပဋိသန္ဓေအမြန်ရအောင်ဆိုပြီး ဆေးအမျိုးမျိုးတွေကို စားစားပြီး မတရားကျင့်နည်းတွေနဲ့ တိရိစ္ဆာန် လို ဆက်ဆံအားထုတ်လိုက်တာလည်း မလျှောက်ရဲတော့ပါဘူး ဘုရား' လို့ ငိုပြန်တယ်။ ပန်ချာပီကပ္ပတိန်ကြီးက မသိမသာ မဲ့ပြုံး ပြုံးပြီး ဘုန်းကြီးမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တယ်။ ဘုန်းကြီးကတော့ မပြုံးအားနိုင်ဘူး။ တိရစ္ဆာန်ကုလား၊ ဒီလိုကုလားမျိုး တစ်မျိုးလုံးကိုဘဲ ဘုန်းကြီးမေတ္တာမထားနိုင်တဲ့ ဘဝကိုရောက်မိတာဘဲ။ခင်ညွန့်နွယ်က ဆက်ပြောပြန်တယ်-
" တပည့်တော်မကလည်း ပဋိသန္ဓေမရှိ နောက်ကျတော့ ဆိုင်က အခြား ကုလား ၄ ယောက်နဲ့ အလှည့်ကျ အပျော်ခိုင်းပြန်တယ်။ ငြင်းဆန်ရင် ပါးစပ်ကို အဝတ်နဲ့စည်းပြီး သေလုမတတ် ရိုက်ပါတယ်။ အဲသလိုနဲ့ ကုလားငါးယောက်ရဲ့ ဘုံမယားအဖြစ်နဲ့တစ်နှစ်ကျော် နေခဲ့ရပါတယ်။အပြင်ထွက်ခွင့်လည်း အလျင်းမရပါဘူး။အင်္ဂလိပ်ခေတ်ဆိုတော့ ဒီကုလားက အရာရှိတွေ ဘာတွေ ငွေနဲ့ပေါင်းသင်းတော့ ကုလားမျက်နှာကလည်း ကြီးနေပါတယ်။ တပည့်တော်မမှာ ကယ်နိုင်မယ့်လူ၊ အားကိုးနိုင်မယ့်လူ ကြည့်မနေနိုင်ပါဘူး ဘုရား။ နောက် ဂျပန်လည်းဝင် လာရော ကုလားပြည်ကို လိုက်ခဲ့ရတော့တာပါပဲ။ တောင်ကုတ်လမ်းကနေပြီး ကုန်းကြောင်းခရီးထွက်ခဲ့ရပါတယ်။တပည့်တော်မ တစ်သက်မှာ ဒီလောက် ပင်ပင်ပန်းပန်းခရီးကြမ်းမျိုး တစ်ခါမှ မသွားခဲ့ဘူးပါဘူး။ ကုလားကြောက်တာနဲ့ဖွဲ့ခတ်ပြီး လိုက်ခဲ့ရပါတယ်။လမ်းမှာ ဓားပြတိုက် ခံရသေးတယ်။ ဒါနဲ့ အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခု ဆိုသလို ဆင်းဆင်းရဲရဲနဲ့ပဲ စစ်တကောင်း ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ နောက် စစ်တကောင်းနဲ့ ဒဗ်မိုင်လောက်ဝေး တဲ့

(မဟာတိုလီ)ဆိုတဲ့ ခေါ်တောရွာမှာ နေရပါတယ်။အဲဒီရွာမှာ (ဘရူးဝါး)ခေါ်တဲ့ ဘင်္ဂါလီ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရားကျောင်းရှိပါတယ်။ အဲဒီကျောင်းက ကြေးစည်သံတွေ ခေါင်းလောင်းထိုးသံတွေ စတဲ့ ဘာသာရေးအသံတွေ ခဏခဏကြားနေရတော့ ကိုယ့်တိုင်း ကိုယ့်ပြည်နဲ့ ကိုယ့်ဇာတိဒေသလို့ ထင်တယ်ဘုရား။မိဘတွေလွမ်း ရွာကိုလွမ်းနဲ့ မိဘတွေရှိလို့သာ သမီးဒုက္ခတွေများမြင်ရရင် ရင်နှစ်ခြမ်း ဖြန်းကနဲ ကွဲကုန်ကြမှာဘဲ တွေးပြီး ဆွေးလိုက်တာဘုရား ” လို့ပြောပြီ စတုတ္ထအကြိမ် မျက်ရည်မိုး သည်းပြန်တယ် ဒကာကြီးရဲ့။ နောက်ဆက်ပြီး ပြောပြတာကတော့ -တစ်နေ့ ရေခပ်သွားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဘရူးဝါးကျောင်းမှာ မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်ကို ဝင်ဖူးပြီး ဒီဝဋ်မှ ကျွတ်ဖို့ဆုတောင်းရတာ တပည့်တော်ဖြင့် ကြည်နူး ကျေနပ် ဝမ်းသာလိုက်တာဘုရား။ အရင်က စိတ်ရော ကိုယ်ရော နေ့စဉ်အမျှ ဒုက္ခပင်လယ် ဝေနေရတာဟာ မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်ကို ဖူးလိုက်ရတာနဲ့ ဘယ်လိုလန်းသွားမှန်း မသိဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ကြက်သီးများထပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ရော ချမ်းသာလိုက်တာဘုရား။

ရှေးက ဆုပေးကြတဲ့ ရေထိသော ကြာပန်းကဲ့သို့ လန်းဆန်းပါစေဆိုတာကို စာစကားတွေပဲလို့ အရသာ မသိခဲ့ဘူး။ ခုလို ဘုရားကို ဖူးရတဲ့အခါမှာ စိတ်ရော ကိုယ်ရော လန်းလာတာတွေ့တော့မှ ဒီစာ အဓိပ္ပါယ်ကိုသဘောပေါက်ပြီးအရသာပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။

နောက်ပြီး တပည့်တော်မ ဘုရားက အမှတ်တမဲ့ ပြန်လာပါတယ်။ လင်ကလား မသိကောင်းဘူး ရယ်လို့ အောက်မေ့တာပေါ့လေ။ အိမ်ကျတော့ လား လား သူကသိနှင့်နေပါတယ်။တပည့်တော်မ ဘုရားဖူးတာကို အခြားကုလားတွေမြင်တာနဲ့သူ့ကိုလာပြောနှင့်ကြတာကိုးဘုရား။တပည့်တော်မ အရိုက်ခံရတာ (၇)ရက်လုံးလုံး ဆက်ရိုက် တယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မ သူ့ကို ကြောက်လိုက်တာမှ ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်းကို တုန်နေအောင် ကြောက်ပါတယ်။သူမို့ (၇) ရက် ဆက်ပြီး ဖွဲ့နဲ့ ရိုက်နိုင်ပေတယ်။ ခံရသူတပည့်တော်မမှာဖြင့် အပေါက်အပြဲ အညို အမဲနဲ့ အိပ်ရာထဲလဲနေလောက်အောင်ကိုပဲ ဒဏ်ရာရခဲ့ပါတယ်။ ရိုက်တိုင်းရိုက်တိုင်း ဆဲလိုက်တာလဲကုန်ရော။

‶ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကိုလဲ သူ့ကိုယ်နဲ့နှိုင်းပြီး ဒါဘုရားမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့လိင်ရုပ်၊ အလကား အရုပ်၊မြန်မာတွေ မိုက်လို့ ရှိခိုးနေတဲ့အရုပ် ဘာလို့ နင်ရှိခိုးသလဲ၊ တို့ဘာသာကို ရှိခိုးရမယ်မဟုတ်လား၊ ဒီဘုရား အရုပ်ကို ရှိခိုးမဲ့အစား ဟောဟော ငါ့ဟာ ရှိခိုးဆိုပြီး ရက်ရက်စက်စက်ရိုက်တာပါပဲဘုရား။ ” တပည့်တော်မလဲ တစ်ခါတည်း သေသွားပါစေတော့လို့ ဆုတောင်းမိပါတယ်။ ဒါမှ ငါ့ ဒီဝဋ် ကျွတ်မယ်လို့ အောက်မေ့မိပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း သူ့ရဲ့မယားကြီး ကုလားမကလည်း တပည့်တော်မ ကို ခဏခဏ ရိုက်တယ်။ နိပ်စက်တယ်။ ထွက်ရိုက် ဝင်ရိုက်ဆိုသလိုကို ရိုက်ပါတယ်။

အလှည့်ကျမယား လုပ်စေပါတယ်

" အဲ့သည်နောက်ကို သူ့ညီအတွက်ပါ အလှည့်ကျမယား လုပ်စေပါတယ်။ " နောက် သူ့အဖေ ကုလားအိုကြီးရောက်လာပြန်တော့လည်း ဖအေကုလားကြီးအတွက် အသုံးတော် ခံရပြန်တယ်။အဲဒီ ကုလားကြီးကျမှဘဲ ပြောရတာ ရှက်လည်း ရှက်ပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်မ အသည်းထိအောင် ခံစာဒရတာတွေ ဖွင့်ချချင်လွန်းလို့ ပြောရတာမို့ ဖဝါးနဲ့နာ တော်မူပါဘုရား။ အဲဒီ ကာမဂုဏ်အရာ ယုတ်မာတာ လောကမှာရှိမယ်တောင် မထင်ပါဘူး။ခွေးနဲ့ဝက်နဲ့ အတူပါဘုရား။ အသက်နှင့်မမျှအောင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဇရာအိုကြီးပါဘုရား ထမင်းစားချိန်ပဲ ချန်လုပ်ပြီး ညဥ့်နက်မှ ဝင်အိပ်ရတဲ့ဘဝအထိ ကုလားသားအဖ တစ်တွေရဲ့ ရေအိုးစင်အဖြစ် ဒုက္ခခံခဲ့ရပါ တယ်ဘုရား။ အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်တောင် ထွက်ခွင့် မပြုတော့ဘူး။

တိုတိုပြောရရင် နောက်မကြာခင်ဘဲ ဂွါလန္ဒိုရ်မှာ ဆိုင်တယ်မယ်ဆိုပြီး တပည့်တော်မကို ခေါ်လာပြီး ကုလားမျိုးစုံနဲ့ ပိုက်ဆံရှာရတဲ့ဘဝရောက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီဘဝကို ပို့ပြီး ငွေရှာမှာမို့ တပည့် တော်မကို သူတို့သားအဖတွေ အားရပါးရ မျိုကြဝါးကြတာပါကလားလို့ တပည့်တော်မ ဟီးချပြီး ငိုရတဲ့ ရက်ပေါင်းများပါပြီ။ ကယ်မဲ့သူ ဝေးနေရတဲ့ ဘဝမှာ ဘုရားဝါးကျောင်းမှာ ဘုရားကို ဆုတောင်းခဲ့တာ ပြည့်တယ်လို့ မှတ်ရလောက်အောင် ခုလို အရှင်ဘုရား ရောက်လာခြင်းပါပဲ။ တပည့်တော်မကို ကယ်တော်မူပါဘုရား။ပစ်မထားပါနဲ့ ဘုရား။ " လို့ပြောပြီး ပဥ္စမအကြမ်မြောက် မချိမဆန့် ရှိုက် ကြီးတ ငင် ငိုလိုက်တာဟာ ပန်ချာပီတွေရော ဘုန်းကြီးရော သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး။ ပြောင်ပြောင်ပဲ မျက်ရည် သုတ် နှပ်ရည်သုတ်ကြရတော့တာပဲ။

သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးကတော့ ရာဇဝင်ထောင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားဖြစ်နေတော့ ခင်ညွှန့်နွယ်ကို တောက်လျှောက်မကူညီနိုင်တော့ဘူး။ စပါးကြီး လူယုတ်မာတွေရဲ့ လက်က လွတ်ရုံပဲ တတ်နိုင်တဲ့အတိုင်း နောက်ဆုံး အိန္ဒိယစစ်ပြေးမြန်မာများခိုကိုးရာစခန်း (CAMP) ဆီသို့သာ ပုလိပ်အရာရှိများ လက်အပ်ပြီး အပို့ခိုင်းလိုက်ရပါတယ်။

ခင်ညွှန့်နွယ်ခမျာမှာတော့ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျက်ရည်များသွင်သွင် ကျဆင်းပြီး ဘုန်းကြီးကို သုံးကြိမ် ဦးခိုက်ကန်တော့ကာ လပေုတ်လက်ကလွတ်တဲ့ လဝန်းလို ကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ လိုက်ပါ သွားတာ မြင်ရတော့ ဘုန်းကြီးဖြင့် ဝမ်းမြောက်လိုက်တာလေ၊ကြည်နူးခြင်းမျက်ရည်များပင် ဝိုင်းပြီး..... ခင်ညွှန့်နွယ်သွားရာခရီး ချောမောပါစေ၊ခင်ညွှန့်နွယ်၏ အနာဂါတ်ကာလ ကောင်းမွန်ပါစေလို့ဆု တောင်းရင်း မျှော်ကြည့်လိုက်မိသေးတယ်။ (ဆီလ်ချာ)ထောင်ကို သွားရမှာ အရင်ကဲ့သို့ စိတ်မထိုင်း တော့ဘူး၊ ငါကား ပြုနိုင်ခဲ့သော ကယ်တင်မှု ကိုပြုခဲ့ရပြီလို့ ကြည်နူးလှစွာနဲ့ (ငပု)ခေါ်တဲ့သင်္ဘောပေါ် စစ်ပုလိပ် အခြံအရံနဲ့ ထွက်ခဲ့ရပါတယ် ဒကာကြီး။ကဲ - ဒီဇာတ်က ဒါပါပဲ....။နောက်ဆုံး ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ လေ့လာခဲ့သမျှ ဒီစပါးကြီးတွေနဲ့ ပတတ်သက်တဲ့ ဥပဒေသကတော့...

ခင်ညွန့်နွယ်အဖြစ်ကို သတ္တုချကြည့်ရင်

" ခင်ညွန့်နွယ်အဖြစ်ကို သတ္တုချကြည့်ရင် ....
စပါးကြီးတွေဟာ ပထမ စီးပွားရေးကို မြိုတယ်၊ဒုတိယ လူကိုပါ မျိုတယ်ဆိုတာကို စာရေးဆရာမို့ စာရေးတိုင်း တတိနိုင်သလောက် ဒီအရေးကိစ္စတွေကို နှိုးဆော်ပေးပါ။ မြန်မာတွေဟာ စိတ်ကောင်းရှိတယ်၊ရိုးတယ်၊သည်းခံတတ်ကျေပြွန်တယ်။လူချင်းနီးစပ်လာရင် ဘယ် လူမျိုးကို ဖြစ်ဖြစ် အတွင်းလူလုပ်ပြီး ခင်မင်တယ်၊ပုံတယ်၊ယုံတယ်။ မြန်မာတွေဟာ ပစ္စည်းများကို ရှာဖွေရာဖြစ်စေ၊သုံးရာမှာဖြစ်စေ၊အခြားလူမျိုးလောက် စံနစ်တကျ မရှိဘူး၊ပေါ့ပေါ့ပဲသုံးလျှင် သုံး မှန်းမသိ၊ကုန်လျှင်ကုန်မှန်းမသိ၊နောက်ကို ပစ္စည်းဥစ္စာမွဲပြာကျတဲ့ ဘဝရောက်တဲ့အခါ ဘဝကိုရင်မဆိုင်ရဲတော့ဘဲ လူမျိုးနဲ့ ဘာသာတရားကို ဘေးချိတ်ပြီး ထင်ရာကြံ တတ်ကြတယ်။

စပါးကြီးတွေကတော့ ဆင်းရဲသား ကူလီ အောက်တန်းစား စပါးကြီးဖြစ်ဖြစ်၊မြန်မာပြည်မြေပေါ်ကို ရည်ရွ ယ်ချက်မရှိဘဲ အလကားလာကြတယမဟုတ်ဘူး၊မြန်မာတွေ နိုင်ငံခြားအပျင်းပြေ ေ ငွသွားဖြုံးသလို လာကြတာမဟုတ်ဘူး။စပါးကြီးတွေဟာ အကြောင်းမဲ့မလာကြဘူး။သူတို့မှာ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကြီး နှစ်ခု စပါးကြီး တိုင်းမှာ ရှိေ နတယ်။

၁။မြန်မာ့စီးပွားရေးကိုမျိုရန်။

၂။မြန်မာလူမျိုးနဲ့ဘာသာကိုမျိုရန်။

အဲဒီနှစ်မျိုးနဲ့ လာကြသူချည်းပဲ။မြန်မာတွေရဲ့ သိန်းသန်းကုဋေမကတဲ့ စီးပွားရေးတွေလည်း အမျိုခံရပြီး ခုလည်းမျိုတုန်း နောက်လည်း မျိုမှာဘဲ။မည်၍မည်မျှ ဂဏာန်းချပြီး မပြော်နိုင်အောင် မြန်မာအမျိုးသမီး၊မြန်မာတိုင်းရင်းသား အမျိုးသမီးပေါင်းများစွာကိုလည်း သူတို့ အမျိုခံခဲ့ကြရပြီး ခုလည်း ခံရတုန်း။ အဲသည်လို စပါးကြီးတွေက တစ်ဘက်က အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကြီးတွေနဲ့ မျိုနေကြတာကို သတိမမူမိကြရင် မျက်ချေပြတ်နေကြရင် ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းလွတ်လပ်တဲ့ မြန်မာဟာ မကြာခင် စပါးကြီးဝမ်းထဲရောက်ပြီး လူမျိုးပျောက်နေတဲ့ စပါးကြီးနွယ်ဝင် စပါးအုံးနိုင်ငံဖြစ်သွားမှာဘဲလို့သာ "အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ "ကြပေါ့ ဒကာကြီး " ဟုကိုယ်တော်က ပြုံးလျှက် အပြီးသတ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း.....

”အာမ- အာမ-အာမ ဘန္တေပါဘုရား ”ဟု ဝန်ခံရင်း (ကိုယ်တော့်ဂရုဏာ) ကို ကြည်ညို၍ မဆုံးနိုင်ခြင်းဖြင့် ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကို အနားသတ်လိုက်ရပါသတည်း။

ရွှေဒုံးဘီအောင်
၁၀.၁၁.၅၂

မော်လမြိုင်မှ ရင်နင့်ဖွယ် ဇာတ်လမ်းတပုဒ်

နာမည်လှအောင် ဇာတ်လမ်းလို့ သုံးနှုန်းထားသောလည်း တကယ် ့ဖြစ်ရပ်မှန် တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။မူဆလင်တွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ ဘုရား ဂေါပကလူကြီး နိုင်ငံခေါင်းဆောင်နှင့် မြို့ရွာအကြီးအကဲတို့ရဲ့ သမီးတွေကို ပို၍အရ ချိုင်တက်ကြပါတယ်။ ပုဂံခေတ်က ပဋိက္ခယားကုလားက မြန်မာဘုရင့်သမီးတော် ရွှေအိမ်စည်ကို အရချိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာဟာ အထင်ရှားဆုံး သာဓကပါပဲ။

ယခုတင်ပြချင်တာကလည်း မော်လမြိုင်မှ တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ သော ဂေါပကလူကြီးရဲ့ သမီးတစ်ယောက်အကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဖေဂေါပက လူကြီးဟာ ဂေါပကတာဝန်ထမ်းဆောင်နေပေမယ့် သားသမီးတွေကိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ရင်းနှီးအောင်မကြိုးစားလဲ ခပ်ပေါ့ပေါ့နေခဲ့လို့လည်း သူ့သမီးဟာ မူဆလင်ကုလားနဲ့ သမီးရည်စားဖြစ်စေခဲ့ရပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်နည်းပါးတဲ့သမီးမှာ အပြစ်ရှိပေမယ့် ပေါ့ပေါ့ဆ ဆ နေခဲ့တဲ့မိဘတွေမှာ ပိုပြီး အပြစ်ရှိပါတယ်။ မြန်မာတိုင်းရင်းသား မိဘတွေ အထူးသတိပြုစရာပါ။

ဒီလိုနေတာကြာလာတော့ သမီးက ‘ အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်’ လို့ဖွင့်ပြောမှ ကုလားနဲ့ ဆိုတာ သိလို့ သဘောမတူဘဲ အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်တဲ့အခါ ကုလားက ‘ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးရင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ထဲဝင်မယ် ’လို့ အချိုသတ်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ မိဘတွေက ဦးနှောက်နည်းလို့ တကယ်ယုံကြည်ပြီး လက်ထပ်ခွင့် ပြုလိုက်ပါတယ်။ လက်ထပ်ပြီးတဲ့အခါလည်း ကလေးတစ်ယောက်ရရင် ဗု ဒ္ဓဘာသာထဲဝင်မယ်’ လို့ ကုလားက ထပ်မံ ဈေး ဆစ်ပြန်တော့လည်း မိဘတွေ ဘယ်လောက်ညံ့သလဲဆို အဲဒီဈေးဆစ်တာကိုလည်း ယုံလိုက်ကြပြ တယ်။။ ကလေးတစ်ယောက်ရတဲ့အခါ ကုလားဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲဝင်ဖို့ နေနေသာသာ ရတဲ့ကလေးကို တောင် မူဆလင်ဘာသာထဲ သွင်းဖို့ မိဘတွေဆီ ပို့လိုက်ပါတယ်။ ဂေါပကသမီးလည်း ကုလား ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ မဝင်ရကောင်းဆိုပြီး

စိတ်ဆိုးကာမိဘအိမ်ကိုပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သားသမီး သံယောဇဉ်နဲ့ ကလေးထံ မကြာမကြာသွားရာမှ ကလေး(၃)ယောက်တောင် ရခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိဘတွေက ဒီကောင်မ မပြတ်နိုင်ပါဘူး ဆိုပြီး သမီးကို အဓမ္မပြတ် စွန့်လွှတ် လိုက်ရာမှ ကုလားအိမ်ကို အပြီးလိုက်သွားရပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ သမီးအဖြစ်စွန့်လွှတ်တာထက် အသေသတ်ပြစ်တာက မှ အမျိုးဖျက်တွေ ပပျောက်မှာမို့ပိုကောင်းပေလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။

ကုလားက သူ့အိမ်ကို အပြီးလိုက်လာတော့ ' သူတို့ ဘာသာထဲဝင်ရမယ် ' လို့ပြောရာ ' မဝင်ဘူး' လို့ ပြောသဖြင့် ' သတ်မယ်တကဲကဲလုပ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ' ဝင်ပါမယ့် ' လို့ ပြောရာ ' မင်း တို့ဘာသာထဲဝင်ရင် လူမသိမဝင်ရဘူး ထင်ထင်ရှားရှား တစ်ခုခုလုပ်ပြပြီးမှ ဝင်ရမယ် ' လို့ ပြောပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ အမြတ်နိုးဆုံးဖြစ်တဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရားပုံနဲ့ ဆူးလေဘုရားပုံတွေကို ခြေထောက်နဲ့ နင်းခိုင်းပါတယ် ။ သူတို့လက်ခုပ်ထဲက ရေလဲဖြစ်ပြန် ကိုယ့်အသက်ကို နမြောတဲ့အပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံလဲ နည်းပြန်တော့ မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ဘဲ ဘုရားပုံတွေကို နင်းပြီး သူတို့ဘာသာထဲဝင်သွားပါတယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်လျှင် လူမျိုးကို စော်ကားရုံတင် အားမရဘဲ ဘာသာကိုတောင် စော်ကားခဲ့တာ ဘယ်လေ လောက် ရင်နင့်စရာကောင်းသလဲ ဒါကြောင့် လူမျိုးရော ဘာသာကိုပါ ဒီလို စော်ကားမခံရအောင် အမျိုးဘာသာချစ်စိတ်ရှိကြစေရန် ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ဆုံးမသင့်ကြပါတယ်။ဒီဖြစ်ရပ်ဟာ နမူနာဘဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဒီလို ဖြစ်ရပ်တွေ တပြည်လုံးမှာ ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင်ပါ။

ရင်နင့်ဖွယ်မကြုံရအောင်

မော်လမြိုင်က ရင်နင့်ဖွယ် ဇာတ်လမ်း မျိုးမကြုံရအောင် သားသမီးများအား ငယ်စဉ်မှစ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု အမွေပေးကြပါ။ ဒီလိုပေးပါမှ လူမျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်။ဘာသာ သာသနာ ချစ်စိတ်တွေ ခိုင်မြဲမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ခရစ်ယာန်ရော မူဆလင်တွေကပါ ဒီသော့ချက်ကိုသိ၍ သူတို့သားသမီးတွေကို (၅)နှစ်သားမှ စတင်ပြီး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းနဲ့ ဗလီတွေကိုပို့နေကြတာ အတုယူပါ။ တိုင်းရင်းသူ တိုင်းရင်းသားတွေကတော့ လူပျိုဖြားဖားကြီးတွေ ဖြစ်နေတာတောင် ကျောင်းကန်နဲ့ဝေးလို့ ဘုန်းကြီးနှင့် ကောင်းကောင်းစကားမပြောတတ်ကြဘူး။

မျိုးချစ်ဇာနည်

- နတ်သုဒ္ဓါတမျှ ချိုဆိမ့်လှသည့် ဗန္ဓုရ သရက် နွယ်ခါးယုက်၍ အသက်ဆုံးရှုံး မျိုးတုံးခဲ့ရ ရေးသာဓကရှိခဲ့ကြ၏။
- တို့အမျိုးဘာသာ သာသနာတည် ကမ္ဘာ့အလယ် ဂုဏ်ယူဖွယ်တိ ချီးမွမ်းသည့်အသံ မိုးထိညံ့မျှသင်းပျံ့လှ၏။
- တို့အမျိုးဘာသာ ခွန့်ရှည်ကြာရေး နောင်လာရင်သွေး သင် ... ဘာလေးမွေးမလဲ ဒေါ်လာမယား ဖော်ပြုထားပြီး တိုက်ကားကြီးပေါ် မြူးရွှင်ပျော်ကာ အနှစ်မပါ အချစ်ညာတဲ့ နွယ်ခါးယစ်ခွေ မျိုးဖျက်တွေကို သမီး ... ဘယ်လိုစဉ်းစားမလဲ တော်လှဲသဲကြီးပြီး မည်ဟီးပြီးလျှင် မြေကြီးကွဲအက် လျှောင်စနက်ကြောင့် ရာထောင်မက ရှိခဲ့ကြလည်း အမျိုးမပြုတ် အငုတ်အရင်း မျိုးတက်ဆင်းကာ အမျိုးဘာသာ သာသနာကြီး ဆက်လက်ပြီးလျှင် ရှင်သန်ဝံ့ကြွားမျိုးဆက်များမှ ထိမ်းထားနိုင်၏။
- သို့ပေသည့်လည်း မြေမျိုးသော် အမျိုးမပြု တ် လူမျိုးသော် အငုတ်မကျန် အမျိုးပြုတ်ရန် အရေးမို့ကလေးတို့ရေ....
- ဝတ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ လှချင်တဲ့မာနနဲ့ အချောင်ရတယ်ဆိုပြီး ဘဝကြီးတစ်ခုလုံး ပုံအပ် မိုက်ဇာတ်တော့မခင်းလိုက်ပါနဲ့။
- ထမင်းငတ်ပြီး သေတဲ့မသာ တို့မြန်မာပြည်မှာ မရှိပါဘူး။
- အလှယစ်မူး ချစ်ရည်လူးပြီး ရာဂကြူးတဲ့ ဘီးလူးလက်အောက် အမျိုးပျောက်ရန် ဘယ်သောအခါမှမကြုံကြနဲ့။
- ငွေကြေးဥစ္စာ ဆင်းရဲပါလည်း ကမ္ဘာအပေါင်းမှ ချီးကျူးကြအောင် လူမျိုးချင်းယှက် အမျိုးဂုဏ်တောင်ရင်း မျိုးဆင်းသက်မှ ဆက်လက်ခိုင်မာ တို့သာသနာကြီး
- ဘုန်းနေလမ်း ထိန်ထိန်ငြိးစွာ အခွန့်ရှည်ကြာ တည့်တံ့မှာမို့ သမီး တို့ရေ နော ်လာရင်သွေး မျိုးဆက်သစ်လေးများမွေးဖွားပေးနိုင်ကြပါစေ။

တင်ထွန်း (G.T. I နှစ်တရာပြည့် မဂ္ဂဇင်းမှ)

သိကြဘို့ အချိန်တန်ပြီ

မြန်မာတိုင်းရင်းသူ တိုင်းရင်းသားတို့သည် ဧ ရှးအခါကပင် နိုင်ငံခြားသားများကို အထင်ကြီး လေ့ရှိကြ၏။ နတ်ပြည်က သက်ဆင်းလာသယောင်ယောင် အခြားကမ္ဘာက ဂြိုလ်သားက ဦးဦး ရောက်လာ သယောင်ယောင် ထင်မှတ်ကြ၏။ အမှန်မှာ တိုင်းတပါး သားတို့ကား အထင်ကြီးရမည် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဟုတ်ကြ။ မိမိတို့နိုင်ငံ သားများကို တနည်းနည်းဖြင့် ဒုက္ခ ပေးကြမည့်သူများသာ ဖြစ်ကြပေသည်။ နိုင်ငံခြားသားများသည် မြန်မာတို့ထီးနန်းပျောက်၍ ကျွန်သပေါက် ဘဝရောက်သည် ကာလမှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ နေထိုင်လာခဲ့ကြရာ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများမှ မူဆလင်ဝါဒီ ကုလားဆိုးများ ဟိန္ဒူကုလားများသည် နို ငံတော်အတွင်း၌ အင်မတန်များပြားလျက်ရှိပေသည်။

အထက်ပါလူမျိုးများသည် အမြင်ကျယ်ကြသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကျွမ်းကျင်ကြသည်။ ဗဟုသုတ ကြွယ်ကြသည်။ လောကမျက်လုံး ဉာဏ်မျက်လုံးများ ဖွင့်ထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် အဓိကကျသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားခဲ့ ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ပြ မန်မာနိုင်ငံ မြို့ရွာတိုင်းရှိ အဓိကကျသော နေရာများတွင် စီးပွားရေးများ ထူထောင်ထားကြသည်။

သူတို့အုပ်စိုးသော မူဆလင် ကုလားနိုင်ငံများတွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများထူထောင်ဖို့ အသာထား၊ နေ့စား လုပ်ငန်းမျှကိုပင် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်နေကြရသည်။ ယနေ့ မြန်မာနိုင်သားတို့ အလုပ်သွား လုပ်နေကြရာ စင်္ကာပူနိုင်ငံ၊ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံများ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာဆိုလျှင် တွေ့သည့် နေရာတွင် ဖမ်းဆီးထောင်ချတေသဖြင့် ပုန်းကာ ဝှက်ကာ အလုပ်လုပ်နေကြရသည်။ ဤအချက်ကို မမေ့ဖို့ လိုပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်မူ သက်ဆိုင်ရာအရာရှိတို့ သဘော ကောင်းလွန်း၍ မူဆလင် ကုလားများ တံခါးမရှိ ၊ ဓါးမရှိဝင်ထွက်ကာ စီးပွားရေးများ လုပ်ကိုင်လျှက်ရှိသည်။ သူတို့နိုင်ငံလိုပင် မြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း စည်းကမ်းများမရှိသင့်ပြီဟု မေးစရာပင်။ နိုင်ငံသားစစ်စစ် မြန်မာ တိုင်းရင်းသားတို့ကမူ စီးပွားရေးအမြင် မကျယ်ခြင်း၊မဟုသုတ နည်းပါးခြင်း၊ မျက်စိနှစ်ပါးဖွင့်မထားခြင်း၊ သားလေးရှင်ပြုပြီးလျှင် တော်ပါပြီ ' ဟု လောဘအနည်းခြင်း သောအကြောင်းတို့ကြောင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မထူထောင်နိုင်ခဲ့ကြ ပေ။ လူမျိုးခြားတို့ ထူထောင်ထားသော လုပ်ငန်းများ၌ တဝမ်းတခါးအတွက် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် ကြ ရသဖြင့် ရှေးအခါက ' သာကီမျိုး ဟော့ ဒို့ဗမာ '

လို့ ကြွေးကြော်ရမည့်အစား ' ကုလီမျိုးဟေ့-ဒို့ပမာ' လို့ ကြွေးကြော်ရတော့မည့် အခြေအနေ ဆိုက်ရောက်နေကြောင်း နိုင်ငံတော်စာရေး ဆရာကြီးတစ်ဦးက ပြောပြပေသည်။ ဒီနေရာ၌ စာရေးသူ အတွေ့အကြုံတခုကို တင်ပြရလျှင် အင်မတန်ရင်းနှီးလှသော [မန်မာမိတ်ဆွေ (၄)ယောက်တို့က ရန်ကုန်တွင် အလုပ်လုပ်ချင်သည် ဆိုသည်ဆို၍ အလုပ်သွင်းပေးရာ တိုင်းရင်းသားပိုင် လုပ်ငန်းများကို မတွေ့ရသဖြင့် လူမျိုးခြားပိုင် လုပ်ငန်းသာ သွင်းပေးခဲ့ရပေသည်။ (ဒီနေရာမှာ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ပြောကြလိမ့်မယ် ' ခင်ဗျား... မျိုးချစ်စိတ်ရှိရင် တိုင်းရင်းသားပိုင် လုပ်ငန်းများကို တွေ့အောင်ရှာပြီး သွင်းပေါ့ ' လို့ ကျုပ်မျိုးချစ် စိတ်ရှိတာကတော့ မပြောနဲ့ဗျာ .. ညအခါအ အိပ်ပျော်နေရင်တောင် ကျုပ်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက ချစ် , ချစ်နဲ့ ပြည်နေတယ်ဗျာ တကယ်ပြောတာပါ။)

အထက်ပါ အချက်အလက်များကို သုံးသပ်ပါက လူမျိုး[ခြားတို့ ဘယ်လိုစီးပွားရေး လုပ်တယ် ဆိုတာ နည်းယူပြီး တိုင်းရင်းသားပိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ထူထောင်သင့် ပေသည်။ အကယ်၍ မထူထောင်လျှင် ကုလီဘဝကမတက်ပဲ သားစဉ်မြေးဆက် နင်းပြား ဘဝ နင့်သာ အဆုံးသတ် ပေတော့မည်။[မန်မာနိုင်အရပ်ရပ်ရှိ မီးရထား ဘူတာရုံတိုင်းတွင် မြန်မာ့မီးရထားယူသော ဆိုင်းဘုတ်များကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ဆွဲချိတ်ထားသော်လည်း ဘူတာရုံ အတွင်း၌ရှိသော စားသောက်ဆိုင် ၊ စတိုးဆိုင်များ အား မြန်မာတမျိုးသားလုံးကို ဝါးမျိုစော်ကားမည့် (၇၈၆) ဟူသော ဂဏန်းကို ကပ်ထားသော မွတ်ဆလင် ကုလားဆိုင်များသာ အများဆုံးရှိပေရာ မြန်မာအရာ ရှိတို့ ညံ့ဖျင်းမှု ကား အံ့သြမကုန်နိုင်ဘွယ်ပင်။ ကိုယ်တွယ်လို့ တွယ်မှန်းမသိ၊ ကိုယ့်ချလို့ချမှန်းမသိ၊ ညံ့ဖျင်းလွန်း ပါဘိ၊ မွတ်ဆလင်ကုလားတို့ကား စီးပွားရေးကို လည်းဝါးမျို , အချက်အချာကျသော နေရာများကိုလည်း ဝါးမျိုသည့်အပြင် ငွေကြေးပြည့်စုံ လာချိန်တွင် တိုင်းရင်းသား တို့၏ သမီးပျိုများကိုလည်း ဝါးမျိုလျက်ရှိကြပေသည်။ လေ့လာမှု ဗဟုသုတနည်းပါးကြသော မီးရထားဆိုင်ရာ မြန်မာအရာရှိများ အထူးသတိပြုစရာပင်။ သတိမပြုပါက အိမ်က သမီးပါ ပါသွားနိုင်ပေသည်။

မွတ်ဆလင်ကုလားတို့၏ (၇၈၆) ဟူသောအဓိပ္ပါယ်

အထက်ပါဂဏန်းသုံးလုံးပေါင်းသော် (၂၁)ရ၏။ (၂၁) ရာစု ရောက်သောအခါ မွတ်ဆလင် ကုလားတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာကို ဝါးမျိုးကာ မူဆလင်နိုင်ငံတည်ထောင်ရန်နှင့် မြန်မာ တိုင်းရင်းသားအားလုံး ကို ဝါးမျိုးကာ ကုလားနိုင်ငံတည်ထောင်မည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်

ဖြစ်ပေသည်။ ဤအချက်ကို ကြည့်လျှင် ကုလားတို့သည် အင်မတန်ကြောက်စရာ ကောင်းသော အနီးကပ်ဆုံး အန္တရာယ်ကောင် များဖြစ်ပေသည်။

ရဟန်းတော်များ သတိပြုရန်

မြန်မာတိုင်းရင်းသားများနှင့် သာသနာတော်မကွယ်ပျောက်ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားတို့ လှူသော ဆွမ်းကိုစားနေကြသော ရှင်ရဟန်းတို့မှာ တာဝန်အရှိဆုံး ဖြစ်စေသည်။ ထို့ကြောင့် စီးပွားရေး လူမျိုးများ မအားလပ်၍ ဗဟုသုတမရှိကြသော တိုင်းရင်းသားတို့အား ကုလားတို့နဲ့ မဆက်ဆံရန်, ကုလားတို့ဆိုင်တွင် ဈေးမဝယ်ရန် အသိဉာဏ်ပေးပါ။ ယင်းသို့ အသိဉာဏ်မပေးပဲ သာရေးနာရေး လိုက်ရုံနှင့် အချိန်ကုန်နေပါက တာဝန်မကျေသေးပေ။

မိဘများ သတိပြုစရာ

မွတ်ဆလင်တို့သည် အမျိုးဘာသာကွယ်ပျောက်အောင်ကြိုးစာလျက်ရှိရာ မိဘများ ပေါ့ဆ၍ သားသမီးများကို မဆုံးမလျှင် နှောင်နှစ်ပေါင်းတစ်ရာတွင် လူမျိုးရော ဘာသာပါကွယ် ပျောက်နိုင်သဖြင့် မကွယ်ပျောက်အောင် အောက်ပါလုပ်ငန်းစဉ် (၃) ရပ်ကို မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ပါ။

၁။ မိမိတို့သားသမီးများကို ကလေးဘဝမှစ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာ ယဉ်ကျေးမှုအမွေပေးပါ။
၂။သူတို့နှင့်မဆက်ဆံအောင်ဆုံးမပါ။
၃။ သူတို့နှင့်မထိမ်းမြားအောင်ဆုံးမပါ။

တားမြစ်ကြပါ

ဗုဒ္ဓဘာသာ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်နေပါလျှက် ကုလားတို့ဆိုင်တွင် ဈေးဝယ်နေကြသော ရဟန်းများသည် အမျိုးဘာသာဖျက်ဆီးမည့်သူများကို အားပေးရာရောက်သဖြင့် ဖြုတ်ဦးနောက် ပမာ အလွန်ညံ့ဖျင်းကြသူများပင်၊ ယင်းအရှင်တို့ကို မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော ရဟန်းသာမဏေတိုင်းက တားမြစ် သင့်ကြပေသည်။ ယခုအခါ ယင်းကဲ့သို့သော အသိဉာဏ်နည်းသူများကို စာဖြင့်သတိ ပေးထားကြောင်း၊ လိုက်နာခြင်းမရှိပါက ထိရောက်စွာပညာပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရပေရာ ဝမ်းသာစရာပင်။

ဈေးမဝယ်သင့်

သင်သည် မြန်မာတိုင်းရင်းသားလူမျိုး စစ်စစ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ကုလားတို့ဆိုင်မှာ ဈေးမဝယ်ပါနှင့်။ သင်ဝယ်၍ ရရှိသွားသောငွေဖြင့် ကုလားတို့က တို့အမျိုးသမီးတွေကို ငွေဖြင့် ပစ်ပေါက်ကာ လူမျိုး ပျောက်အောင် လုပ်နေတာကို သဘောပေါက်ပါ။

ညှံ့လွန်းနေတာ စဉ်းစားကြ

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ မူဆလင်ကုလားတို့ရဲ့ ဗလီများကိုမှီပြီး မြန်မာတွေ စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်ခွင့် လုံးဝမရှိကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့်ဗျာ မြန်မာတို့ရဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်း၊ကန်၊ဘုရားများကိုတော့ ကုလားတွေက မှီခိုပြီး စီးပွားရေးတွေ လုပ်ကိုင်ခွင့် ရှိနေကြပါတယ်။ မြန်မာတွေ သိပ်ညှံ့လွန်း လိုက်တာဗျာ၊ မြန်မာ့ရှေး ဟောင်းမြို့တော် ပုဂံနှင့် မန္တလေး မဟာမုနိဘုရားကြီး ပရိဝုဏ်အတွင်း မှာ ဘုရား၊တရား ‌ေ ပျောက်ကွယ် သွားအောင် လုပ်နေကြတဲ့ ကုလားတွေရဲ့ ဈေးရောင်းခွင့်ကို မျိုးချစ်စိတ်၊ သာသနာချစ်စိတ် ရှိတော်မူကြတဲ့ ရဟန်းတွေနဲ့လူတွေက တားမြစ်ကြရမှာပါ။ မြန်မာနိုင်ငံမြို့တော် ရန်ကုန်ရဲ့ မြို့လယ် ခေါင်မှာ တတိုက်ထဲသာရှိတဲ့ စာသင်တိုက်တစ်တိုက် ပတ်ပတ်လည် ဆိုင်ခန်းတွေ ဘာ သာခြား ကုလားတို့ လက်ထဲရောက်နေတာဟာ သက်ဆိုင်ရာ ဂေါပကတွေ အမြင်မကျယ်လို့လား သူတို့ကိုယ်တိုင် က ကုလားသွေးပါနေလို့လားဆိုတာ စဉ်းစားစရာပါ။

ကိုဇော်၏ " နှုတ်ဆက်စကား "

ကျွန်တော်သည် ယခုစာအုပ်အား ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်းမှာ နိုင်ငံရေးအားဖြင့် သော်၄င်း ၊ ဘာသာရေးအားဖြင့် သော် ၄င်း ရွယ်ရွယ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ မြန်မာလူမျိုးတို့ ၏ မြန်မာချစ်စိတ် ၊ မြန်မာ့သွေး ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု များကို အစဉ်ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြစေရန် နှ င့် မြန်မာတို့ ၏ နှလုံးအိမ်ထဲတွင် မြန်မာ့မျိုးချစ်စိတ်များ ပျောက်ကွယ်မသွားစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ယခုစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးလျှင် မြန်မာတို့ ၏လူမျိုးဘာသာ ၊သာသနာကို မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်အပြည့်ဝဖြင့် ထိန်းသိ မ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါစေဟု ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ သလိုက်ပါသည် ။

မိတ်ဆွေ၏ နှလုံးအိမ်ထဲတွင် ကိန်းအောင်းသွားသော မြန်မာ့ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို မိတ်ဆွေ၏ နီးစပ်ရာပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အနာဂတ်မြန်မာ လူငယ်များအား ....လက်ဆင့်ကမ်း

အမွေအဖြစ် သင်ကြားပြသပေးမည်ဆိုပါက နှစ်ထောင်းအားရစွာ ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ယခုစာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရန် ကိုဇော်အနေဖြင့် ရင်ထဲနှလုံးသားထဲမှ စေတနာအပြည့်ထားကာ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော် နှလုံးသားထဲမှ ပွဲတင်ရိုက်ခတ်လာသော စေတနာကို ...... စာဖတ်သူ၏ ရင်ထဲသို့ တိုက်ရိုက် ရောက်ရှိသွားခဲ့သော် .... ကိုဇော်......... လူဖြစ်တာ ဂုဏ်ယူပါမည် ။ မြန်မာဖြစ်ရတာ ဂုဏ်ယူပါမည် ။ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက်ဖြစ်ရတာကို ကျေနပ်မိပါပြီ ။

မြန်မာလူမျိုး ၊မြန်မာနိုင်ငံကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်သော မြန်မာများဖြစ်နိုင်ကြပါစေ

....

ကိုဇော်